

občinski poročevalec

Glasilno socialistične zveze delovnega ljudstva Domžale

Rekli so:

Bilo je to obdobje, ko sta obrt — namesto moralne in materialne podpore — razen redkih izjem deležba predvsem najrazličnejših ovir, ki so zoperstavljale njenemu razvoju in jemale vrednost vsemu, kar je v njej dobrega in koristnega za vso družbo. Danes, žal šele po štiridesetih letih, se teh vrednot zavedamo —

Marjan Smolnikar
Predsednik Obrtnega združenja Domžale

aktualno

Ob prazniku dneva borca:

»Svobodo še vedno iščemo«

Pred 4. julijem smo, to je dan, ki je praznik vseh borcev širom Jugoslavije. To je dan, ko močnejše oživi spomin na najtežje dni, ko se je šlo za življenje naše domovine, ko je šlo za biti ali ne biti, ko so bili potrebni pogum, odločnost, neomajna trajna zavest, pripadnost narodu in pripravljenost na žrtve.

Pomembno je dejstvo, da je bil narodnoosvobodilni boj eno najpomembnejših in najhumanejših dejanj v zgodovini slovenskega naroda. Noben majhen narod med drugo svetovno vojno ni bil tako razkosan, kot prav slovenski, saj si ga je delilo kar šest okupatorjev. Slovenci smo v narodnoosvobodilnem boju dokazali sposobnost za organiziranje in vodenje oboroženega boja, ki je potekal v zelo zapletenih razmerah. Kljub temu je bilo v Sloveniji veliko partizanskih akcij in težkih bojev.

Upor prve partizanske čete, bataljona, brigade, divizije in korpusa so neizpodbitna dejstva in hkrati naš bogat prispevek k osvoboditvi domovine. Žalijo nas netočne trditve, da so Slovence ob drugi svetovni vojni osvobodili drugi. Ob teh neresnicah se ne bi čutili tako prizadeti, če nas bi obtoževali naši sovražniki. Ne moremo pa sprejeti in razumeti teh obtožb od naših tovarišev-soborcev, ki so se bojevali za iste ideale, le nekeje v drugem delu Jugoslavije.

Ob vsem tem, kar doživljamo danes, dajemo popolno podporo slovenskemu političnemu vodstvu, podporo razvoju demokracije, podporo stališčem Republiškega odbora ZZB NOV Slovenije, ki branijo našo domovino Slovenijo, njeno nedotakljivost in nevmesavanje v naše, z ustavo določene in z velikimi žrtvami plačane pravice, ki so bile oblikovane z avnojsko Jugoslavijo.

Ob našem borčevskem prazniku izrekam iskrene čestitke vsem borcem, aktivistom, interniranecem in političnim zapornikom, združenim v organizaciji Zveze združenj borcev NOV naše občine.

Ob vsakem prazničnem čestitanju je navada, da se čestitki priključi cvetje. Namesto cvetja k prazniku pa bi vam rada podala nekaj misli tovariša Milana Kučana iz govora, ki ga je imel 18. junija 1989 na proslavi 70-letnice ustanovitve KPJ in 50-letnice posvetovanja KPJ v Tacnu.

»Naša je samo takšna Jugoslavija, v kateri si z uspešnim projektom socializma, v katerem z družbenim kapitalom učinkovito opravljajo ustvarjalci materialnih in duhovnih dobrin kot njegovi ustvarjalci, zagotavljajo njeni narodi polno enakopravnost in razvoj, njeni državljani pa kvalitetno življenje in delovne razmere, dostojne merilom in standardom razvitega sveta. Znotraj takšnega koncepta federacije je dovolj prostora za afirmacijo posameznika, državljanu SFRJ, dovolj možnosti, da o svojih pravicah in svobodah, ki določajo njegov položaj v družbi, njegovo svobodo in suverenost, odloča enakopravno z vsemi drugimi državljani; kajti gre za vprašanja, ki vse enako zadevajo.«

Mislim, da je v teh besedah tovariša Milana Kučana povedano vse, kar bi radi dosegli in povedali. Koliko pa nam bo te misli uspelo združiti z dejanji, ki nam bodo mogoče videli že do praznovanja naslednjega praznika dneva borca.

Mihaela Kolenc-Dragica

Prva nagrada na zveznem cvetličarskem tekmovanju v Zagrebu za našo občanko:

Bravo, cvetličarka Ksenija Kos

Na tekmovanju cvetličarjev za Kup Jugoslavije, ki je bil 1. junija 1989 v Zagrebu je tekmovala tudi cvetličarka Ksenija Kos iz Domžal. Sodelovala je v petih razpisanih oblikah cvetličarskega tekmovanja in v tekmovanju

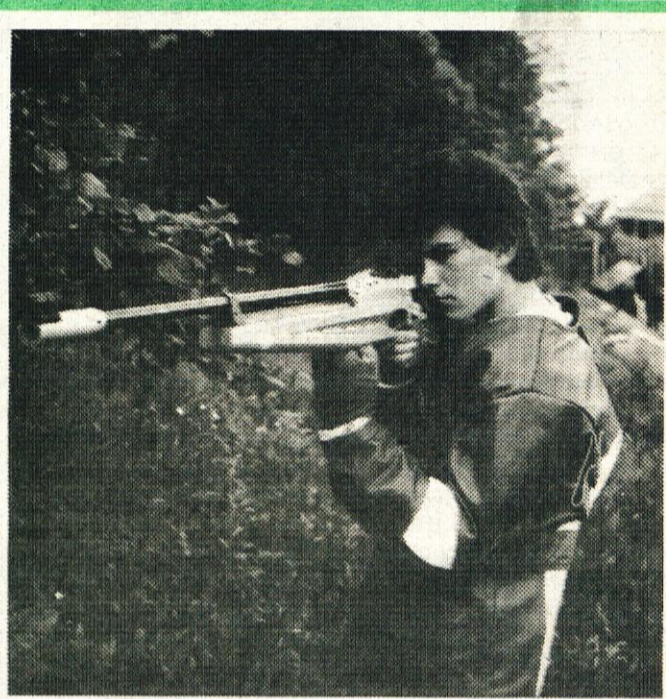
aranžiranje mize

»Cvetje in sadje«

ter v tej panogi osvojila prvo mesto.

Gre za najuglednejšo specializirano cvetličarsko tekmovanje pri nas, zato je Ksenijin uspeh še toliko odmevnejši.

Ob tem izjemnem dokazilu strokovnosti in estetskega občutka namenjamo Kseniji iskrene čestitke...

Boštjan Kralj, državni prvak

Za največje presenečenje je na letošnjem državnem prvenstvu v streljanju s serijsko zračno puško poskrbel BOŠTJAN KRALJ, iz Strelske družine »Tine Kmetič« Trzin, z zmago v mladinski konkurenci. Njemu je tako pripadla čast, da je prvi strelec iz naše občine, ki je osvojil naslov državnega prvaka. Za ta uspeh mu vsi iskreno čestitamo.

(MK)

Kakšen je naš odnos do družbenih dejavnosti?

Pred odločitvijo o povišanju prispevnih stopenj

V zadnjem času smo priče vse resnejšim pretresom v družbenih dejavnostih, ki kulminirajo v »štirajkih« prosvetnih in zdravstvenih delavcev. Zahteve po spreminjanju odnosa do družbenih dejavnosti so posledica izjemno kritičnih razmer pri zagotavljanju sredstev za tako imenovano skupno porabo, čeprav se teza, da zdravstva, vzgoje in izobraževanja in socialnega varstva pravzaprav ni mogoče šteti med porabo, ker so te dejavnosti nenadomestljiv del družbene reprodukcije. Dejstvo pa je, da je denarja za te namene premalo, predvsem zaradi administrativnih omejitev države, ki želi na ta način razbremenjati gospodarstvo zares prevelikih obveznosti. Razumljive in upravičene so tudi zahteve po drugačni sistemski ureditvi financiranja družbenih dejavnosti, saj je danes že vsakomur jasno, da se svobodna menjava preko SIS ni uveljavila, da skupščine SIS praktično odločajo o ničemer in da dogovarjanje o programih dejavnosti, ki temelje na zakonih predpisanimi pravicami (npr. v šolstvu, zdravstvu itd.) ni smiselno. Kaj bodo prinesla dopolnila k slovenski ustavi in na njih temelječa nova zakonodaja še ni povsem jasno. Predlagane rešitve pa kažejo na več pristojnosti države (republike) pri zagotavljanju tako imenovanih nacionalnih programov družbenih dejavnosti (zdravstvo, šolstvo) in racionalnejšo organiziranost SIS ter morebitnih skladov.

Kako pa je v naši občini?

Vsa več je kritičnih razprav o našem odnosu do družbenih dejavnosti, češ, da kot ekonomsko močna občina namenjamo premalo denarja za družbene dejavnosti.

Tudi nas pestijo zakonske omejitve, ki določajo dovoljen obseg skupne in splošne (proračun) porabe. Zahteve gospodarstva občine tako v družbenem kot zasebnem sektorju za razbremenjevanje gospodarstva pa so še močnejše.

In res je, morda se s tem lahko hvalimo, ali pa tudi ne, skupna stopnja prispevkov in davkov, ki jih plačujejo naši delavci in gospodarstvo je najnižja v Sloveniji (občina Domžale 39,11 %, slov. povprečje 41,85 %).

Nikakor pa ne moremo reči, da imamo tudi obseg dejavnosti nižji od slov. povprečja. Nasprotno, bistveno višji, zlasti v zdravstvu in v šolstvu, ki je z novozgrajeno šolsko mrežo dobilo čudovite pogoje za delo, kar pa seveda tudi več stane. Podobna ocena velja za kulturo in telesno kulturo, s široko razvejanimi dejavnostmi, ki nam bogatijo življenje in se jim nihče ne želi odpovedati.

V lanskem letu so občinska skupščina in ustrezne skupščine SIS sprejele vrsto sklepov pomembnih za družbene dejavnosti. Njihov cilj je bil zmanjšati porabo z delnim posegom v programe in racionalizacijami v izvajalskih organizacijah in administraciji. Zmanjševanje programa dejavnosti v šolstvu in zdravstvu (ukinili smo celodnevno šolo, zmanjšali delež fin. sredstev za glasbeno šolo, omejili obseg sredstev za zdravstvo itd. . . .), kar »udari nazaj« v obliki višjih prispevkov staršev in participacijah. Poudariti pa je treba, da smo na ta način uspeli uresničiti eno temeljnih usmeritev občinske skupščine (pa tudi političnih organizacij), da obremenitve domžalskega gospodarstva ne smejo biti višje od republiškega povprečja in da moramo zagotavljati enakopraven socialnoekonomski položaj delavcev v negospodarstvu z delavci v gospodarstvu. Tako so se osebni dohodki delavcev v organizacijah družbenih dejavnosti tekoče usklajevali z OD v gospodarstvu.

Inflacija pa je neizprosna, stroški zlasti v zdravstvu (cene zdravil!) in šolstvu nezadržno rastejo in finančni problemi so vse težji. Zato je logično, da so vse višji tudi prispevki staršev za podaljšano bivanje in prehrano v šolah, šolnina v glasbeni šoli, da ni denarja za vzdrževanje objektov itd. . . .

SIS-i se otepajo z izgubami, ki v zdravstvu že ogroža normalno zagotavljanje storitev.

Kakšen je naš odnos do družbenih dejavnosti?

(Nadaljevanje s 1. strani)

Kakšna je lahko resitev?

Rekli boste v racionalizaciji, v zmanjševanju številnega birokratskega aparata ukinjanju nepotrebnih institucij itd . . .

Nekaj je bilo doseženo tudi v teh doslej »sisovskih« akcijah za zmanjševanje družbene režije (npr. zmanjšanje števila delavcev v upravi SO Domžale, ustavitve vseh novih zaposlitev v negospodarstvu . . .) toda stroški posameznih dejavnosti (npr. zdravstvo) dosegajo takšne številke, da se zde vsi posegi za zmanjšanje stroškov režije skoraj nepomembni. Če želimo ohraniti sedanj nivo družbenih dejavnosti ali celo odpraviti nekatere omejitve programov, bomo morali zanj zbrati več denarja. Dogovorimo se torej, da bomo združevali vsaj toliko prispevkov, kot jih združuje povprečna slovenska občina.

Res ne vidim razlogov, da bi za dejavnosti, ki so neločljivi del življenja namenjali najmanj denarja v republiki (vzgoja in izobraževanje, kultura, telesna kultura) in tako ogrozili doseženi družbeni standard, če je že osebnost ogrožen vsak dan bolj.

O predlogih za povečanje prispevnih stopenj je razpravljalo tudi Predsedstvo OK SZDL Domžale, jih podprlo ter sprejelo več konkretnih predlogov in stališč.

STALIŠČA:

1. Na podlagi globalne bilance celotne porabe, ki jo po sklepu skupščine pripravlja komite za družbeno planiranje in družb. ekon. razvoj in prikaza gibanja sredstev namenjenih za družbene dejavnosti, SIS materialne proizvodnje in splošne porabe v daljšem obdobju bo mogoče realneje oceniti našo politiko do financiranja družbenih dejavnosti.

2. Prednost pri financiranju morajo imeti družbene dejavnosti zlasti pa zdravstvo, vzgoja in izobraževanje in socialno varstvo, ki jih je mogoče šteti za del družbene reprodukcije in morajo biti tudi pomemben element aktivne slovenske demokratske politike.

Zato predsedstvo podpira predlog za povišanje prispevnih stopenj, za zdravstvo, šolstvo in otroško varstvo. Upoštevanje stališča skupščine občine, da naj obremenitve gospodarstva s prispevki in davki ne bodo višji od slovenskega povprečja, predsedstvo meni, da tudi programi družbenih dejavnosti ne smejo bistveno odstopati od republiškega povprečja. To načelo naj velja tudi za participacije staršev v vzgoji in izobraževanju. V tem smislu predsedstvo predlaga, da se z začetkom novega šolskega leta vključi v program OIS tudi financiranje kuharic za kosila in poveča delež sofinanciranja glasbene šole. Glasbena šola pa naj uvede glede na socialni položaj družine učenca diferencirano šolnino.

3. Predsedstvo ugotavlja, da so osnova za financiranje družbenih dejavnosti finančni načrti SIS, ki jih morajo sprejeti skupščine, ne pa celotni prilivi iz prispevne stopnje. Za realizacijo finančnih načrtov so odgovorni tajniki SIS in vodja skupne strokovne službe SIS.

4. Po podatkih komiteja za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj prihodkov SIS iz obrtne dejavnosti zmanjšuje, kljub hitremu razvoju te dejavnosti. Zato predsedstvo predlaga, da se poostri nadzor nad prikazovanjem OD delavcev v obrti in obračunavanjem prispevkov ter drugih obveznosti obrtnikov.

5. Predsedstvo meni, da pobude za ukinitve participacije v zdravstvu, ki ima tudi vzgojni učinek, niso sprejemljive.

Maks Jeran

Majniška deklaracija 1989

Za razliko od »Temeljne listine«, katero čarajo pri »koaliciji« ZK in SZDL na čelu, je NAŠA deklaracija KRATKA IN JEDRNATA. Bistveno pri njej ni le to, kar vsebuje, ampak tudi tisto, ČESAR NE VSEBUJE. Ne vsebuje pa predvsem:

— **SOCIALIZMA**, ki je imel več desetletij priljubljenost, da se izkaže kot najboljši, najuspešnejši in najbolj human družbeni sistem, pa mu bo to uspelo morda šele sedaj, ko se bo nesramežljivo prelevil v kapitalizem (delniške družbe, reafirmacija privatne lastnine, rehabilitacija menažerjev . . .)

— **JUGOSLAVIJE**, ki je bila sicer (paradoksalno!) cilj PRVE MAJNIŠKE DEKLARACIJE 1917, a je vse bolj jasno, da (takšna, kot je danes) vse bolj postaja podobna »ječi narodov«, saj se skoro vsi njeni narodi pritožujejo, kakšna krivica se jim godi (Srbi, Albanci, Hrvati, Slovenci . . .)

To seveda ne pomeni, da oba pojma popolnoma zavračamo, temveč to, da ji-

ma ne priznavamo več veljave a priori, brez kakršnekoli potrebe po nenehnem samodokazovanju uspešnosti in znosnosti . . . Socializem bo še lahko naš družbeni sistem, če si ga bo slovenski narod želel in ga vnesel v referendumsko sprejeto ustavo. Jugoslavija bo še lahko država, v katero bo povezana slovenska država, če se bomo v njej prijetno in predvsem svobodno počutili . . . Če pa temu ne bo tako, potem so seveda še druge možnosti . . .

Člani IO PO SDZ Domžale

1. Borec Bojan
2. Gorše France
3. Iljaz Ibrahim
4. Janežič Drago
5. Prešeren Peter
6. Smerdelj Matjaž
7. Souissi Marjeta
8. Štibrič Janez
9. Tomažič Anton
10. Toplišek Janez
11. Vovk Matjaž

Predsednik IO: Anton Tomažič

Podpredsednik IO: France Gorše

Sekretar IO: Janez Štibrič

Kmečka zveza terja odgovore

Zbrali smo se 6. januarja letos in ustanovili podružnico slovenske kmečke zveze v Domžalah. Prisotnih nas je bilo približno 160 kmetov. To in seveda sklepi tega zbora so obvezovali odbor podružnice in njenega predsednika tov. Ivka Hribarja k delu.

V februarju smo imeli pogovor z pododbri v Domžalah, Lukovici in Moravčah. Na teh razgovorih se je poleg že znanih problemov pojavilo še nekaj specifičnih vprašanj.

Emoni kmetijski zadrugi Domžale smo postavili naslednje zahteve:

— znižanje 5 % marže pri nabavi materiala, kjer smo kmetje oproščeni plačila prometnega davka

— plačilo mleka in mesa v 15 dneh

— tehtanje živine tudi žive, pri oddaji

— postavljena so bila tudi vprašanja o socialni varnosti kmetov in kmetov, o zadrugi in njeni organiziranosti in združništvu.

Gozdnemu gospodarstvu Domžale pa smo postavili naslednje zahteve:

— plačilo lesa prej kot v 21. dneh po oddaji

— razširitev pravice do večje lastne uporabe lesa ob gradnji hleva ali stanovanjske hiše

— prisotnost kmeta ob prevzemu in odkazilu lesa, ter izdaja odpremnice kmetu

Svet gre bliskovito naprej, mi pa se gremo . . .

Evropa 92 po slovensko

Prav zanimiva je kritika komitejev našega republiškega IS, češ da v zveznem zato niso naredili še nič za YU vključevanje v EVROPO 92. Vendar pa je to le pesek v oči, saj tudi sami do pred kratkim niso naredili prav ničesar. Za polmiliardne plače so ti birokrati uspeli odkriti belo knjigo po dveh letih. Sedaj pa veselo zbirajo podatke, kdo je že kaj naredil. Vsi, ki so planili v modno akcijo EVROPA 92, so do sedaj uspeli poslati 11 natančnih vprašalnikov. Najbrž sestavljajo poročilo kaj so že naredili . . . — drugi.

Pametna Evropa

Jugoslovani bi bili že davno v Evropi, če ta evropska poslovna, gospodarska, izobraževalna in znanstvena združenja in projekti ne bi imeli to slabo lastnost, da se lahko udeležuješ in sodeluješ le, če si aktiven in tudi sam kaj prispevaš ali ponudiš. Pri nas pa so navajeni naši vodilni politični delavci le hoditi poslušat in pobirati dnevnice. Kakšno članarino so zato še pripravljene plačati, kaj več pa je že preveč.

Draga Evropa 92

Na eno izmed mnogih posvetovanj o tej temi se je v službenem mercedesu s soferjem pripeljal tudi član iz mednarodnega komiteja pri republiškem IS, ki je 2 uri dolgočasil prisotne, kaj bi bilo treba storiti. Na vprašanje prisotnega, kaj pa so oni napravili, ki naj bi jim bila to delovna dolžnost pa je dejal, da je bila osnovana komisija in da so poslali vprašalnike, da bi zvedeli, kaj je kdo v Sloveniji že sam naredil in da intenzivno proučujejo in zbirajo gradivo. Po svojem predavanju je slovesno odšel. Tako nam odhaja tudi Evropa . . .

V Evropo trenutno le z besedami

Na inovacijskem področju smo imeli pred kratkim ponudbo za izvedbo zbirnega inovacijskega centra za inventivne in inovacijske programe v okviru evropske inovacijske mreže. Potrebno je bilo zbrati le sredstva za dve delovni mesti z infrastrukturo, ki jih odpiramo za delavce od drugod. V prepričitev izvedbe te enkratne ponudbe so se uspešno vključili vodilni ljudje na inštitutu, GZS, Republiškem komiteju IS, ZKS, SZDL, ki so načelno sicer idejo podprli, vendar se z našo načelnostjo žal ne da prav nič praktičnega napraviti. Na lastnem inštitutu za trženje pa je direktor uspel celo v izbranem kolegiju doseči, da so tako sodelovanje celo zaustavili. Dokaz več, da smo z besedami globoko v Evropi, kot nas je dovolj povsod, in resnici pa vključimo vse zavore, ko nam res ponudijo kakšno možnost.

Inovacijske zavore

Z razvojem podjetništva in pobud za razmah drobne-gospodarstva se je pokazalo, da za njihov resničen razvoj in uspešno delovanje nimamo razvite infrastrukture: poslovnih, informacijskih, svetovalnih, izobraževalnih in finančnih struktur in sistemov, ki bi pod ugodnimi ali nekomercialnimi pogoji omogočala strokovno in materialno zagonsko pomoč novo nastajajočim podjetjem. Zanimivo je, da se tega branijo tako GZS, banke, medtem ko raziskovalna skupnost že dolgo ni nič drugega kot zaprt krog dajalcev in porabnikov denarja. Razni komiteji in komisije izvršnih in oblastnih teles so le zaviralci, ki »svetijo« in s sestankovanjem in nepotrebnim administriranjem delajo le zgago . . .

— glede na veliko število nesreč v gozdu tudi zahtevamo organizirano izobraževanje kmetov.

Vse te zahteve in vprašanja smo postavili tudi na razgovoru pri predsedniku občine Domžale tov. Primožiču.

Zakaj navajamo vse to? Kot sami lahko presodite, so zelo malo teh vprašanj rešili. Zato jih javno objavljamo in javno prosimo odgovorne za javen odgovor. ODBOR PODRUŽNICE

SLOVENSKE KMEČKE ZVEZE DOMŽALE

**KMETICE IN KMETJE!
DRŽAVLJANKE IN DRŽAVJANI!
V SREDO ZVEČER 28. JUNIJA IN
ČETRTEK ZJUTRAJ 29. JUNIJA
NE BOMO ODDALI MLEKA.
OPOZORITI HOČEMO NA
NEMOGOČE STANJE V SLOVENSKEM
KMETIJSTVU. DOSEČI HOČEMO
DOSTOJNE EKONOMSKE CENE
MLEKA IN GOVEJE ŽIVINE. 29. JUNIJA
BOMO DO PREKLICA PRENEHALI
ODDAJATI TUDI GOVEJO ŽIVINO.
KMETJE BODIMO SOLIDARNI IN
POKAŽIMO PRIPADNOST STANU!
DELAVCI BODITE Z NAMI, NAŠI
USODI STA POVEZANI.
PODRUŽNICA SLOVENSKE
KMEČKE ZVEZE DOMŽALE**

SDZ v Domžalah že deluje

Če ne pride Mohamed k gori, mora pač gori k Mohamedu . . . In če se Občinskemu poročevalcu ne zdi takšen dogodek, kot je bil 6. junija — ustanovni zbor Področnega odbora SLOVENSKE DEMOKRATIČNE ZVEZE za Domžale — vsaj toliko pomemben, da bi mu odmeril nekaj vrstic, bomo pač morali »reklamirati« svojo dejavnost sami, po načelu »Pisma bralcev« . . . Upamo, da bodo merila enaka za vse politične faktorje v občini (kar mi seveda daj SMO) . . .

Kakorkoli, ustanovitev je bila uspešna, razprava kvalitetna, izvolili smo organe, sprejeli svoj program (izvleček smo objavili v Občinskem poročevalcu ob vabilu na ustanovni zbor), sedaj pa bomo seveda pričeli z resnim političnim delom.

Domžalčanov ne bomo »težili« z obsežnimi gradivi, referati, programi, splošnimi obljubami, temveč bomo skušali učinkovito in konkretno nastopati. To še posebej velja za letošnje poletno obdobje, ko politično življenje precej zamre, ljudje pa so tudi že siti celoletnih političnih prepričev in zdrah.

Poleti se bo naša dejavnost skoncentrirala na tri točke:

1. Zbiranje podpisov za **Majniško deklaracijo**. To se bo dogajalo na posebnem »Štantu« pred Veleblagovnico. Naš odnos do Majniške deklaracije podajamo v prilogi. Običajno nas ob naši stojnici, da se tudi pogovorimo in osebno izmenjamo poglede na tekoča politična dogajanja!

2. Sprejemanje **novih članov** za SLOVENSKO DEMOKRATIČNO ZVEZO. Pristopno izjavo objavljamo tudi v Občinskem poročevalcu in pozivamo bralce, da jo podpišejo in pošljejo na naslov: SDZ Domžale, Ljubljanska 70.

Tisti bralci, ki še ne poznajo programa SDZ pa nam lahko na isti naslov pišejo le zato, da jim posredujemo informacije o naši zvezi.

3. Razširjali bomo nov časopis **DEMOKRACIJA**, ki bo kot skupno glasilo alternative igral predvsem posebno vlogo v predvolilnem »boju«, na katerega se seveda tudi pripravljamo.

Somišljeniki, včlanite se! Simpatizerji, obrišcite nas! Sponzorji, pomagajte nam (zaenkrat smo še brez priložnosti, imamo pa veliko volje in elana . . .)!

Predsednik IO PO Domžale
spec. Anton Tomažič

PRISTOPNA IZJAVA K SLOVENSKEI DEMOKRATIČNI ZVEZI

Podpisani/a

Naslov

Poklic

Telefon

razumem Slovensko demokratično zvezo kot gibanje za vzpostavitev demokratičnega in političnega pluralizma v Sloveniji.

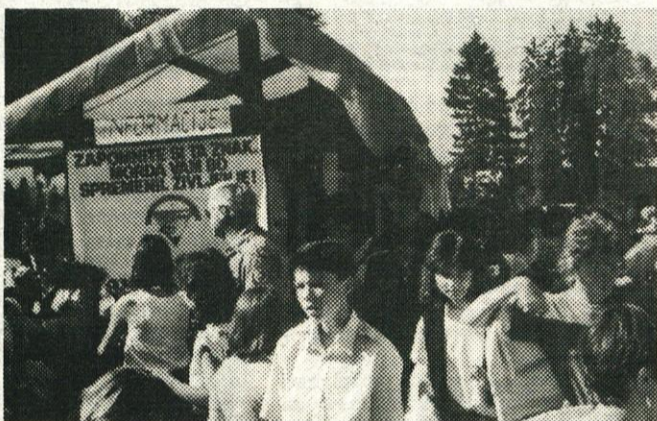
Poznam »Programsko izjavo« in »Začasna pravila« SDZ.

Glede na to sem pripravljen pristopiti k SDZ.

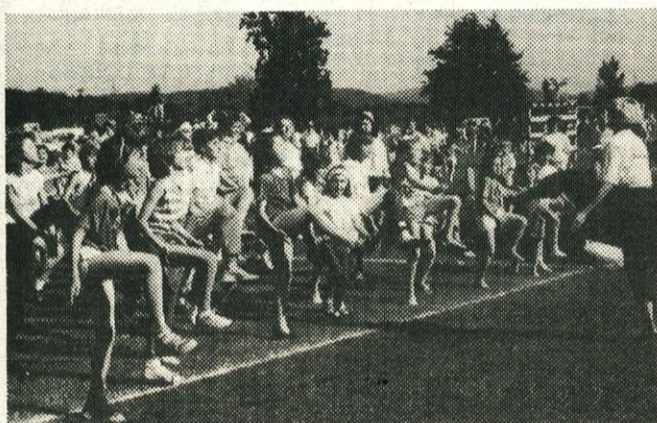
Podpis:

Vsestranska množična prireditev v športnem parku Domžale:

Športni vikend brez primere...

Gibalna kultura, smisel za zdravo življenje vse bolj prodirajo v našo zavest. Informacij o zdravem življenju pa so lahko udeleženci na prireditvi pridobili tudi na poseni stopnici ob kateri so bili navzoči različni zdravstveni in drugi strokovnjaki...

Med mlado generacijo je v zadnjem času vse več zanimanja za različne plesne aktivnosti ob glasbi. Navdušenja za preizkus v aerobiki je bilo veliko, sploh pa če gre ob tem za vodenje take strokovnjakinje kakršna je Meta Tagorc.

Poleg palete aktivnosti, ki so potekale na osrednjem igrišču je bilo mnogo športnih panog predstavljenih tudi na drugih terenih športnega parka. Tako so izven osrednjega stadiona potekale aktivnosti v tenisu, varpi, konjeništvu, preizkusu fizičnih zmogljivosti v krosu, kotalkanju, balinanju — in lokostrelstvu (glej posnetek)...

Poleg čistih športnih panog so na prireditvi predstavili tudi nekaj možnosti, ki jih lahko brez velikih gmočnih sredstev uresničijo v družabnem, rekreacijskem duhu tudi v manjših okoljih. Na prireditvi so se pomerili v taborniških spretnostih, hoji na hoduljah, izbijanju »iz sedla« s penasto gumo, metanje gobe (sončni pano), premetavanju na gasilski ponjavi, kotaljenju zračnic, v igri zlati strel in drugih. Takole so se udeleženci skušali izbiti iz »sedla«...

Ob predstavitvi gimnastike so se udeleženci lahko preizkusili na prožnji ponjavi — kanvasu... Nekateri so prav uživali in ob pomoči izkušenejših je marsikdo delal salte prvič in... morda tudi zadnjič v življenju.

Košarko niso predstavili le v klasičnem smislu, pač pa so pripravili za obiskovalce tekmovanje trojk in tekmovanje v metanju osebnih metov in trojk.

Z udeležbo je pripomogel k odmevnosti preizkušanja v košarki as Ivo Danev in pokazal, da je še vedno as...

Voditelj družabnih iger na igrišču je bil Mito Trefalt, ki pa ni ostal le pri govorjenju, pač pa je v enem od preizkusov praktično preveril moč domžalskih fantov ki so ga metali v zrak...

Možnost uveljavljati svoja nagnjenja so dobili tudi najmlajši, ki so z barvicami ROMI risali tisto, kar so na prireditvi videli...

Kljub osnovnemu namenu prikazu športnih aktivnosti je bilo poskrbljeno tudi za zabavo in sprostitve vseh, saj je sodelovala tudi godba, mažoretke, vse skupaj pa se je končalo s plesom ansambla ŠOK, petjem Alberta Gregoriča — poskrbeti pa je bilo treba tudi za najbolj plebejsko zaдово: hrano in pijačo. Tudi na tem izpitu organizatorji niso padli...

Tole igrico so poimenovali stonoga. Mito Trefalt je udeležence povezal v sklenjeno verigo in se je povezal okoli stadiona in dokazala, da ljudje na taki prireditvi radi sodelujejo, da so za družabnost...

Sponzorji prireditve

- Skupščina občine Domžale
- Telesnokulturna skupnost in Zveza telesnokulturnih organizacij Domžale
- Helios
- Agroemona
- Tosama
- Induplati
- Slovenijales
- Lek
- Univerzale
- Toko
- Papirnica Količevo
- TGDO Napredek
- Ljubljanska banka — Banka Domžale
- Zavarovalna skupnost Triglav
- EDIGS Mengeš
- Obrtno združenje
- Trak Mengeš
- Filc Mengeš
- Avtoservis
- Plastenka Radomlje
- Konšek Trojane
- Graditelj Kamnik

O zahtevah stavkovnega odbora pedagoških delavcev

Šolstvo z vsemi oblikami vzgoje in izobraževanja ne more biti odvisno od ostanka našega lastnega dohodka. Vgrajeni morajo biti v temeljno skrb naše družbe za nacionalno eksistenco. To so besede Cirila Zlobca, ki opozarjajo.

Opozarjamo tudi mi — delavci zaposleni v vzgoji in izobraževanju ter znanosti, pa ne le sedaj temveč že nekaj časa. V zadnjih letih smo bili še zlasti glasni, ker smo imeli na razpolago vedno manj sredstev. Nihče nam ni prisluhnil. Splošna gospodarska in družbena kriza nas je potisnila v težak položaj.

Izrazite deformacije je šolstvo doživelo z lanskimi julijskimi ukrepi, ki so zahtevali krčenje programov, ker sredstev ni in izvajamo lahko le zagotovljeni program.

Ukinitev COŠ je najbolj prizadela otroke. Nenadoma so bili postavljeni pred dejstvo, da se bodo učili le samo doma, da nimajo možnosti obiskovati v okviru pouka interesne dejavnosti in da so do prihoda staršev iz službe mnogi prepuščeni ulici. Ponudili smo jim lahko podaljšano bivanje, ki pa je za mnoge starše prevelik izdatek. Za učenca v 1. in 2. razredu, ki obiskuje podaljšano bivanje, morajo starši poleg kosila plačati v juniju še učitelja v višini 75.000,— dinarjev mesečno, tisti v 3. in 4. razredu pa kar 349.000,— dinarjev. Tako smo prizadeli otroke, ki so najmanj krivi za nastale razmere. O socialnem programu ob sprejetju ter restriktivnih ukrepov nihče niti pomislil ni.

Skrčili so sredstva za interesne dejavnosti, za nabavo učil, opremo in vzdrževanje šolskih prostorov. To je najbolj prizadelo starejše šole, kjer so učila že zastarela, prav tako tudi oprema, hkrati pa zelo malo amortizacijskih sredstev pomeni onemogočeno nabavo novih učnih sredstev in opreme. Neposredno to ogroža razvoj otroka, saj je prikrajšan za modernije oblike izobraževanja in kvalitetnejši pouk. Učenci delajo v okrnjenih higienskih razmerah, plačujejo ekonomsko ceno kosil in v ceno malice je zajet tudi del osebnega dohodka kuharic. V takih razmerah šola ne more nuditi otroku drugega kot goli pouk. Tudi Glasbeno šolo so ti ukrepi ena-

ki prizadeli. Starši morajo prispevati kar 50 odstotkov udeležbe. Zaradi tega je osip učencev, ki so obiskovali Glasbeno šolo zelo veliki.

Slabšanje položaja vzgojnoizobraževalnih organizacij je poslabšalo tudi materialni položaj in družbeni standard delavcev, zaposlenih v tej dejavnosti. Na področju osebnih dohodkov je bilo v občini precej narejenega, še vedno pa niso primerljivi z OD delavcev v drugih družbenih dejavnostih in gospodarstvu za enako zahteva dela.

Stanovanjskega sklada skoraj ni ali je minimalen. Nakup stanovanj je nemogoč. Redke šole imajo lastne počitniške kapacitete

(po 1 prikolico) Regres za prehrano delavcev zvišujejo z enomesečno zamudo. Sklada skupne porabe ni, ker ni ostanka dohodka. Pri poročanju OD smo med družbenimi dejavnostmi vedno zadnji.

Nobenih sredstev ne dobimo od OIS namensko za strokovno izpopolnjevanje — permanentno izobraževanje. Kot vzgojnoizobraževalna dejavnost tako popolnoma negiramo pomen znanja.

Primerjava z gospodarstvom je nerealna, ker ni izračunana enota enostavnega dela za našo dejavnost in tudi enotne metodologije za ugotavljanje višine OD ni. Tako je realna primerjava OD nemogoča.

Delež družbenega proizvoda za izobraževanje se zmanjšuje, p. stopnja za izobraževanje je v naši občini manjša od republiškega poprečja. Enostranski lanksi ukrepi nič ne pomagajo gospodarstvu, močno pa siromašijo vse oblike vzgoje in izobraževanje. Potrebno je enkrat vendar razumeti, da vzgoja in izobraževanje nista breme za gospodarstvo, temveč vlaganje sredstev v novo kvaliteto, v novo vrednost.

Ob sprejetju vseh ukrepov, ki so tako zelo okrnili našo dejavnost, in nas, delavce zaposlene na področju vzgoje in izobraževanja, nihče ni poslušal. Kot strokovni delavci za to področje, smo vnaprej opozarjali na posledice teh ukrepov, ki so sedaj na dani.

Vsa ta problematika je že dalj časa znana številnim upravnim organom, samoupravnim in drugim interesnim ustanovam na področju vzgoje in izobraževanja ter znanosti tako na nivoju občine in republike, pa se žal več kot eno leto ni nič naredilo za zaustavitev slabšanja položaja.

Na osnovi teh ugotovitev, ki jih je strnil stavkovni odbor pedagoških delavcev so izoblikovane zahteve odbora za katere bo zahteval ustrezno razrešitev v skrbri družbe za nacionalno eksistenco.

Zato ZAHTEVAMO:

1. Da se končno prizna, da vzgoja in izobraževanje ni poraba in da odgovorni izvršilni organi v republiki zaustavijo nadaljnje slabšanje družbenega in ekonomskega položaja vzgoje in izobraževanja. Zagotoviti morajo tudi ustrezne delež družbenega proizvoda in preprečiti zvezno interventno urejanje.

2. Proučiti je treba sedanji obseg zagotavljenega programa, odločiti, kaj ustreza potrebam naše družbe in kaj je možno financirati ter za to enotno zagotoviti v republiki potrebna sredstva.

3. Zahtevamo racionalizacijo ali ukinitve vseh služb, ki se financirajo s sredstvi, namenjenimi za izobraževanje in niso v funkciji izobraževalnega procesa. Ne pristajamo, da v okviru občine s spremembami slovenske ustave še vedno obstaja SIS za področje vzgoje in izobraževanja kot mesto proklamirane svobodne menjave. Vse to je povezano z našo zahtevom, da se na ravni republike opredeli tako vsebina zagotavljenega programa, kakor tudi trdnost in trajnost financiranja za ta zagotovljeni program.

4. Zavod za šolstvo naj dejansko postane strokovna profesionalna inštitucija z vsemi odgovornostmi in pristojnostmi.

5. V republiki se naj sprejme nacionalni program. Ob tem je treba določiti enoten standard, normativ in ceno tega programa.

6. Določiti je treba enotno učno obveznost in ne dopuščati različnih metod časovnega vrednotenja. Delovno obveznost naj določijo ustrezni strokovni organi.

7. V nacionalni program je treba vgraditi tudi Glasbeno šolo.

8. Zagotoviti je treba enakovreden položaj delavcev v vzgoji in izobraževanju. Izdelati je treba tako metodologijo spremljanja osebnih dohodkov, ki bo zagotavljala take osebnosti dohodke, ki bodo primerljivi z osebnimi dohodki v gospodarstvu za približno enako zahtevna dela.

Sedanja metodologija spremljanja osebnih dohodkov v občini ni ustrezna, saj na podlagi te-te osebnosti dohodki delavcev v vzgoji in izobraževanju ne dohajajo infla-

cije in ne omogoča dejanskega nadzora.

9. Zahtevamo, da se v zakonih s področja vzgoje in izobraževanja natančno opredelijo pravice in obveznosti udeležencev izobraževalne odrasli.

Zakonsko pa je treba tudi natančneje urediti strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje za delo.

Zgoraj navedene zahteve so v glavnem nanašajo na reševanje v okviru republiških izvršilnih organov.

Od občinskih organov pa zahtevamo naslednje:

1. Zahtevamo, da se poda poročilo o uresničevanju sklepov 1. skupnega zasedanja zborov občinske skupščine (seja je bila 28. julija 1988). Obenem zahtevamo, da se sprejeti sklepi »julijske« skupščine korigirajo, saj menimo, da so ti sklepi prerestriktivno omejili vzgojo in izobraževanje v naši občini.

To našo zahtevo utemeljujemo z naslednjim:

— nobena od slovenskih občin ni tako restriktivno posegla v krčenje pravic na področju vzgoje in izobraževanja;

— po podatkih (ki so razpoložljivi) v občini Domžale glede na stopnjo gospodarske razvitenosti

namenjamo za vzgojo in izobraževanje manjši del družbenega proizvoda, kot je republiško povprečje

— število učencev na učitelja je v občini Domžale nad slovenskim povprečjem; nad slovenskim povprečjem smo tudi v podatku o številu oddelkov na učitelja;

— imamo eno najnižjih prispevnih stopenj za izobraževanje v Sloveniji;

— imamo v največji možni meri izražene prispevke staršev za prehranjevanje otrok v šoli, podaljšano bivanje in glasbeno šolo.

2. Zahtevamo, da izvršni svet SO poda javno pojasnilo, zakaj so prilivi sredstev na OIS in ostale SIS neredni. Prav tako zahtevamo, da se javno pojasni, v kolikšni višini in za katere druge namene se uporabljajo sredstva, ki bi morala biti sicer redno in pravočasno prenakazana na račun OIS oz. ostale SIS.

Ta pojasnila zahtevamo zaradi informacije, ki je bila podana v zvezi s posebnim vprašanjem o tehniki prilivanja sredstev na žiro račun SIS na prejšnji seji stavkovnega odbora.

3. Zahtevamo, da ustrezni organi v občini izdelajo ustrežnejšo metodologijo spremljanja osebnih dohodkov v občini. OD v vzgoji in

izobraževanju morajo biti merilno bojno primerljivi in sprotno usklajevani z osebnimi dohodki v spodarstvu. Odpraviti je potrebno časovni zamik usklajevanja OD gospodarstvom. OD delavcev negospodarstvu se morajo usklajevati mesečno, tako kot v gospodarstvu.

Ne moremo pristajati, da so ni dohodki nas delavcev v vzgoji in izobraževanju zaostajajo ugotovljeno rastjo OD v gospodarstvu.

4. Pravice iz dela in gospodarnosti, nadomestila osebnih dohodkov, prejemki skupne porabe, terjalni stroški vse te našteje tergorije sindikalne liste veljajo di za delavce v vzgoji in izobraževanju. Zavrnil bomo katere druge osnove, ki jih običajno pravljajo drugi organi.

V KOLIKOR ZAHTEVE STAVKOVNEGA ODBORA, KI SO REŠLJIVE V OKVIRU OBČINE DOMŽALE, BODO UPOŠTEVANE DO 10. SEPTembra 1989, BO STAVKOVNI ODBOR V MESECU SEPTEMBRU ORGANIZIRAL IN VODIL STAVK PEDAGOŠKIH DELAVCEV V OBČINI DOMŽALE.

Predsednica stavkovnega odbora: Mojca Kanduscher

Tudi šole v akciji

Življenjsko pomembna zadeva

Učenci Osnovne šole Martin Koželj Dob že vrsto let dosegajo zavirljive uspehe na različnih tekmovanjih, ki so povezana z varnostjo in vzgojo v prometu. Le-ti so rezultat prizadevanj, ki jih celoten kolektiv namenja prometni vzgoji. Ta je vključena v vse vzgojno-učne predmete, za učence nižjih razredov je organiziran kolesarski krožek, v okviru katerega lahko konec 2. razreda opravijo kolesarski izpit, učenci se pripravljajo na različna tekmovanja, sodelujejo pri organizaciji in opravljanju prometne službe, rezultat uspešnega dela pa je tudi možnost opravljanja vozniškega izpita za kolo z motorjem.

»Prometna vzgoja je še posebej pomembna,« pravi mentor te vzgoje na OŠ Martin Koželj Dob ing. Franc Kovačič, »ker prav na območju našega šolskega okoliša potekata dve prometno zelo nevarni cesti (M 10 — Ljubljana — Celje, Želodnik — Moravče), da o vrsti nič manj nevarnih poti ne govorim posebej!«

Eden izmed elementov prometne vzgoje so tudi tekmovanja, kjer učenci radi sodelujejo, še rajši zmagujejo. In zmage v Dobu niso redke.

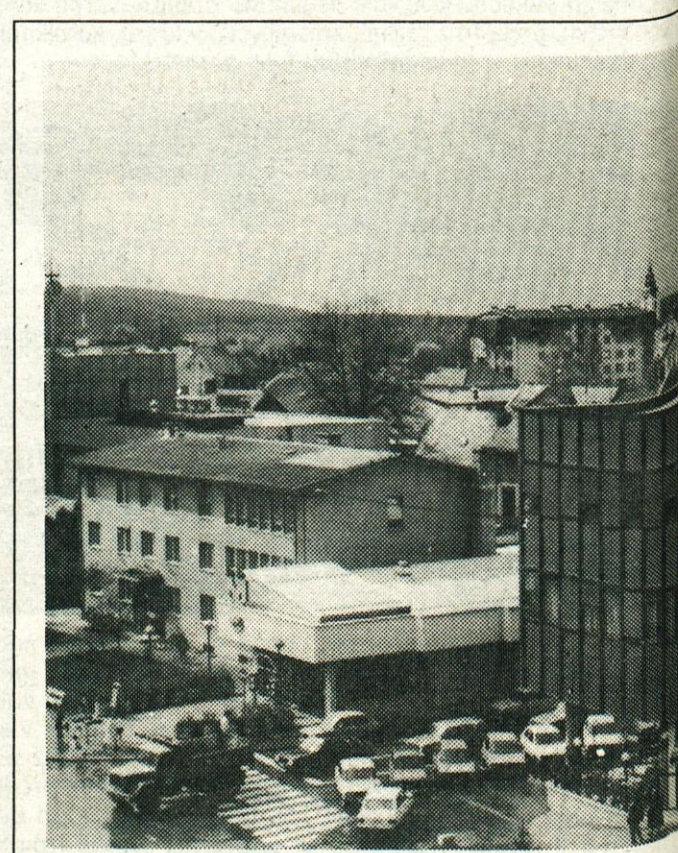
To potrjuje 2. ekipa: Lenart Milanovič, Peter Starbek in Blaška Januš in 3. mesto (Boštjan Grošelj, Miloš Fidler in Nataša Peterka) med mlajšimi pionirji, 1. mesto na občinskem tekmovanju KAJ VEŠ O PROMETU (Darko Jagarič, Janez Kosirnik, Demetrija Lukša, Robert Zerovnik), medtem ko je bila ekipa učencev 7. oz. 8. razredov 2. (Matjaž Svetlin, Primož Medžo, Bojan Rajk, Branko Josipovič).

Brez vključitve v akcijo — 10 seveda ni šlo. In tudi tu so na regijskem tekmovanju dosegli 1. mesto (Bojan Rajk, Iztok Kepec, Marjan Smolnikar, Marjan Baloh, Primož Zajc in Rajko Miklič) in s tem kolo z motorjem — pokrovitelja tovarne TOMOS in čelado, ki sta pomembno dopolnilo za praktično učenje prometne vzgoje.

K uspehom prispeva vodstvo šole, učitelji, mentor prometne vzgoje, pa tudi nenehno delo in uspešna tradicija. Starši so pomemben dejavnik prometne vzgoje, vendar včasih premalo pozorni na obnašanje svojega otroka na cesti, pre malo dosledni pri rednem pregledovanju opremljenosti kolesa, ali pa preveč popustljivi, ko gre za vožnjo s kolesom z motorjem, ko gre za »šofiranje« različnih kmetijskih

strojev. Nesreče prežijo na vsakem koraku, zato skrbi in pozornost nikoli dovolj, to moramo vedeti in vselej, kajti izguba življenja je to mlado, je še toliko bolj boleče za vse.

V šolah se področju prometne vzgoje namenja veliko pozornosti, vendar se ta skrb bistveno zmanjša ob prehodu v usmerjeno izobraževanje, ko je tega veliko manj (pa sploh nič). Zato je še kako pomembna kontinuirana skrb za varnost otrok ni odvisna le od učiteljeve vzgoje, temveč tudi od staršev, pa tudi družbe kot celote. Varnost otrok ni odvisna le od učiteljeve vzgoje, temveč tudi od staršev, pa tudi družbe kot celote. Varnost otrok ni odvisna le od učiteljeve vzgoje, temveč tudi od staršev, pa tudi družbe kot celote. Varnost otrok ni odvisna le od učiteljeve vzgoje, temveč tudi od staršev, pa tudi družbe kot celote.

Novi pogledi na center našega mesta.

Rezultati mlade ustvarjalnosti — izdelki dijakov STUGŠ-a. Foto: Igor Lipovšek-Lenasi.

Razstava in modna revija učencev Srednje kovinarske in usnjarske šole

Petek, 16. junija je bil za domžalsko srednjo šolo svojevrstni praznik. Na zaključni prireditvi so se predstavili učenci tretjih in četrtil letnikov, ki se izobražujejo za usnjarske, konfeksionarske in galanterijske poklice.

Več sto obiskovalcev je v veliki dvorani Komunalnega centra pozdravil ALFONZ HOSTNIK, predstojnik usnjarske usmeritve, nato pa so v modni reviji učenci pokazali svoje izdelke. Gledalce je o oblačilih iz krzna in usnja ter galanteriji, ki so jo nosili manekeni (učenci sami) po visoko dvignjeni modni stezi, informirala ANTONIJA HRASTOVEC, ki je z zanimivim komentarjem tudi opozarjala na svojske detaje in izvirne rešitve na modelih.

Po svečanem govoru Petra Primožiča, predsednika SO Domžale, so se gledalci preselili v likovno razstavišče, kjer se je o čem ponujala nova paša za oči. Tu so učenci razstavljali usnjene torbice, denarnice, pasove, torbe, kovčke, plašče, krila, hlače, jope, površnike, ustrojene kože in krzno.

Razstava je bila odprta dva dni.

GLAS MLADINE

Stran je pripravila komisija za informiranje in propagando OK ZSMS Domžale.

Ureja: Vanja KOMAZEC

Kaj menite, mladi o...

Sprehodili smo se po domžalskih ulicah in povprašali mlade po njihovem mnenju o naši mladinski organizaciji, njenem prizadevanju, da bi postala samostojna politična organizacija, o naši akciji »najbolj priljubljen domžalski občan« in o novih idejah. Naleteli smo na dijakinje in dijake iz domžalskega srednješolskega centra.

MAJA ROJC, 21 let, Homec

OK ZSMS je mladinska organizacija, ki ima svoje dobre in slabe lastnosti. Menim, da so mladi premalo obveščeni o delovanju mladincev. V Homcu opažam, da so mladi zelo slabo organizirani in zato bi iz baze moralo priti več pobud za združevanje mladih iz vseh krajevnih skupnosti. Organizirati bi morali več akcij z izobraževalnim programom. Če bi OK ZSMS postala samostojna, bi lahko mladinci izpeljali več akcij, realizirali več zelo dobrih idej. Mladinska organizacija potrebuje večjo neodvisnost in predvsem proste roke. Akcija »najbolj priljubljen domžalski občan« se mi zdi dobra in menim, da bo naletela na dokaj veliko zanimanje.

BREDA BABNIK, 19 let

Mladinska organizacija je neka skupnost mladih ljudi, ki se bori za izboljšanje položaja mladih, vendar se mi zdi, da se stanje ne izboljšuje. Vse skupaj je kot začaran krog. Pojavljajo se novi ljudje z novimi idejami, vendar še vedno ostajajo stara stališča, od katerih se težko odstopa. Ideje socializma so sicer dobre, ne vodijo pa v tisto, kar je njihov cilj. Akcija »najbolj priljubljen domžalski občan« se mi zdi dobra, čeprav niti malo socialistična. Vsi naj bi se imeli enako radi. Kar se tiče informiranja o delovanju mladih, mislim, da je zelo slabo organizirano. Pojmi naj ne bi zakrivali bistva. Vsak človek dela zase preko družbe in si s tem zvišuje družbeni položaj. Delati bi se moralo za druge.

NATAŠA KRANJC, 18 let

Politično življenje me ne zanima, čeprav se je danes treba nad njim pošteno zamisliti. OK ZSMS je zveza mladine, za katero pa se globlje ne zanimam. Akcija »najbolj priljubljen domžalski občan« je dobra zamisel, vendar pa bodo tu prevladali prijateljski, sorodniški vplivi. Ne bo objektivnega mnenja. Menim, da bi mladinska organizacija morala narediti več na kulturnem področju, če že starši in okolje ne da tovrstne pobude. Mladi si želijo sprostitve, zabave in medsebojnega spoznavanja.

BORUT JANEŽIČ, 17 let

OK ZSMS je kulturna organizacija mladih. Za akcijo »najbolj priljubljen domžalski občan« sem in se je bom tudi udeležil. Z njo bomo spoznali tiste ljudi, ki so v občini aktivni, pa zanje še ne vemo. Mladinska organizacija bi morala biti samostojna, da bi lahko več naredila. Mladi se radi zabavamo, zato bi radi čim več plesov, veselic in tudi kulturno-izobraževalnih prireditvev, kot so oktogle mize, kjer bi se razpravljalo o današnji politični situaciji, cenah. Menim, da na mladih svet stoji in da se bomo v težkih časih težko uveljavili, če situacije ne bomo poznali. Potrebno je več obveščanja o tem, kaj se v bazi mladinske organizacije dogaja. Všeč mi je, ker je mladina direktna in pove vse tako kot je.

SLAVKO KUMAR, 17 let

OK ZSMS je organizacija mladih v kateri delujejo študentje, dijaki. Samostojnost te organizacije je dobra ideja in v tem primeru ni bila odvisna od ostalih političnih organizacij. »Mladinci« naj bi organizirali ples, zabave, akcije, pokazali naj bi nekaj takega, kar še ni nihče pokazal. Tudi kulturne prireditve bi prišle prav. Akcija »najbolj priljubljen domžalski občan« je dobra in je še ni bilo. Tako bomo seznanjeni z ožjim krogom ljudi, ki se najbolj trudijo, da bi pripomogli občini. Tudi sam se je bom udeležil in prepričan sem, da bodo tudi drugi pokazali veliko zanimanje. OK ZSMS je zelo potrebna, ker pomaga reševati težave mladih. Je temelj, ki je za nas najpomembnejši.

METOD VIDMAR, 23 let

predsednik mladine domžalske milice
Ne bom se preveč razgovoril. Rekel bi le to, da je treba delati, razpravljati o samostojnosti mladinske organizacije. Mislim, da samostojnost ni ovira za dobro delovanje. Denar je naredil svoje in tudi čas, katerega je vedno premalo.
»Mladincem« bo težko izpeljati akcije, ideje in podobne stvari. Seveda pa se strinjam, da je OK ZSMS potrebna mladim, da se lahko združujejo in spoznavajo.

Vanja KOMAZEC

Sladoled namesto članske izkaznice...

Odgovor na zgornje vprašanje je zelo enostaven. Če se strinjaš s programski mi izhodišči naše organizacije, če podpiraš naše predloge pri reševanju problemov v družbi, potem so ti vrata v kraljestvo Zveze mladine na široko odprta. Vsi, ki ste seznanjeni z našim delom veste, da ne obljublamo nemogočega, a kljub temu ponujamo veliko. Tako kot je dejal predsednik naše organizacije Jožef Školjč, smo člani Zveze mladine strokovnjaki za male teme. Bistvo našega programa je ustvarjalno in svobodno življenje vsakega posameznika, saj je to glavni pogoj, da bo zopet lepo biti mlad v naši domovini. Svojo politiko gradimo na ljudeh, ne na množici.

Prav zadnji stavek mi lahko služi za izhodišče k nadaljnjemu razpravljanju o sprejemu novih članov v našo organizacijo. Letos je prvo leto, da 25. maja nismo vseh sedmošolcev prignali skupaj (v mojih mladih letih se je to zgodilo na Veliki planini) in jih včlanili v mladinsko organizacijo.

Odločili smo se, da bo moral vsakdo, ki bo hotel postati naš član priti na sejo občinske konference.

Tu se bomo na kratko pogovorili o motivih, ki so ga pripeljali k nam in možnosti vključitve v projekte, ki si jih je naša organizacija zastavila.

Menimo da ima taka metoda številne prednosti. Neposredni stik z vsakim posameznikom, približevanje občinske konference članstvu (do sedaj 90 % mladincev ni vedelo, kje je občinski sedež organizacije), kar pa je najvažnejše, mladi, ki niso člani, so si na ta način pridobili veliko maneverskega prostora. Imajo čas za premislek, preden se odločijo, da vstopijo v našo partijo. Ali je to res svoboda posameznika, če sedmošolca dobesedno pahneš v politično stranko?

Sedmošolci ne poznajo ne statuta ne programa naše partije, zato je zares nesmiselno, da kot slepci korakajo v neznanu. Zveza mladine je presegla generacijsko članstvo. Mladi pa bodo že v bližnji prihodnosti imeli verjetno možnost vključitve v mladinsko sekcijo komunistov, socialdemokratov... itd., ki se bodo morale formirati, če bodo politične organizacije hotele imeti podmladek. Prihaja čas, ko bo potrebno misliti s svojo glavo, čeprav nas tega štirideset let ni nihče učil, nekateri so nam to celo prepovedovali.

Minili so časi, ko smo kot otroci prisegali vsemogočnim božanstvom, ne da bi vedeli kaj počnemo. Vsi otročki, ki bodo prišli v naše prostore ne da bi vedeli vsaj nekaj malega o našem programu in o naši organizaciji, bodo dobili sladoled in ne mladinske članske izkaznice. Morda nam bodo kasneje še dolga leta hvaležni.

Hkrati pa v tem kratkem sestavku pozivam vse, tudi starejše, da se seznanijo z našim programom in postanejo udeleženci naših projektov in akcij.

Vsak mesec iz občinskega proračuna dobimo denar, katerega majhen delež je tudi vaš. Ta denar hočemo oplemenititi in opredmetiti kot lepšo in bogatejšo prihodnost.

Jože Lenič

Prispevek OK ZSMS Kamnik

Spoštovani bralci!

Navkljub omejenemu prostoru se je redakcija pod vašim pritiskom določila, da uvede novo rubriko — Nasveti in napotki. V njej vam bo naš strokovnjak poskušal odgovoriti na različna vprašanja, ki mučijo našega delavca, kmeta, izobraženca v časih zaostrenih pogojev gospodarjenja. Ker je naš časopis pravkar preživel politično diferenciacijo kadrov, se vam vnaprej opročamo za morebitne pravopisne napake in vas vabimo k sodelovanju.

Uredništvo Glasila OK ZSMS Kamnik

Bralka Alojzija S. iz Godiča: Imam težave s svojim sedemtridesletnim sinom. Ne hodi še v službo, rad pomaga pri opravih na njivi in v hlevu. Dobro se je odrezal tudi na tekmovalju oračev Titova brazda. Aktiven je v krajevni skupnosti in v lokalnem gasilskem društvu, kjer z drugimi fanti trenira postopke v primeru požarov. Rad ima domače živali in narodnozabavno glasbo. No, do tu je vse v redu. Lahko bi rekla: tipičen slovenski fant. Pa vendar ni tako. Moj sin se je v zadnjem času spremenil. Noče k maši, pozno v noč prebira gradivo za skupščinsko razpravo o ustavnih spremembah, potem pa zaspil in tako pozabi ugasniti svetilko na nočni omarici. Med kosilom navadno nerazložno govori, medtem ko sega z žlico v skledo. Očeta (bralkin mož, op. uredništva) nadleguje z vprašanji kot: ali ima Kopernikova heliocentrična teorija svoje korenine v Aristotelovi Poetiki? So poljske miši mehkužci ali plazilci? Zakaj se France Prešeren ni hotel poročiti s Primičevo Julijo? Kakšne so možnosti, da normalen možki preživi pod vodo tri ure ob predpostavki enakomerne pozradelitve zračnega pritiska po njeni gladini? In tako dalje. Najbolj me skrbi to,

da se je mož zaradi sinovih vprašanj začel vdajati pijači in zjutraj noče pomolzi kraje. Tudi sosedje postajajo živčni, ker mladenič spitanim kokošim in zajcem citira klasike marksizma, kar se pozna na prireji jajc in mesa. Kaj storiti?

Odgovor: Naravnost očitno je, da gre pri vašem sinu za dokaj pogosto bolezen, imenovano nenadni napadi razuma (latinsko: intelektus ad hoc). Bolezen je razširjena v vseh podnebnih pasovih, v glavnem v državah s socialistično ureditvijo, najbolj pa so ji izpostavljeni ljudje z IQ > 65. Simptomi so navadno:

— padanje v depresijo v zgodnjih jutranjih urah po celonočnih razglabljanjih poglabljanjih o bistvenih problemih bivanja,

— zavračanje tradicionalnih vrednot (v vašem primeru odklanjanje maše in gašenje nočne svetilke),

— močno izražen Ojdipov kompleks (svetujemo vam, da pred tuširanjem zaklepete vrata kopalnice),

— okrepljeno zanimanje za klasike marksizma.

Draga bralka, kot sami vidite, je moja diagnoza takorekoč pravilna. Različne medicinske knjige omenjajo še druge simptome (razširjene zenice, obsedenost z banana-

mi, ipd.), kar pa v vašem primeru niti ni vidno. Torej, kaj narediti?

V nekaterih državah (Romunija, Zimbabve, Severna Koreja) zdravniki uporabljajo tako imenovano lobotomijo (kirurški poseg, s katerim zadostimo znani identiteti IQ ≈ 0), s katero takorekoč čez noč spremenimo obolega iz problematične osebnosti v lojalnega borca za boljši jutri. Drugje prisegajo na zdravljenje v sanatorijih zaprtega tipa, kjer bolnika namakajo v 50 % alkoholni mešanici z vodo. Pri nas navadno izvajamo zdravljenje na domu, s tako imenovanim restriktivnim pristopom. Prepovedano mu je branje časopisov in revij, druženje s študenti humanističnih usmeritev in zahajanje v nočne lokale. Pomagajo tudi kamilični obkladki na različnih mestih telesa. Prepričan sem, da boste z upoštevanjem teh nasvetov dosegli pozitivne rezultate. V primeru komplikacij vam svetujemo, da se z vašim sinom oglasite pri vašem specialistu na Gregorčičevi 3.

Glede nerazložnega govorjenja med kosilom — poskusite s polnimi usti hrane izgovoriti številko svojega bančnega računa!

Iz glasila OK ZSMS Kamnik »ŠNJOF«

Zadnjič pred počitnicami

Kljub že skoraj počitniškemu času bodo delegati zborov Skupščine občine Domžale na sejah 12. in 13. julija obravnavali ničkaj počitniške teme, katerih vsebina je še kako pomembna za nadaljnje »normalno« življenje in delo naše občine.

Podatki o izplačanih neto osebnih dohodkih funkcionarjev za mesec maj brez minulega dela

Koliko zaslužijo občinski možje?

	dinarjev
Predsednik SO Domžale	7.836.540
Predsednik Izvršnega sveta SO Domžale	7.736.070
člani Izvršnega sveta SO Domžale	7.233.730
predstojnik upravnega organa (ki ni član IS SO)	6.831.850
Sekretar OK ZKS	8.122.870
Predsednik OK SZDL	7.736.070
Sekretar OK SZDL	7.032.795
Sekretar OS ZSS	7.233.730
Sekretar OK ZSMS	6.329.510

OPOMBA:
Osebnih dohodki funkcionarjev v organih družbenopolitičnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacijah so določeni v skladu z Družbenim dogovorom o skupnih osnovah in merilih za oblikovanje in delitev sredstev za osebne dohodke funkcionarjev v SR Sloveniji. Vrednost točke, s katero se določajo sredstva za bruto osebne dohodke, je enotna za vse udeležence dogovora in jo ugotavlja komisija za spremljanje izvajanja družbenega dogovora v SR Sloveniji.

Osebnih dohodki funkcionarjev se usklajujejo z rastjo bruto osebnih dohodkov delavcev v gospodarstvu na območju SR Slovenije.

Domžale, 23. 6. 1989

Komite za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj občine Domžale

2. julija k Repanšku

V. tekmovanje ljudskih godcev

Ljudski godci že na veliko sprašujejo, kdaj bo letošnje tekmovanje pod Repanškovimi kostanji. Potolazimo naj jih z obvestilom, da bo to prvo nedeljo v juliju, ob 16.00, prijavi pa se boste lahko dve uri pred samim tekmovanjem.

Zvezi kulturnih organizacij Domžale in Kamnik, ki delno pomagata Repanškovim pri prireditvi, sta na zadnjem sestanku v Kamniku sklenili, da bi bilo treba uvesti nekaj novosti in sicer razdeliti mlajše in starejše godce, tako da bodo posebej tekmovali tisti do 15-tega leta in posebej starejši, oboji pa seveda na istem tekmovanju, Zvezi pa bodo prvim trem v vsaki kategoriji podelili posebna častna priznanja, vrednejša kot doslej.

Vse drugo ostane enako kot doslej, tudi vse materialne nagrade, ki jih prispevajo tako gostilna Repanšek kot Melodija Mengeš in posamezni obrtniki, z najvišjimi praktičnimi nagradami čez sto starih milijonov, veliko pa bo tudi manjših, tako da bo zagotovo nagradjen po enem izmed ključev vsaj vsak drugi godec. Repanškovim kot nosilcem tekmovanja — tako po finančni kot organizacijski plati — je največ do tega, da se godci iz obeh občin srečajo, da se med seboj pomerijo in da se predvsem dobro počutijo. Po sklepu sestanka bo letos predsednik komisije znani glasbeni pedagog Stane Habe.

In ker je letos že peto tekmovanje, je prav, da ob tej priložnosti opozorimo tudi na praznovanje stote obletnice Repanškove gostilne ki jo bodo s kamiško godbo, mengeško folkloro, tercetom Omahna ANSAMBLUM LIPA in Mojco Blažej kot voditeljico praznovali na Homcu v petek, zadnjega junija, v soboto bo rajanje z ansambлом Franca Miheliča, v nedeljo pa omenjeno tekmovanje z voditeljem Borisom Kopitarjem in z ansambлом Nika Zajca za ples po tekmovanju.

I. Sivec

Brez povišanja stopenj ne gre

Delegati bodo na sejah obravnavali predlog za povišanje prispevnih stopenj za financiranje družbenih in gospodarskih dejavnosti. Same številke nam povedo, da so naše prispevne stopnje iz bruto osebnih dohodkov med najnižjimi — če ne celo trenutno najnižje — v republiki in da tudi s predlaganim povečanjem ne ujamemo slovenskega povprečja, zagotovimo pa kolikor-toliko normalno kvaliteto družbenih dejavnosti (otroško varstvo, zdravstvo, vzgoja in izobraževanje, socialno varstvo).

Obenem se zaradi zagotovitve finančnih sredstev za izgradnjo požarnega doma predlaga povečanje prispevne stopnje iz dohodka in sicer 0,50 za namen SIS za varstvo pred požarom.

Predlagane prispevne stopnje iz bruto OD se iz dosedanjih 39,11, povečujejo na 41,01, o njih pa se morajo pred zasedenji Skupščine občine Domžale izreči tudi posamezna skupščina SIS.

Samoprispevek IV

Ker smo o tem že veliko pisali, le kratka ugotovitev: delegati bodo tokrat sprejemali zaključno poročilo, v katerem med drugim piše: Zastavljeni program samoprispevka IV. je v celoti realiziran oz. smo izgradili celo več, kot je bilo planirano, saj smo glede na hitro posodobitev posebno programov za specialne učilnice skorajda pri vsakem predvidenem prizidku pristopili še k adaptacijam učilnic za kemijo, fiziko, biologijo, tehniko in gospodinjstvo pouk zlasti tam, kjer so bile v zelo slabem stanju in zastarele.

Za ilustracijo še nekaj podatkov: skupaj smo zbrali 10. milijard

100.046.534 din, od tega je že porabljenih 9.890.208.042 din, ostanek pa bo porabljen za dokončanje del pri OŠ Janko Kersnik Brdo in SKUŠ Domžale.

Tokrat o ZN Helios kompletno ...

Ker so delegati na zadnji seji, ugotovili, da pri predlogu osnutka odloka o sprejetju zazidalnega načrta industrijske cone HELIOS-KO-LIČEVO manjka razdelanost odloka zlasti v zvezi z varstvom okolja, je tokrat pred delegati kompletni predlog, iz katerega povzemamo le 12. člen, ki opredeljuje to področje:

— industrijski nevarni odpadki, ki so sedaj hranjeni na različnih koncih tovarniškega dvorišča, se morajo vsi locirati na predvidenem začasnem depozitu posebnih odpad-

kov (zgrajen mora biti do konca leta 1992);

— izvršene morajo biti sanacije obstoječih virov onesnaževanja zraka, obeh čistilnih naprav odpadnih voda iz obstoječe proizvodnje, izvedena pa mora biti tudi sanacija obstoječih virov hrupa;

— novopredvideni proizvodni obrati ne smejo povečati emisij v ozračje;

— povsod morajo biti izgrajene ustrezne čistilne naprave;

— za vsak nov objekt je potrebna strokovna ocena o ekološkem posegu v okolje.

Tudi predlog za povečan davek iz OD ...

Zaradi vplivov nove zakonodaje (razširjene in povečane davčne

olajšave za področje obrti) davek od obrti, ki je glavni proračunski vir, ne bo sledil inflacijskim gibanjem. Zato moramo sprejeti dejstvo, da bomo tudi v naši občini za pokrivanje proračunskih izdatkov morali pridobiti ustrezna sredstva iz republiškega proračuna. Pogoj za pridobitev sredstev je, da imamo v občini predpisan davek iz osebnega dohodka delavcev v višini 0,75 %, ki je sedaj predpisan v višini 0,50 %. Zato se zborom predlaga, da sprejmemo predlog odloka o povišanem davku iz OD.

Sicer pa bodo zbori razpravljali še o spremenjenih rokih za sprejem sprememb in dopolnitev dolgoročnega družbenega plana, poročilo o gospodarskih gibanjih idr., družbenopolitični zbor pa bo volil tudi nove člane republiškega družbenopolitičnega zbora.

Študentski servis

Študentski servis — dislocirana enota Domžale, ki deluje v prostorih Občinske konference mladine Domžale, Ljubljanska 70/II. nadstropje (nasproti Veleblagovnice), bo tudi letos v mesecih — juliju in avgustu posloval po poletnem urniku in sicer:

PONEDELJEK	8.00—14.00 ure
TOREK	8.00—14.00 ure
SREDA	8.00—17.00 ure
ČETRTEK	8.00—14.00 ure
PETEK	8.00—14.00 ure

Prosimo vse stranke, da se držijo urnika!

Za pridobitev članske izkaznice študentskega servisa potrebujete:

- 2 fotografiji (3 × 4 cm),
 - veljavno osebno izkaznico,
 - študentje veljaven indeks, dijaki potrdilo o vpisu v srednjo šolo ali veljaven indeks,
 - 500 din vpisnine
 - pogoj za pridobitev je starost 15 let.
- Za podaljševanje izkaznice študentskega servisa potrebujete:
- veljaven indeks,
 - veljavno osebno izkaznico.

Občinska konferenca ZSMS Domžale
Študentski servis Domžale

NE PREZRITE:

Ne na »horuk« v računalništvo

V okviru Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale je bila ustanovljena tudi komisija za razvoj računalniško podprtih informacijskih sistemov, ki naj bi med ostalimi nalogami opravljala tudi svetovalno.

Stanje na področju informatike je nezadovoljivo, lahko bi celo zapisali, da je kritično, saj v večini naših delovnih organizacij to področje ni dovolj razvito — ni primerne opreme, niti kadra. Zato bo komisija posebno skrb namenila pomoči DO, ko se bodo te odločale za nakup programske in računalniške opreme ter zaposlitev ustreznega kadra. Res je, da se prav na področju računalništva pojavlja veliko zasebne iniciative, ki je sicer v pomoč tudi združenemu delu, vendar se le-to večkrat v zvezi s tem odloča napamet, tudi za rešitve, ki se kasneje izkažejo kot ne najbolj primerne.

Zato ne prezrite vabila komisije, ki želi vsem delovnim organizacijam pomagati reševati probleme s področja računalniško podprtih informacijskih sistemov (računalništva), obdelave podatkov, avtomatske in elektronske obdelave podatkov ipd. Komisija se bo odzivala na vsa vabila, pripravljena je priti tudi v posamezne delovne sredine, le povabiti jo je potrebno. Člani, predstavniki posameznih DO, ki že imajo izkušnje in znanja s tega področja, bodo skupaj z vami analizirali vašo problematiko in skušali najti najustreznejše rešitve. Če bo potrebno, bodo k sodelovanju pritegnili tudi druge strokovnjake in institucije s tega področja. Zato ne odlašajte, kajti tudi računalniško podprti informacijski sistemi so del poti v 21. stoletje!

Vinska cesta proti Trojanam

Saj ne more biti res, pa je! V sredo, 21. junija je bila cesta v dopoldanskem času od Domžal do Trojan mokra. Ne od dežja, od pijače! Najprej se je v bližini Krašnje prevrnil tovornjak z radensko, v Spodnjih Lokah pa se je »delal greh« s pivom. Za cesto je ležalo na kubične metre izvoznega piva Tuborg.

Nekaj naprej, v bližini gostilne Benkovič pa so zivali vino za cesto. Ni kaj! Vinska cesta kot v Preleki.

Desetletje, ki ima kaj pokazati!

V sredo, 21. junija so se zbrali na 12. redni seji Skupščine Obrtnega združenja njeni delegati in opravili vrsto, za skupščino neobhodnih opravil. Seveda je bilo temeljno dejanje — pogled v preteklost, ki ga je opravil predsednik Obrtnega združenja Domžale Marjan Smolnikar.

DESETLETJE DOKAZOVANJA ...

Poudaril je, da je bilo minulo desetletje obdobje časa ne-nehnega spopadanja s tistimi, ki so v obrtnih videli zgolj ostanek nečesa preživetega, z družbo nezdravljivega, obdobje stalnega dokazovanja in prepričevanja, v katerem ni manjkalo ostrih dialogov in konfrontacij, obdobje krčevitega boja za obrtnikov obstoj in v zadnjem času, ko sta družba in njena politika obrti bolj naklonjeni, tudi obdobje vztrajnega spreminjanja zakonodaje, v kateri so obrtniki iskali — ter na koncu vsaj delno tudi našli — pogoje za svoj razvoj. Začetek delovanja Obrtnega združenja Domžale je bil kot vsak začetek težak.

ZAČETKI IZPRED DESETIH LET ...

Obrtno združenje je takrat za svoje delovanje odkupilo staro hišo »Brinovčevo gostilno« na Viru za bodoče poslovne prostore v letu 1979. Del finančnih sredstev za nakup stavbe je prispevala SO Domžale kot nepovratna sredstva iz sklada za razvoj obrti.

Odkupljene poslovne prostore so prijetno obnovili v stilu klasičnega obrtnega doma. V tem domu sta pridobila svoje poslovne prostore tudi Sindikat delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnih občini Domžale in Sklad za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela Domžale na osnovi pogodbe.

POTREBNO JE PRIKAZATI USPEHE

Obrtno združenje je v svojem aktivnem delu začutilo potrebo po predstavitvi oz. prikazu obrti v obliki razstave. Tako so v času od 26. 5. do 30. 5. 1982 organizirali izredno lepo obiskano, zelo odmevno in v javnosti ugodno ocenjeno razstavo malega gospodarstva. Njen namen je bil na čim bolj zgoščen in neposreden način prikazati vse glavne panoge in dejavnosti v domžalski občini, ki je že sicer znana po izredno razviti obrti. Ob tej priložnosti je bil izdan KATALOG s poudarkom na zgodovinskem pregledu obrtne dejavnosti v občini Domžale. Izdali so še posebej katalog gostinske ponudbe Domžal.

KOPICA RAZLIČNIH AKTIVNOSTI ...

Pri novih volitvah v samoupravne organe obrtnega združenja, to je v drugem mandat-

nem obdobju je bil izvoljen nov predsednik tov. Marjan Smolnikar, ki je predsednik združenja še danes.

V letu 1983 je bila uradna otvoritev poslovnih prostorov Obrtnega združenja Domžale. Dom, ki so ga zgradili, ne pomeni le sedeža Obrtnega združenja, ampak daje možnosti za delo različnih aktivnosti. Ob tej priliki je bila odprta tudi stalna razstava obrtniških izdelkov.

V letu 1985 je bil izdan na pobudo občine in občanov nov, izpopolnjen, že drugi katalog izdelkov in storitev obrtnikov občine Domžale.

Ob vseh sprotih rednih aktivnostih so pripravili v letu 1987 peto revijo obrtniških pevskih zborov SRS. Na reviji so sodelovala vsa obrtniška združenja, katera imajo svoje pevske zборе, skupaj 8 zborov.

Lani, to je leta 1988 so na pobudo občine in občanov organizirali 2. razstavo izdelkov in storitev drobnega gospodarstva v občini Domžale pod geslom »Združeno delo smo vsi, zato bodo uspehi odvisni od našega skupnega dela.«

Dvanajsta redna — slavnostna seja skupščine Obrtnega združenja Domžale ob 10 letnici delovanja je bila v Jamarskem domu na Krumpkerku.

Delovno predsedstvo na skupščini Obrtnega združenja.

Tabela, ki pove ...

Kako se je razvijala obrt?

Leto	Število obrtnikov	Število zaposlenih delavcev	Število upokojenih obrtnikov	% družbenega proizvoda
1979	844	965	—	15,1 %
1980	292	1028	—	13,6 %
1981	918	1064	—	16,5 %
1982	997	1231	—	16,6 %
1983	1018	1248	—	16,6 %
1984	1068	1335	—	14,7 %
1985	1155	1478	—	13,4 %
1986	1192	1468	—	13,3 %
1987	1260	1460	—	12,9 %
1988	1302	1641	197	—
1989	1320	1430	205	—

ŠPORTNIKI MED OBRTRNIKI

V letu 1984 so organizirali 1. slovensko prvenstvo obrtnikov in pri njih zaposlenih delavcev v balinanju. Že takrat se ga je udeležilo 10 ekip iz obrtnih združenj. Zaradi dobre in strokovne organizacije prireditelja je bila ob koncu tekmovanja izražena želja, da to prvenstvo postane tradicionalno vsako leto v domžalski občini. Obrtno združenje je temu prisluhnilo in ustanovilo balinarsko sekcijo. Sedaj že redno so-

deluje 16 ekip iz obrtnih združenj.

V obrtnem združenju, katero šteje 1320 članov, je zelo močno prisotno delo po sekcijah, oziroma obveščanje obrtnikov po raznih dejavnostih o sejnih, strokovnih seminarjih in podobno.

Veliko je tudi pripraviških izpitolov v obratovalnicah po opravljeni pripraviški dobi, kjer si mladi, ko končajo redno šolanje, pridobijo praktična znanja za bodoče delo in poklice.

Vseskozi tečejo aktivnosti v obrtno industrijski coni Trzin, katera je od prvotne oblike površinsko že povečana, z delom so začeli prvi obrtniki, ki so zgradili zelo perspektivne obratovalnice.

OBRTI VSE VEČ VELJAVE ...

Ob vsem tem so obrtniki tudi delegati v republiški in občinski skupščini. Zakonske pogoje za delo so ves čas izboljševali in dosegli, da so se da-

nes, vsaj na ravni republike, že močno približali tistim, ki jih želimo. Odpravljenih je večina omejitev, na primer glede možnosti opravljanja dejavnosti ali števila delavcev, ki jih smejo zaposliti v naših obratovalnicah.

Omogočeno je vlaganje v osnovna in obratna sredstva — seveda neobdavčenih sredstev in to do višine šestdesetih odstotkov davčne osnove. Obrtna zakonodaja je omogočila tudi prehajanje v nove oblike poslovanja, pri katerih so sredstva obrtnikov in obratovalnic ločena. Letos naj bi spremembe zvezne zakonodaje obrtnikom omogočile vključitev v mednarodno menjavo, odprle naj bi vrata naših obrtnih obratovalnic tujemu kapitalu, ter obrtnike izenačili v plačilnem prometu in pri prometnih davkih.

Ob koncu so podelili tri statue — priznanja za dosežke in delo v obrtni dejavnosti. Prejeli so jih Marjan Smolnikar, Tone Horjak st. ter Milena Žagar. Ob tem so podelili tudi vrsto pisanih priznanj.

Zborovanje obrtnikov in delavcev

Pravijo, da je domžalska obrt razvita tako, da lahko služi kot vzorčni primer občinam, ki si želijo enaknega napredka. Pravijo tudi, da domžalska obrt — obrtniki in pri njih zaposleni delavci dosegajo zavidljive rezultate in da so vse domžalske pristojne službe izredno prizadevne v ustvarjanju pogojev za intenziven razvoj takšne obrti, ki bo omogočala čim boljše kakovost življenja, zaposlovanja novih delavcev in perspektivnost obratovalnic.

Tako pravijo o nas drugi. Mi sami pa vemo, da ni vse natančno tako. Obrtniki želijo, da se njihov status uredi oz. da jim družba prizna enakoveren položaj, kot ga ima združeno delo. Delavci, zaposleni v obrti, pa si seveda najbolj želijo dober zaslužek in urejena razmerja z obrtnikom.

Zato je Občinski svet ZSS skupaj z OO ZSS delavcev zaposlenih v obrti in Skladom za izobraževanje delavcev v obrti organiziral 15. JUNIJA LETOS ZBOROVANJE OBRTRNIKOV IN DELAVCEV. Osnovni namen zborovanja je bil predstaviti prenovljeno KOLEKTIVNO POGODBO o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki.

— na dodatke za delovno dobo ter višino boleznin.

Nanovo so urejeni tudi stroški za službena potovanja in prenočevanja, kilometrina, stroški za ločeno življenje in terenski dodatek.

Spremenjene so določbe, ki urejajo pravice delavk med nosečnostjo in v času varstva otrok.

Nanovo so urejene jubilejne nagrade, regres za prehrano in dopust, odgovornost in sestava disciplinske komisije ter položaj delavca v primeru, če obrtnik umre.

Po novem lahko tudi obrtniki uporabljajo »delo na domu«. Delavci, ki delajo na domu, imajo enake pravice, obveznosti in odgovornosti, kot drugi delavci v delovnem razmerju pri obrtniku.

Pri sklepanju pogodbe prisotnost sindikata ni obvezna. Sindikat — OO ZSS delavcev, zaposlenih pri obrtnikih oz. Občinski svet ZSS — po svoji presoji in na zahtevo delavca lahko sodeluje pri registraciji pogodbe o delovnem razmerju pred pristojnim občinskim organom.

Ker novosti kolektivne pogodbe vitalno zadevajo obe strani, to je delavca in obrtnika, se je po uvodnem delu zborovanja razvila živahna razprava. Nova kolektivna pogodba res prinaša precej novosti, ki naj bi prispevale k izenačevanju položaja delavca v obrti s položajem delavca v združenem delu. Velika pomanjkljivost pa je, da v njej zopet niso opredeljeni fiksni zneski posameznih pravic, ampak se to še vedno prepušča dobri volji

novosti kolektivne pogodbe. Novosti se nanašajo:

— na višino osnove za določanje najnižjih osebnih dohodkov delavcev (obrniki mora po novem svojim NK delavcem izplačati osebni dohodek najmanj v višini 140 odstotkov jamčenega osebnega dohodka)

— na urejanje pravic in obveznosti študentov in učencev v delovni praksi pri obrtnikih

— na določanje osnov za redni in izredni dopust

— na dodatke preko rednega delovnega časa

Zborovanja se je udeležilo več kot sto delavcev in obrtnikov. Kot gostje so se tega zborovanja udeležili tudi dobri poznavalci kolektivne pogodbe in sploh problematike v obrtni dejavnosti.

Ti gostje so bili: mag. Ivan Žužek s Sodišča združenega dela SRS, Sonja Žgur iz Zveze obrtnih združenj iz SR Slovenije, Jože Sterle, član IS SRS, Roman Kalušnik, direktor uprave SO za družbeno prihodke, Nada Humar, inšpektorica za delo SO in Igor Mlakar, sekretar OS ZSS. V uvodu zborovanja so bile predstavljene

Naposled trgovina naše obrti:

Obrtni izdelki na enem mestu

Jure Podgoršek je na Masljevi 6 v Domžalah, kjer ima že nekaj let servis športne opreme in komisijsko prodajo te opreme, odprl še trgovino obrtnih izdelkov.

Tako trgovino, kjer bi zainteresirani našli na enem mestu vse obrtne izdelke, ki jih izdelujejo različni obrtniki v občini, že dalj časa pričakujemo. Možno je, da se bodo v tej trgovini našli tudi obrtni izdelki iz drugih občin.

Jure Podgoršek bo trgovino odprl 20. julija, do tedaj pa naj obrtniki, ki bi želeli prodajo svojih izdelkov šele zagotoviti, posredujejo svoje izdelke v to prodajo. Vsekakor imamo odslej na voljo pogled v našo obrtno ustvarjalnost. Pa ne le to: v trgovini bo možen nakup, ki bo za vsakogar zanimiv. Kot obeta Jure Podgoršek predvsem in zlasti tudi cenovno.

J. Arnuš

Solidarnosten pogled v skupno prihodnost!

V krajevni skupnosti Vrhpolje-Zalog mnogo govorijo o krajevnem samopriskevku. Pa ne le govorijo. Odločili so se, da bodo za ureditev najnujnejših komunalnih potreb, krajanji namenili 1,5 odstotka v petih letih in sicer: posodobiti in asfaltirati želijo ceste (v dolžini 2.000 metrov), pridobiti večnamensko asfaltno ploščo pri osnovni šoli Vrhpolje, sofinancirali bodo telefonsko centralo Moravče in izvedli telefonsko napeljavo v krajevni skupnosti Vrhpolje-Zalog. Skupna investicijska vrednost objektov, navedenih v programu krajevnih skupnosti znaša ca. 656.000.000.— din, po cenah iz januarja 1989. Predvidevajo, da bo s samopriskevkom zbranih 280.000.000.— din. Od tega bo šlo 10 odstotkov za razširitev telefonskega omrežja v KS Vrhpolje-Zalog, kot prispevek k telefonski centrali v Moravčah, 10 odstotkov sredstev namenjavajo za večnamensko ploščo pri OŠ Vrhpolje in 80 odstotkov sredstev za izboljšanje cestnega omrežja v krajevni skupnosti.

Občani krajevne skupnosti Vrhpolje-Zalog v občini Domžale so se doslej vedno tvorno vključevali v urejanje perečih problemov s krajevnimi samopriskevki, prostovoljnimi delom in drugimi oblikami.

Vinko KEPEC, predsednik sveta KS Vrhpolje-Zalog: »Napredek v naši krajevni skupnosti, je viden — povsod. Krajanji so vedno bili za napredek kraja, in še bodo. Veliko so prispevali z denarjem in prostovoljnimi delom, na področju elektrifikacije, telefonije, vodovoda, cest, avtobusnih postajališč. S sedanjim krajevnim samopriskevkom bomo uredili in asfaltirali 2.000 m nekategoriziranih cest, večnamensko asfaltno ploščo pri OŠ Vrhpolju, prispevali k izgradnji telefonske centralne v Moravčah in razširili telefonsko omrežje v naši KS. Veliko je to, pomembno za našo prihodnost...«

Karel SVETLIN, delavec in kmet: »Občani so vedno izkazali veliko pripravljenosti pomagati, sodelovati: vedno, kadar so v lastnem deležu videli pravi smisel. Pomagali

so vedno, tudi kadar ni šlo samo za komunalne zadeve.«

Terezija JANČAR, delavka: »Krajevni samopriskevki pomeni našo boljšo komunalno ureditev v krajevni skupnosti. Mislim, da se občani zavedamo, da je razvoj naše sicer srednje razvite KS naša skupna zadeva. Brez naših lastnih naporov še dolgo ne bi imeli vsega, kar bomo pridobili. Marsikje pa samo čakajo — odkod jim bo kaj priletelo...«

Janez ROŽIČ, delavec: »Naši ljudje so na sestankih na vaških odborih sami odločali o programu KS za obdobje 1989—1994. Tako bomo poslej s samopriskevkom v KS uredili nekaj, za kar smo se ljudje sami odločili. Povsod ni lahko, tudi pri nas ne, vendar ljudje vidijo v lastnem odrekanju perspektivo za razvoj kraja in izboljšanje komunalnih in drugih razmer.«

Mengeška godba slavila:

Ob 105-letnici — odlični!

Sredi junija je Mengeška godba pod vodstvom prof. Alojza Velikavrhna priredila svoj slavnostni koncert ob 105. obletnici delovanja. Izvedla je sorazmerno zahteven program, ki se je prelival od najtežjih suit do lažjega repertoarja v obliki korčnic in valčkov. Navdušenemu občinstvu so mengeški godbeniki dokazali, da so v zadnjih mesecih ogromno napredovali in da Zlata plaketa ni nobeno naključje, ampak plod neutrudnega dela pod novo taktirko. Drobce iz zgodovine godbe je med skladbami raztresel Niko Robavs, ki se vse bolj uveljavlja v brezhibnega domačega povezovalca s prijetnim glasom in uglajenim nastopom pred mikrofonom.

Saj smo samo ljudje:

Uredniški odbor med občinskimi nakovali

Naj takoj priznam, da so me za tole rubriko posebej najeli... Kdo? Ja, oni vendar! Tisti, ki prihajajo. Le z izplačilom honorarja spet močno zaostajajo, zato se bojim, da niso nič boljše od teh. Politika je pač krčma, iz katere ne pride nihče trezen, pravijo...

Kar takoj sem planil na naš časopis zato, da bi obdelal do konca tisto, kar zadeva sodelovalno fronto in pa tudi zato, ker naš odgovorni urednik Brojanov Matjaž pravi, da časnik sploh ne bo več izhajal. Da ni več denarja zanj, da je občinski žakelj prazen... No, pa se ne žrite preveč, to mi je rekel že najmanj desetkrat in še zmeraj so na koncu našli tudi kekinček za osrednjo občinsko informacijo. Saj menda ta glavni vedo, kaj je to! Če pa ne, naj potem nikar ne zamerijo, kot so jeseni, ko sem napisal, da jih večina na občini tega ne ve.

Naš časnik teče že proti tretjemu desetletju in je eden najboljših na Spodnjem Kranjskem, zato kaj posebno kritičnega ne mislim napisati. Prvo pa mi zamerim, da je bil letos že dvakrat dvojezičen, ljudstvo je penilo, če smo že tako daleč prišli, izdajateljica pa verjetno še danes misli, kako lepo je kovati tovrstno bratstvo. Je, kolikor pač je, današnji trenutek pa frazam ni preveč naklonjen.

Kar se na splošno tiče Občinskega poročevalca, nam je že Manca ob novem letu najprej povedala, da je med vsemi najboljši, vendar pa ni tako dober, da ne bi bil lahko še boljši. Ima pa veliko prednost pred drugimi časniki zato, ker je zastonj. Dokler bo tako, ga bomo radi naročali...

Naš Poročevalec je drugače angleškega tipa, ker ga vodi Vojskova Vera, ženska, ki pa je tako blagega značaja, da ob njej nihče ne stoji mirno. Boljše piše o ljudeh kot poročila o foramskih zadevah, zato jo bo odgovorni urednik baje več pošiljal na teren. Odgovorni urednik Brojanov Matjaž je začetek in konec vsega, on ima vedno prav, če pa mislite drugače, se pritožite na tramvajkomandi. Dela delo petih ljudi, zato ne more biti vedno v pisarnici. Gorza pa je tisti, ki forsira šport, a ker smo športno ljudstvo, ki teka od trgovine do trgovine, je fejsť fant. Tu in tam kakšno kritično cvetko iz uredniškega odbora posadi Zalokar Oražem Cveta (ZOC), ki pa se je v zadnjem predvolitvenem obdobju zelo umirila, ker ima menda hudega šefa. Pevčev Pavle tu in tam kaj zapoje o kulturi, a se je Mengšanom že enkrat zameril, ker je javno izjavil, da Mengeška godba ni kultura. Drugi člani uredniškega odbora očitno niso kaj dosti prisotni, dvomim pa tudi, da bi padla na tla ideja s Sveta za informiranje o »neodvisnem« odboru. Občinske stebre bo treba še naprej podpirati, se mi zdi...

Res pa je, da na odbor leti žveplo z vseh strani. Borci bi se radi po časopisu še naprej v spominih bojevali, vrtičkarji bi radi sadili solato, kulturniki bi se radi šli kulturo v Grobljah in še kje, ob vsem tem pa je še kup veljakov, ki se vsak rad vidi napisanega v časniku, vse po načelu, če sem bil na tej proslavi in če sem izrekel sedem fraz, mora to tudi biti objavljeno, drugače bo letel odbor s časnikom vred v Bistrico. Za govore pač dobivajo tudi plače in honorarje, treba jih je razumeti...

Uradno zadolženi fotograf Vido Repanšek slika vsako kozjo procesijo s stotih strani, tako da se kar bliska, v Poročevalcu pa potem navadno ni nobene slike ali pa ena malce zamazana, za kar je odgovoren tehnični urednik, Mazovčev fant, ki pa se lahko izgovori na tiskarno, tiskarna na slab papir, slab papir na slabo dreveje... v glavnem nikoli ni nihče za nič kriv.

Kot zagrižen Novomengšan menim, da je v Poročevalcu premalo o Mengšu kot največji krajevni skupnosti in najlepšem mestecu pod Gobavico. V to me je prepričalo tudi nekaj pisem starejših Mengšanov, ki so mi pisali med drugim na dom tudi to: »Hvalabogu, da ste vrnilni vsaj malo ugleda Mengšu.« Škoda, da tako ne mislijo vsi v občini...

Najnovejša genialna neumnost uredniškega odbora med stoterimi nakovali je ta, da prispevek ne sme biti daljši od dveh strani. Potem pa opiši življenje in delo stoletnika na dveh straneh! Zato končujem. Na svidenje po dopustih, če bo kaj papirja. V bistvu pa s hotel povedati le to, da so tudi v uredništvu samo ljudje... Ivan Sivec

Obisk pri Občinskem poročevalcu v Domžalah

Vsako leto se učenci šolskega glasila Ciklame odpravijo na zaključni izlet. Obiskali smo že kar nekaj delovnih organizacij. Bili smo v ČGP Delo, na RTV Ljubljana, videli smo, kako nastaja časopis v živo. Letos smo obiskali Uredništvo Občinskega poročevalca v Domžalah. Z nami sta se pogovarjala odgovorni urednik Matjaž Brojan in glavna urednica Vera Vojska. Oba sta nam natančno predstavila potek dela do izida številke Občinskega poročevalca. Zvedeli smo marsikaj zanimivega. Da delo poteka brez ovir, je potrebna predvsem medsebojna pomoč in dobro razumevanje. Članke dobivajo predvsem od zunanjih sodelavcev iz določenih območij, na nekaterih področjih pa jim dopisnikov primanjkuje. Zgodi se, da se po končani službi njihovo delo nadaljuje doma, to pa jim ni nikoli odveč, saj delo opravljajo s srcem. Številka izide v 6—7 dneh, na žalost pa veliko občanov številko dobi tudi po 14. dneh. Tako kot marsikomu, tudi njim primanjkuje finančnih sredstev. Vseeno pa vztrajajo na tem, da ima občan Občinski poročevalec zastonj.

Zelo smo bili presenečeni nad gostoljubnim sprejemom in ga sigurno ne bomo pozabili. Če bodo kadarkoli potrebovali pomoč, jim bomo radi pomagali.

Šolsko glasilo Ciklame
OŠ Janko Kersnik, Brdo
Sabina Dejanovič, 8. c
Mojca Horjak, 8. c

Pogovor s predsednikom Partizana Slovenije Radom Cvetkom:

Razgibajmo življenje — Domžale

(pa ne samo na prireditvi)

Organizatorja prireditve sta bila Partizan Slovenije in ZTKO Domžale. Pogovor o domžalski množični rekreacijsko-medijski predstavitvi športnih aktivnosti 10. junija 1989 v športnem parku v Domžalah

Kako ocenjujete, tov. predsednik, prireditev, resnost v sodelovanju, delo športnih organizacij na prireditvi?

Resnično sem navdušen nad pristopom, ki so ga udeleženci na prireditvi pokazali. Šlo je za izjemno zahtevno organizacijsko delo, saj pripraviti, voditi, koordinirati toliko stvari, ki so se dogajale, resnično ni mačji kašelj...

Ali ste v zamislih, ki ste jih pred prireditvijo imeli, v celoti uspeli?

Množičnost je bila sicer zelo velika, vendar je bilo še opaziti zavoro, saj nismo uspeli potegniti s tribun gledalcev, pa starejših opazovalcev. Res je, da imamo še vedno premalo usposobljenih kadrov, ki bi znali motivirati ljudi...

Je bila vsebina prireditve dovolj zanimiva? Jo boste obdržali ali spremenjili?

Vsebina prireditve ne more biti nekaj statičnega. Zlasti v Partizanu Slovenije je zakoreninjeno veliko tradicionalizma in je stare, marsikje preživle oblike dela v Partizanu, treba spremeniti.

Vsebina prireditve se torej bo spreminjala, saj je bila domžalska prireditev dokaz in primer, da se dá z malo denarja pripraviti zelo zanimiv program še na mnogih drugih področjih.

Kaj pa stroški? Kdo naj jih poravnava?

Lahko smo videli, da lahko pripravimo marsikaj, ne da bi za to rabili družbena sredstva, ne da bi ljudem tako obliko rekreacije zaračunavali... Praktično je vse — v idejah, ki pa jih imamo k sreči še nekaj...

Kolikšen je komercialni interes združenega dela?

Komercialni interes združenega dela je dokajšen, saj gre z naravo prireditve dokaj dobro skupaj. Domžalske tovarne so poslovno sicer zelo prodorne, doslej pa so vse premalo uporabljale sodobne medije za torišče svoje propagandne dejavnosti. TV nam je v Domžalah dala možnost, da smo sami tržili, vprašanje pa je, če se bo televizija odrekla še kdaj — lastnemu trženju...

Kako boste ocenili domžalske organizatorje?

Eden od vidikov, ki naj bi jih prinesla prireditev, je v osvješčenju občanov, ki naj bi se v prihodnje množičneje vključevali v rekreacijske aktivnosti. Zelo moram pohvaliti Mira Ukmarja in Ranka Cukrova za njuno opravljeno delo. Domžalska prireditev bi bila lahko vzorec, kako se naj tudi drugje lotijo organizacije take ali podobne prireditve. Prireditelji prireditve v Domžalah se se zelo potrudili, žal pa te prireditve, ki je vsestransko uspeša, ne spremlja tudi enaka aktivnost drugje, med letom, na terenu. Veliko rekreacijskih prireditvev se sicer spravljajo pod streho, tudi zamisli »Razgibajmo življenje«, vendar je ta zamisel še vse premalo v ljudeh navzoča; kot recimo za zdravje pomembno gibanje...

Kakšen je bil odmev na TV oddajo — prenos iz Domžal?

Praktično so se pokazale tako dobre, kot tudi slabe strani: Dobro je bila ocenjena pestrost v pristupu k prireditvi, predstavitev športov. Glede na športno naravo prireditve pa je bilo morda dano nekoliko preveč podudarka gospodarski predstavitvi Domžal.

Kako naprej?

V Partizanu Slovenije smo zainteresirani, da se prireditev razvija naprej, da se gibanje razširi po vsej Sloveniji. Takšne prireditve naj bi organizirali večkrat, zamislili naj bi si nove vsebine, zajeli še več udeležencev.

Le tako bomo resnično razgibali sebe, druge in sploh okolje, v katerem živimo... M. B.

Ročna črpalka z Vrhpolja čaka na trenutek, ko bo ob bližnji 60 letnici GD Vrhpolje v povorki »ta glavna«.

Novice z Vrhpolja:

Zgodovinska ročna brizgalna...

Gasilsko društvo Vrhpolje v Krajevni skupnosti Vrhpolje-Zalog praznuje letos jubilej šestdeset let obstoja. Za ta praznik bomo pripravili prireditve, ki jih bodo organizirali domači gasilci, občani in kulturno društvo Vrhpolje.

Med temi prireditvami naj omenimo povorko po vasi Vrhpolje do gasilskega doma, kjer bo slovesnost.

V povorki bodo prikazali tudi starejšo ročno brizgalno, ki jo imajo gasilci na Vrhpolju že 56 let. Kupili so jo leta 1933 pri gasilskem društvu Ježica: z njo so uspešno gasili celih 30 let. Ročno brizgalno je leta 1961 zamenjala stara, še uporabna motorna, katero so vrhpoljski gasilci kupili od Gasilskega društva Vrhpolje.

Ročno brizgalno so vrhpoljski gasilci uporabljali pri gasenju več požarov, za njeno delovanje je bilo potrebnih 10 kretnih moč. Z njo so nazadnje gasili pri velikem požaru, ko je gorelo gospodarsko poslopje pri NOVAKU na Selu pri Moravčah. Resnično je treba izredno veliko truda, toda s tako staro ročno brizgalno je še vedno mogoče gasiti. Posebno pozornost vzbujajo pri otrocih in miadini. To staro ročno brizgalno so morali na kraj požara voziti še s konjsko vprego.

Vrhpoljski gasilci bodo to častljivo ročno brizgalno obnovo in jo pokazali na paradi ob 60 letnici nastanka gasilskega društva. Omenimo naj, da so leta 1973 vrhpoljski gasilci kupili novo sodobno motorno brizgalno »Rosenbauer« z zmogljivostjo 100 litra in 800 litrov vode na minuto. Pri tem nakupu so finančno pomagali: krajevna skupnost, gasilci in občani.

Pri gasilskem domu na Vrhpolju smo ujeli v objektivi našo gasilsko preteklost, ki se umika sedanjosti — našo staro ročno brizgalno.

Jože NOVAK

Več kot šola

Pogovor z ravnateljico šole s prilagojenim programom Olge Avbelj

Učenci in učitelji šole Olge Avbelj s prilagojenim programom so pred kratkim praznovali lep jubilej — 25-letnico šole. V humani obliki skrbi in vzgoji in izobraževanju za otroke, ki jih je narava že v vstopu v življenje oškodovala, je bilo v teh četrh stoletja opravljeno družbeno izredno dragoceno delo. O skrbi za otroke na šoli, ki je začela z delom še na Homcu pod vodstvom takratnega ravnatelja Naceta Vodnika, smo se pogovarjali z ravnateljico EMO ŠKERJANC-OGOREVC, ki to delo opravlja že 15 let.

Ali se vzroki za to, da imamo šolo s prilagojenim programom množijo, ali je takih otrok, ki bi to obliko vzgoje in izobraževanja potrebovali — manj?

Sodoben način življenja in ekološki vzorci pogojujejo povečano število večplastno prizadetih otrok, ki so v naših oddelkih za delovno usposabljanje ter v zavodih za težje in težko prizadete otroke. Število učencev v osnovni šoli s prilagojenim programom pa je tako v naši občini kot v SR Sloveniji enako zadnjih 10 let.

Opazna je večja povezanost z osnovnimi šolami v smislu integracije otrok.

Ali je namen in program šole danes enak kot je bil pred 25 leti?

Cilji usposabljanja se dograjujejo z razvojem družbe in s ciljem ustrezne vključitve v življenje in delo. Ker pa se zahteve združenega dela povečujejo in morajo biti naši mladostniki

za zaposlitev enakovredno usposobljeni, vnašamo v naše programe vedno več proizvodno-tehničnega dela (45 do 50 odstotkov). Nekatere šole si pridobivajo industrijska kooperantska dela, da se že v času šolanja učenci pripravljajo za prehod v OZD.

25-letno obdobje pomeni že delček zgodovine. Kakšno »zgodovino« so učitelji in učenci šole napisali v vzgojnem, zdravstvenem, socialnem in izobraževalnem smislu? V čem je najtehtnejši prispevek šole družbi?

25 let delovanja šole ni veliko. Pomeni pa pričetek organizirane skrbi za otroke, ki so kakorkoli drugačni. V teh 25 letih smo usposobili za življenje in delo preko 750 otrok. 20 let smo usposabljali tudi otroke iz občine Kamnik.

— Ustanovili smo oddelke za delovno usposabljanje srednje in težje prizadetih otrok.

— Pri šoli deluje razvojni

oddelek za predšolske motene otroke.

— Na našo pobudo so bile ustanovljene delavnice v Mengšu (INCE)

— ustanovili smo društvo za pomoč duševno prizadetim Domžale-Kamnik

— na šoli deluje logoped, zobna ambulanta, s tem je otrokom omogočena maksimalna obravnava pri omenjenih strokovnjakih.

Številni naši absolventi so uspešni delavci.

Glede na specifično delo šole ima ustanova tudi specifičen položaj? V čem je specifičnost šole? V statusu, financiranju?

Naš otrok potrebuje dosledno individualno obravnavo. Glede na obseg in zahtevnost nalog, rabi stalne vzpodbude, stalno motiviranje ter sistematično vodenje. Le s tem sistematičnim vodenjem in doslednostjo jih v prijetnem, čustvenem vzdušju lahko usposobimo do take stopnje, da si pridobijo spretnost, delovne navade ter vztrajnost. Vse to pa potrebujejo za to, da kasneje lahko samostojno prevzamejo določene naloge in obveznosti v življenju. Tak način dela pa zahteva posebne standarde in normative, s tem pa tudi drugačno vrednotenje tega dela.

Kako se ustanova zmore v zmanjšajočih gmotnih okvirih prilagajati na drugih področjih vse večjim zahtevam?

Življenje gre svojo pot in v vsakdanjih stiskah ne smemo oškodovati otroka. Zato iščemo vse možnosti za kvalitetno izvajanje celovitega programa. Največkrat je to odvisno od prizadevnosti učiteljev na šoli. Učitelji sicer večkrat tarnajo, vendar se še zavedajo svojih nalog.

Kakšne rezultate glede znanja mora šola dosežati, ko v bistvu popolnoma enakopravno pošilja ljudi v življenje?

Naši učenci bi morali biti vedno bolj usposobljeni, celo konkurenčni osnovnošolskim absolventom. Le to jim danes omogoča zaposlitev.

Kako se soočate s problemom

sporeda.

Za njo se je predstavil Sindikalni pihalni orkester Litostroji, ki je bil ustanovljen l. 1950. Nastopal je že veliko doma, pa tudi v Italiji in Avstriji. Vodi ga prof. Marjan Stropnik. Želja teh godbenikov je, da bi kvalitetno še čimbolj napredovali.

Kot zadnja se nam je predstavila Godba na pihala Domžale. Ustanovljena je bila l. 1884 in je bila takrat ena izmed prvih godb na Kranjskem. Redno se udeležuje večine tekmovanj. Po letu 1987 je kapelniško mesto prevzel Franc Kuharič.

Prireditve v Mengšu je odprl župan občine Peter Primožič, ki je imel tudi priložnostni govor. Poudaril je, da je občini v čast, da se to tekmovanje odvija v Mengšu, glasbenem središču občine. Vsaka godba se je predstavila s po dvema skladbama, posebej pa še s skladbo Pobeg Bojana Adamiča, ki je bil med drugim tudi član tričlanske komisije. Celoten program je izredno prijetno vodil Niko Robavs, član dramske sekcije Mengeš.

Natančnejši rezultati še niso bili poslani, med Mengšani pa se je izvedelo, da je Mengeška godba dosegla ob še nekaterih drugih celo Zlato odličje v B-skupini, v kateri zadnja leta tudi nastopa.

Vesna Sivec

zaposlovanja in kako dosegate, da se šolajoči vključujejo v normalne delovne procese?

Na šoli deluje komisija za poklicno usmerjanje, ki spremlja otroke in jih usmerja v času šolanja na delovno prakso. Delovna praksa je zadnje leto šolanja 3-tedenska, predzadnje leto šolanja pa 2-krat tedenska. Organiziramo jo v OZD, pri samostojnih obrtnikih za otroke in ODU pa v INCE Mengeš.

Ali je pripravljenost zaposlovati vaše učence še vedno bolj odsev širine ljudi, njihove humanosti, dobre volje, ali je to že zakonsko urejeno?

Pogosto je zaposlovanje naših učencev odsev širine ljudi, njihove humanosti in dobre volje. Res pa bi morali sistemsko razrešiti to kategorijo učencev, ki ni deležna nobenih olajšav. Tudi v OZD nimajo olajšav pri zaposlovanju naših absolventov.

Katere posebne strokovne službe vključujete v svoje delo, na kaj posebej usmerjate na šoli pozornost, v čem menite, da mora taka šola posebej nameniti akcent v svojem delu?

Na šoli uspešno deluje logoped, občasno se vključuje fizioterapevt iz Zdravstvenega doma Domžale. Sodelujemo s psihologinjo iz Zdravstvenega doma Domžale, ter s Centrom za socialno delo.

Glede na število otrok in na problematiko, pa bi nujno potrebovali stalnega fizioterapevta, predvsem pa psihologa-pedagoga, ki bi sodeloval pri sestavi in spreminjanju individualnih načrtov usposabljanja — za optimalni razvoj slehernega otroka.

Jubilej! Kako ste ga praznovali? Kaj ste ob jubileju vse pripravili?

Predvsem smo bili veseli tako velikega števila gostov — preko 400 jih je prišlo (starši, rejniki, sorodniki naših otrok in ostali).

Navzoče je presenetila pristna izpoved otrok, ter vez z učitelji. Ob tej priliki smo izdali posebno številko »Plamenček«. V vseh delavnicah pa smo prikazali izdelke učencev.

Kako vas zadevajo aktualne travme šolstva, saj je glede na specifične pogoje in razmere položaj nemara še težji ...

Kolektiv se je ves čas trudil, da bi izboljšal pogoje za varstvo otrok v PB, za prehrano, za šolsko opremo, skrb za razvijanje ročnih spretnosti pri raznih usmerjalnih usmeritvah, kar vse bi obogatilo kvaliteto njihovega življenja. Žal pa se ta kvaliteta ruši; zopet bodo prizadeti starši, ki vsega tega ne bodo zmogli plačati zaradi eksistenčnega minimuma, na katerem mnogi živijo ...

15 let vodiš delo na šoli in v teh letih se je marsikaj spremenilo. Perspektive v osebnem delovnem smislu vsak prosvetni delavec nosi vsakodnevno s seboj. Kaj želiš ti vnašati v svoje delo ...

Vsi na šoli opravljamo težko in zahtevno delo. Ponosni smo, da smo v teh letih dobili novo poslopje z lepimi zunanji površinami — vse to nam daje tudi vzpodbude pri vsakdanjem delu.

Vedno iščemo nove oblike, metode dela z učenci.

Trudimo se, da bi učencem dali tudi v šoli del srečnega otroštva. Sama si želim iskrenih, tovariških odnosov med delavci, starši in širšim okoljem.

Glasba — moje veselje

Glasbena šola na osnovni šoli — to je nekaj prijetnega, pravzaprav čudovitega! Glasba tako ne ostaja le last učencev — glasbenikov, temveč je priložnost za vse učence, da ji prisluhnejo, se ob njej veselijo in zanjo tudi odločijo. Vanjo jih pripelje predvsem veselje do nje, zadovoljstvo, ki ga občutijo, ko se njihovi nesprenni prstki prvič sprehodijo po črnelih tipkah, ko se prvič plašno nasmehnejo-ob priložnosti na »produkciji«, ko njihove oči zažarijo ob prvem aplavzu, ki je največkrat njihovo edino, pa tudi najljubše plačilo. V vseh naših skupinah — in to je moje vodilo tudi pri harmonikarskem orkestru na OŠ Martin Koželj Dob — mora biti prostor za vse, ki imajo glasbo in instrument radi, pa čeprav niso največji mojstri. V skupini je igranje lažje, je vse lahko, prijetno in nepozabno.

To je nekaj strnjjenih misli iz razgovora s tov. Vero Kuster, glasbeno pedagoginjo na Glasbeni šoli Domžale, ki v oddelku Dob poučuje harmoniko in že kar nekaj let uspešno vodi harmonikarski orkester. V njem so glasbeniki vseh starosti, ki radi prihajajo na vaje, se trudijo na nastopih (tudi 17 na leto), in da je to res, ti najlažje potrdirajo Vanja Kumer, Matej Kotnik, Marjana Pšeničnik, Iris Zajc, Matjaž Zalokar, vsi že srednješolci, ki v orkestru sodelujejo že vseskozi. Tov. Vera hoče, da vsi igrajo, kajti prepričana je, da marsikdo svoje znanje in sposobnosti lažje izrazi v skupini, kjer mu ni težko igrati tudi zelo zahtevne skladbe. Seveda brez staršev ne bi šlo in o njihovih prizadevanjih samo pohvalno. Vedno si vzamejo čas — tako za ogled nastopov, kot za prevoz harmonik, srečujejo se na proslavah in zadovoljni so, ko spremljajo napredek svojih otrok. Brez orkestra v zadnjem času ni proslave v KS oz. šoli Martin Koželj, razveseljevali pa so tudi krvodajalce, pa rejnice in kdo bi vedel koga še. Nastopajo skupaj s folklorno skupino, ki jo prizadevno vodita tov. Sonja Jarc in Metka Vilar. Veseli jih, ker so sedaj bolj primerno oblečeni, radi pa bi tudi originalnejšo belokranjsko glasbo in pri tem so kar na dobri poti, saj v bližnji prihodnosti računajo na živo spremljavo.

Sicer pa harmoniki delajo po programih, osvajajo glasbeno teorijo, največ programa obsega narodne pesmi in te tudi najraje igrajo, zlasti v nižjih razredih jim je ta glasba blizu in v veliko veselje. Z veliko volje se lotevajo tudi težjih skladb, tov. Kusterjeva pogreša tudi moderne skladbe, saj je prav, da se otroci seznanijo tudi s to glasbo.

Tudi v prihodnje se bomo srečevali s harmonikarskim orkestrom Glasbene šole Domžale — oddelku Dob in tudi v prihodnje bodo v njem igrali vsi, ki bodo to želeli. In najbrž tudi v naslednjem šolskem letu ne bo nič drugače kot je doslej, da bosta osnovna šola Martin Koželj Dob in oddelku Glasbene šole Domžale z roko v roki ne le izobraževala bodoče glasbenike, temveč z glasbo razveseljevala vse.

V. V.

Pomladni koncert v Mengšu:

S kvaliteto naprej

Ob koncu maja je DKD Svoboda Mengeš v počastitev dneva mladosti in občinskega praznika organizirala Pomladni koncert, na katerem sta sodelovala Mešani pevski zbor prosvetnega društva France Prešeren iz Celja in Mešani pevski zbor Svoboda iz Mengeša.

Najprej se nam je predstavil Mešani pevski zbor France Prešeren iz Celja, ki ga vodi Edvard Goršič. Občinstvo je izredno navdušilo z kvalitetnim in pestrim sporedom, v katerem so bile tako narodne kot modernejše skladbe. Svojim pesmim so morali dodati še nekaj točk, tako navdušeno so bili sprejeti.

Mengeški Mešani pevski zbor DKD Svobode, ki ga vodi sin vodje celjskega zbora Matevž Goršič, je imel izredno zahtevno nalogo nastopiti v tako odličnem zboru, ki

pa jo je na naše skupno veselje zelo dobro opravi! Matevž Goršič je doživel pred širšim občinstvom svoj veliki ognjeni krst, ki ga je dobro prebral, v skupno zadovoljstvo, zbor pa je dokazal, da lahko ubira tudi modernejša pota. Pregovor, da jabolko ne pade daleč od drevesa, se je potrdilo tudi v tem primeru, saj je mladi Matevž Goršič odlični zborovodja, ki mu je uspelo v nekaj mesecih naštudirati nekaj povsem novih skladb. Kot zanimivost naj še dodam, da sta v celjskem zboru peli tudi žena in hči celjskega zborovodja, Matevževa sestra pa je kot solistka nastopila tudi v mengeškem zboru. Skratka, šlo je za prijateljsko prepletanje pevskih vezi, ki so se potrdile na visoki kvalitetni ravni.

Tudi Mengeški pevci so morali dodati k sporedu še nekaj točk, posebno pa so v galski z angleškimi variacijami in s predstavitvijo Močnikove pesmi A-M-65. Goršičeva usmeritev se je dobro potrdila, kar mu je lahko v veliko vzpodbudo vnaprej.

Tudi Pomladni koncert je prijetno vodil Niko Robavs.

Vesna Sivec

V avgustu spet prireditve:

Glasba treh dežel ...

Številni bralci že sprašujejo, če bo tudi letos na Studencu pri Moravčah izvedena glasbena prireditev, ki povezuje osrednjo Slovenijo z našimi Korošci v Avstriji in s Tržaškimi oz. Beneškimi Slovenci. Sporočimo vam lahko, da prireditev bo in sicer ob koncu dopustov, v petek, 25. avgusta. Kot osrednji ansambel bo nastopil ansambel Heimatiandecho s pevci, oz. ansambel Jožeta Burnilca z novo goriško pevko in Bracom Korenom, pridružil se jim bo tudi znani citrar

Miha Dovžan, iz Zgornika bo prišel ansambel Lojzeta Furlana, s Koroške posebna glasbena skupina, ob tem pa še folklorna skupina, godci, pevci, humoristi ... z obeh strani meje vsakogar po nekaj, tako da se spet obeta prijeten dveinpolurni spored, v katerem se bodo prepletali domača glasba, slovenska pesem, ples in humor. KUD Miran Jarc iz Škocjana bo prireditve pripravil tudi letos v svojem čudovitem letnem gledališču, če pa bo vreme slabo, bo prireditve v Hali komunalnega centra v Domžalah. Glasba treh dežel pa bo iz istim sporedom predstavljena tudi na italijanski in avstrijski strani meje, med našimi rojaki, ki so tudi lani izredno gostoljubno in z velikim zadovoljstvom sprejeli prireditve, ki povezuje slovenski kulturni prostor.

10. tekmovanje slovenskih pihalnih orkestrorov:

Godbe z vseh vetrov v Mengšu

V počastitev občinskega praznika je bilo v Mengšu organizirano 10. tekmovanje slovenskih pihalnih orkestrorov v koncertnem programu in tudi v koračkanju, kar pa je preprečilo slabo vreme. Sicer pa so v mengeškem Kulturnem domu v organizaciji Zveze kulturnih organizacij Slovenije, Združenja pihalnih orkestrorov Slovenije, Zveze kulturnih organizacij Domžale, Mengeške godbe in DKD Svoboda Mengeš v dveinpolurnem programu pokazale godbe z vseh vetrov, kako se razvija tovrstna kulturna dejavnost tako drugod kot v domači občini.

Najprej je nastopila godba rudarjev in keramikov Svobode Ludvika Oblaka iz Libov, ki letos praznuje 55-letnico. Leta 1934 so jo namreč ustanovili tamkajšnji rudarji. Godba je kljub mnogoterim finančnim in dru-

gim težavam med najkvalitetnejšimi v Sloveniji. Zadnji dve leti jo vodi Januš Rasiewicz.

Kot druga se je predstavila godba na pihala Gorje, ki je med gledalci že s prvo skladbo požela lep uspeh. Gorjanska godba je leta 1987 praznovala 80-letnico delovanja. Je izredno aktivna, saj ima na leto približno 60 raznovrstnih koncertov, parad, podoknic in turističnih nastopov doma in v tujini. Lapi je godbo prevzel Bogomir Pikš, ki je sicer zaposlen kot koncertni mojster pri godbi milice v Ljubljani.

Predstavil se nam je tudi Pihalni orkester štorskih železarjev, ki deluje od časa po prvi svetovni vojni. Zaradi različnih težav so pihalni orkester že nekajkrat razpustili, od leta 1969. pa je začel spet aktivneje delovati. V zadnjih dvajsetih letih ima že več kot tisoč nastopov. Vodi ga prof. Franc Zupanc iz Celja.

In že smo pri Mengeški godbi p. v. Lojzeta Velkavrha, ki letos praznuje 105. obletnico delovanja. Je ena izmed najstarejših godb na Gorenjskem. S samostojnimi nastopi in sodelovanji na prireditvah si je pridobila veliko poslušalcev. Poleg skladb iz klasičnega programa igrajo tudi sodobnejše in zahtevnejše skladbe iz svetovnega

Na kratko iz naših krajevnih skupnosti

Uvajamo nvo rubriko, katere pestrost, aktualnost in ne nazadnje tudi odmevnost ni odvisna samo od nas, temveč predvsem od vas, ki v posameznih krajevnih skupnostih vodite ali pa le sodelujete pri posameznih aktivnostih. Vsak dan poteka na desetine majhnih in dogajanj, ki zaslužijo pozornost širšega kroga, zato prosimo za vašo pomoč. Na kratko bi radi predstavljali aktivnosti v posamezni krajevni skupnosti, opozorili na akcije, pri katerih morda potrebujejo tudi vaše sodelovanje.

Sporočajte nam, kaj delate, kaj pripravljate. Veseli bomo sleherne novice, pobude, predloga v zvezi z vašo, našo ali pa mojo krajevno skupnostjo. Pričakujemo vas na 721-636, lahko pa pokličete tudi 721-321!

Tokrat pa na kratko iz naslednjih krajevnih skupnosti:

RAFOLČE

Le malo krajevnih skupnosti je še v naši občini, ki ne bi imele urejenih vodovodov, ena izmed njih je KS Rafolče, ki ta problem pospešno razrešuje. Krajinjani se ob vseh akcijah izkazujejo predvsem s prostovoljnimi deli in tako je bilo tudi pri izgradnji 1. faze vodovoda (cevovod je kompletno potegnjen), na vstvi pa sta vodohram in črpališče, potem pa še ureditev priključkov na posamezne objekte in zdrava pitna voda bo prihajala tudi v domače na tem koncu naše občine. Zlasti pri ureditvi črpališča so krajinjani še kako pripravljani pomagati, zato pričakujejo, da se bo predvidena izgradnja vodovoda morda malce skrajšala. Sicer pa jih ob tej priložnosti seznanjamo, da bo v kratkem (morda pa je že!) pripravljen popis potrebnega materiala in del za oba objekta, treba se bo odločiti med ponudbami in če bo še denar — veliko ga zberejo krajinjani sami, saj plačujejo kar dva krajevna samoprispevka — potem ni skrb.

MENGEŠ

O njihovih investicijskih pišemo na drugem mestu, zato le kratak povzetek nekaterih drugih »manjših« del: tečejo priprave na ureditev javne razsvetljave na dostopnih poteh do šole. Naročeni so projekti za rekonstrukcijo ceste na Dobevo, precej truda pa se vlaga tudi v

prizadevanja, da bi vendarle uredili premoženjske zadeve — odmera zemljišč in ureditev lastništva — na nekaterih koncih te KS. Če omenimo še, da se zbirajo ponudbe za rekonstrukcijo odcepa Gorenjske ceste, da je veliko skrbi namenjene zagotavljanju rednega vzdrževanja, potem za prvič tudi iz sicer delavnega Mengša dovolj.

KRTINA

Najbolj živahno je na cesti Brezje—Rača—Račni vrh—Ulčarjevo znamenje, kjer krajinjani s prostovoljnimi deli razširjajo cesto, njihov cilj pa je tudi ureditev odvodnjavanja in njeno nasutje. Obenem poteka zadnja faza izgradnje vodovoda Žeje—Trojica, naslednje novice pa bodo veseli zlasti krajinjani Škocjana in okolice: končuje se projektiranje ceste Studenec—Škocjan—Vrba in tudi tu bo za začetek najpomembnejše prostovoljno delo. Ob tem omenimo še, da se na osnovi uspešno izvedenih referendumov tako v KS Krtina kot KS Dob že urejajo »nove« meje med tema krajevnima skupnostima.

DOB

Sestala se je Skupščina KS in glede na pozitivno izvedeni referendum sprejela sklep o priključitvi Žej in Trojice h KS Dob. Seveda je bilo treba spremeniti tudi STATUT. Sicer pa so delegati ugotovili, da gradnja kanalizacije poteka po načrtu (letos gremo v naslednji dve ulici), da je pravkar zgrajena avtobusna postaja, še pred koncem ju-

nija bosta asfaltirani Čopova in Erjavčeva ulica in če bo vse po sreči ob krajevnem prazniku tudi Ulica 7. avgusta. Javna razsvetljava gre v Češenik.

Pa še vesela novica, za katero upamo, da 100% drži: še v letošnjem letu naj bi popravili M 10 (govori se o pešhodniku na cesti Ljubljana—Celje skozi Dob) in tako odpravili eno izmed najbolj črnih prometnih točk v naši občini. V sklopu tega bo rekonstruirano tudi križišče na Želodniku.

VIR

Pred krajevnim praznikom, ki je 27. julija, praznovali pa ga bodo 15. julija 1989 z otvoritvijo »B« asfaltirane ceste ob Bistrici, so izdali svoje glasilo in v njem občane in delovne ljudi še enkrat opozorili na investicije, ki sledijo uspešno izvedenemu referendumu.

Na prvi seji se je sestala tudi Komisija za izvajanje samoprispevka, ki je sprejela dogovor o zbiranju sredstev ter druge konkretne naloge, ki izvirajo iz uspešno izvedenega referenduma.

TRZIN

Čeprav je težko na kratko predstaviti vso pestrost dogajanj, poizkusimo: gradi se sekundarna kanalizacija v starem delu te KS, ki naj bi bila predvideno končana do leta 1992. Želja krajanov, pa tudi vodstva KS je, da se to zaključni preje in če bodo krajinjani tudi v prihodnje tako pridno izpolnjevali pogodbeno obveznost, potem to kmalu ne bo le želja.

Do začetka šolskega leta naj bi bil urejen pločnik ob Mengeški cesti, vzporedno bo urejena tudi javna razsvetljava, ob pomoči privatne iniciative pa v kratkem pričakujejo tudi začetek del v športno-rekreacijski coni.

JARŠE-RODICA

Kot lahko preberete, v naših KS kljub »križi« razvoj ni zamrl in tako je tudi v KS Jarše-Rodica, kjer ob pomoči krajanov, izglasovali so tudi samoprispevek, uspešno napredujejo. Tako so v Spodnjih Jaršah zaključili del kanalizacije — zgrajena je 600 m primarne voda — 26. junija pa naj bi se predvidoma (se je že) začela rekonstrukcija Šubljenice ulice (asfaltiranje, PTT napeljava, ureditev javne razsvetljave). Pa še dobri obeti za prebivalce Dragarjeve ulice: načrti za rekonstrukcijo vaše ulice so že v delu!

V največji krajevni skupnosti

V Mengšu spet gradijo ...

V mengeški krajevni skupnosti, oziroma v samem Mengšu, se je letos začelo graditi kar nekaj novih objektov, ki bodo v korist vsem krajanom pa tudi širši skupnosti. O podrobnostih sem se pogovoril o tem s predsednikom sveta krajevnega skupnosti Mengeš Petrom Janežičem.

Gasilsko-godbeni dom

se bo začel graditi v juliju. Ob krajevnem prazniku bodo krajevniki možje slovesno zastavili gradnjo z godbeniki oz. z najstarejšim godbenikom s simbolično postavitvijo temeljnega kamna na gradbišču. Dom bo letos pod streho, nadaljna izdelava pa je odvisna od dotoka denarja iz izglasovanega samoprispevka. Stekla bo tudi akcija za pridobitev lesa za dom, tako pri gasilcih kot godbenikih oz. Mengšanih nasploh. Dom bo zelo prostoren, saj bo obsegal 1100 kvadratnih metrov, v spodnjem delu bodo tri garaže, prostor za gasilsko opremo, posebno skladišče, v zgornjem delu pa bo hišniško stanovanje, večji prostor za godbo, prostor za instrumente; povsod bo tudi večji prostor za sestanke, oz. dvoranica za 100 krajanov, vhodi bodo med seboj ločeni, v domu pa bo še več manjših funkcionalnih prostorčkov.

Križišče Lovca se bo začelo urejevati v drugi polovici leta, dokončno pa bo urejeno do dneva varčevalcev, ko bo odprta tudi nova banka v neposredni bližini. Z ureditvijo križišča pri Lovcu bo boljše urejena vpadnica iz domžalske strani, privoz h gasilsko-godbenemu domu, k banki in k cerkvi, urejeno bo tudi postajališče za avtobuse in nasploh naj bi se bistveno povečala »pretočnost« prometa. Narejena bo tudi študija, ali je potrebno križišče semaforizirati. Če se bo izkazala potreba, bo to v naslednji fazi tudi narejeno.

Banka v Mengšu je že pod streho in bo odprta ob koncu oktobra. Obsegala bo toliko okenc kot domžalska in SPB-eju, oziroma dvakrat več kot obstoječa, posebej bodo okena za varčevalce deviz itd., tako da ne bo treba vsakomur čakati za vse na istem okencu. Ta na severnem delu bo odprodana. Pred novo banko bo tudi 30 parkirnih mest.

Parkirišče pred Fittopom bo v naslednjem mesecu asfaltirano, prav tako pa so urejene zelenice in dve zunanji teniški igrišči, za preostala tri igrišča pa še tečejo pogovori glede odkupa zemljišča. Vsekakor športni center že dobiva lepo zunanjo podobo, z večjo notranjo vsebino (restavracija, drugi športni in zdravstveni objekti) pa bodo dokončani do zime.

Priključitev mengeške kanalizacije na kolektor oz. na domžalsko čistilno napravo bo prav tako izvedena v jeseni, tako da bo

dokončano tudi to delo. Skozi Loko je to že narejeno, gre le za dokončno priključitev v Trzinu na skupni kolektor.

Oranžerijo pred osnovno šolo

je vzel v 40-letni najem Edigs Mengeš, ki bo v skladu z nasveti Spomeniškega varstva ponovno postavil oranžerijo, kjer bo v spodnjem delu prostor za manjše (šolske) razstave in recitale, v zgornjem pa pisarniški del. Edigs pa namerava urediti tudi okolico, vrt z okrasnim grmičevjem, dva vodometna, celotni zunanji in notranji botanični vrt ter tudi ograjo. Šlo bo treba najti ustrezno rešitev, da se bodo lepše uredile tudi obstoječe gredece za zelenjavo.

Stanovanjski blok z 52-timi enotami se prav tako zaključuje in s tem bo zaključena celotna faza gradnje blokov v Mengšu. Na žalost pa z novim dolgoročnim družbenim planom v mengeški krajevni skupnosti ni predvidenega območja za novogradnjo, pač pa samo »plombe«, na kar pa mislijo krajevniki

može dati prigovor. Posebno obnove jedra Mengša bi bilo treba pospešiti in tako zaščititi rodno zemljo, kolikor jo je še ostalo. Opira pa se tudi možnost pozivanja proti nekdanji opekarni, posebno ob dejstvu, da občinskega smetališča v Mengšu ne bo.

Stari zdravstveni dom

pod okriljem Trdinove kleti oz. pod govega lastnika Mohoriča krmil postal motel, kjer bo lahko pred doma prenočilo do 70 ljudi, kar prav gotovo tudi lepa pridobitev za kraj. Ob sprostitvi stare banke, gasilskega doma in ob ureditvi lastništva nekaterih propadajočih hiš pa se bo odprla možnost za še kakšno dodatno obrtno dejavnost. Prav tako je v pripravi ocenitev Emoninega gradu za morebitno ureditev turistično-gostinskega objekta. Dobra gospodarka pa išče tudi Mengeška kočja, ki ga bo naša dolgoročnejši najemom, morala s strani zdajšnjega najemnika ali novega.

K zadovoljstvu, da se v Mengšu kljub hudim časom kar nekaj objektov gradi ali se jih bo začelo graditi, je treba dodati še to, da se s sredstva iz krajevnega samoprispevka takoj vežejo na banki in ustrezno obrestujejo, oz. se z njimi ponuja možnost ustreznega posojila za večje gradnje, kakor hitro se bo ta ali ona gradnja začela, bo naš denar takoj dobesedno vgrajeval v objekte, tako da ga lacija ne bo sproti požrla.

Ivan Sivec

Zlatoporočnica s Hudega:

Helena in Valentin Kepa

Mama Helena Rojc je domačinka, doma s Hudega. Iz delavske družine je, zato ji je od vsega delo tudi ostalo. Ostal pa ji je tudi dom, kjer sta si z možem Valentinom uredila družino. Družini pa sta si seveda tudi že uredili njuni hčerki Metka in Olga. Še več. Že tretji rod (njuni vnuki) si je pričel urejati svoje življenje po svoje in če bo po sreči, bosta Kevpa ata in mama, ob praznovanju zlate poroke tudi že praded in prababica. Če sta medtem to že postala, čestitamo, če še ne — pa vsi skupaj še malo počakajmo ... Čestitke seveda tudi ...

Mama Helena se je vedno držala — kot je bilo to nekoč v navadi in zanjo še vedno velja — bolj doma, ata pa je bil dolga leta bolj odsoten od doma, kot pač vsak šofer. Četudi je bil izučen vrtnar (delal je kot oskrbnik gradu Bogenšperk pri grofih Windischgrätzih in kasneje pri Souvanovih v Volčjem potoku), se je oprijel šoferskega poklica. Sreča mu je bila mila — v 36 letih nesreče ni imel nikoli! Zadnjih 11 let šoferskega dela vozil avtobus v potniškem prometu. Odtlej — do upokojitve je minilo že 19 let ...

Ata in mama Kevpa živita preprosto življenje, kot ga znajo — preprostega — ljudje k sreči še živeti. To skromno življenje si znata — kot to znajo le še malo kje, okrasiti z nasmehom, ki sva ga bila s fotografom tudi midva obilno deležna. Zlatoporočnica sta zadovoljna: rada pričakata svoji hčerki, vnuki, ki tudi radi pridejo k hiši, sicer pa vsak po svoje izrabita svoj dan. Ata v brkljanju okrog hiše, avtomobila, kolesa, mama pa: v kuhinji kuha, plete, šiva, dela na vrtu. Saj so domala vsi Rojčevi na Hudem že od nekdanj vrtnarji, ali ne? Mama prav rada pove, kako je bilo nekoč, ko je spekla kruha v krušni peči za ves teden; včasih, za praznike, pa tudi potico.

»Koliko boljša je v peči pečena potica!« zatrjuje. Kdo bi ji oporekal! Ali ste opazili, dragi bralci, da nisimo nič zapisali o njunih letih? Ni treba, leta resnično niso važna. Ko sva odhajala, je mama Helena zatrčila: »Ampak jaz res nočem biti v časopisu!«

»Kaj boš,« ji je odvrnil ata, »zaslužiš si to, vse življenje si bila pridna ...«

S čestitkami za jubilej prenašamo v to skromno družino tudi naše iskrene želje za dobro zdravje — do naslednje obletnice. Vesela in zdrava kot sta: Kevpa, vidimo se naslednjič, ob naslednjem jubileju ... Brojan

Delni odgovor za intervju predsednika Izvršnega sveta pri Sob Domžale:

V zadnji številki Občinskega poročevalca Domžale v slovenščini in drugi del Glas Podravine iz Koprivnice (pobratena občina), ki omenja novice iz njihovega kraja, je sicer nekaj zanimivega branja v srbohrvaščini, a vseeno ne toliko, da bi zanimalo domžalske občane. Kogar zanimajo novice iz omenjenega kraja, ima možnost, da si naroči po pošti Glas Podravine iz Koprivnice. Mislim, da v Jugoslaviji nikjer ne izdajajo krajevnih časopisov v srbohrvaščini in slovenščini, kar je možno samo v Domžalah.

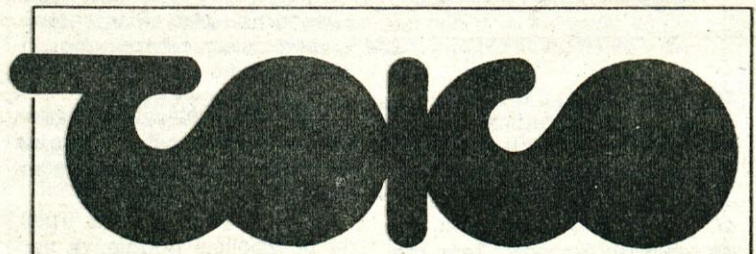
Zanimivo je v Občinskem poročevalcu z dne 19. 5. 1989 (številka 9) intervju z predsednikom občinskega Izvršnega sveta ing. Prekarjem, ki je kar lepo razložil program domžalske občine. Omenil je neuspeh krajevni samoprispevek, nadalje zidavo še enega velikega stanovanjskega bloka za okrog 190 stanovanj in to med novo postaja milice in gostilno »Keber«, naselje imenovano C-15. Zopet bi bilo potrebno podirati štiri še dobre stanovanjske hiše (bivša postaja milice in pa vajeniško šola s telovadnico — bivšo gimnazijo, kjer ima še svoje uradne prostore Biro 71. Ta stavba bi lahko še precej časa služila svojemu namenu; potrebna je le temeljitega popravila. Za same Domžalčane je zaenkrat kar dovolj stanovanj, ker nas je itak vsak dan manj, v okolici je že kar nekaj stanovanjskih hiš praznih. Le kje bo dobila občina toliko denarja za tako veliko stavbo, po drugi strani pa ni denarja za obnovo Glasbene šole, za nadzidavo

Zdravstvenega doma in še razna manjša popravila, da bi bilo potrebno ponovno poizkusiti z uvedbo samoprispevka, kar se nam občanom ne zdi prav.

Omenjeno je tudi glede domžalskega hotela, na prostoru bivše varne Alko. Zaenkrat v Domžalah ne potrebujemo hotela, vsaj ne tako velikega, kot je predviden, imamo že skoraj preveč raznih bufetov in precej dobrih gostiln; z njimi smo lahko zadovoljni. V hotelu bi se mogoče zabavalo in potekalo hotelsko življenje okoli 100 ljudi, medtem ko bo nekaj tisoč brezposelnih občanov čakalo na občinsko socialno podporo, s katero bodo komaj preživljali sebe in mogoče še družino. Ali je to skrb za delovnega človeka in boljši standard?! Kdor ima v Domžalah le preveč denarja, ki bi ga rad zapravil v vseli družbi, ima možnost, da se z avtom zapelje na Trojane (Grant hotel) ali v Kamnik (Malograjski dvor) ali pa v Ljubljano, kjer je več dobrih hotelov, a nobeden se ne more pohvaliti z velikim dobičkom. Tako bi bilo tudi z domžalskim hotelom, ko bi gotovo rdeče številke oznanjale izgubo, katero bomo plačevali občani.

Veliko se govori in piše o ekološkem onesnaževanju zraka, nikjer se pa ne najde prave rešitve; zato bi predlagal, da bi se na prostoru Alka namesto hotela zgradila toplarna (na vzhodni strani) na plinsko kurjavo. Mogoče bi bilo uporabljati trdo gorivo in razne gorljive in neškodljive odpadke, kar bi vplivalo na manjše količine smeti.

Domžalski občan L. T.

DO TOKO, n. sol. o., Domžale
61230 Domžale, Kidričeva 1
Telefon 061/721-811, telex 31424 YU TOKO

Tovarna kovčkov in usnjenih izdelkov TOKO
DOMŽALE, n. sol. o., po sklepu delavskega sveta

objavlja zbiranje ponudb za:

1. odprodajo nepremičnin ZEMLJIŠČA IN STAVB mizarske delavnice na lokaciji Ceste talcev 11 v Domžalah. Površine: 1611 m², od tega 395 m² zidanih objektov in 595 m² lesene lope. Lokacija je ob glavni cesti, ca. 100 m od glavnega semaforiziranega križišča v središču Domžal.

2. oddajo v najem POSLOVNIH PROSTOROV na Cesti talcev 19 — v prvem nadstropju, površine 460 m². Prostori so primerni za skladiščenje lažjega materiala ali omejene proizvodne dejavnosti.

Ogled je možen vsak delovni dan od 12. do 14. ure. Dodatna pojasnila dobite v tovarni ali po telefonu 061-721-811.

Rok za zbiranje ponudb je 15 dni po objavi. Ponudbe pošljite na naslov: Tovarna kovčkov in usnjenih izdelkov TOKO DOMŽALE, Kidričeva cesta 1, 61230 Domžale.

To je Metkino življenjsko dejanje

Že v prejšnji številki Občinskega poročevalca smo vas seznanili z velikim uspehom, ki ga je na Zveznem tekmovanju mladinskih, mešanih mladinskih in dekliških zborov v Celju dosegel v C-kategoriji Dekliški pevski zbor Kulturnega društva Domžale. Osvojili so namreč Zlato plaketo in zbrali med vsemi sodelujočimi zbori največ točk — 94,6 od 100 možnih. Uspeh je še toliko večji zaradi žalostne resnice, da je zbor samo 14 dni pred tekmovanjem ostal brez svoje zborovodkinje METKE PICHLER. Sprva so jih že odjavili, kasneje pa se je težke naloge — dokončati začeto delo Metke, za katerega je že dalj časa živela — lotil zborovodja KAREL LESKOVEC. Odločili smo se, da ob tem velikem uspehu, pripravimo z njim pogovor: o zboru, o Metkinem delu, o nastopu v Celju, prihodnosti zbora...

Metka Pichler je živela za nastop na tem tekmovanju. To smo vedeli vsi, ki smo spremljali njeno delo in ustvarjalnost. Toda tokrat začete dela ni dokončala. Bilo je naporno, prenaporno za njene fizične sposobnosti... Prav ta nastop je bil njen veliki cilj, zelo jo je bilo strah in

imela je velike skrbi. Večkrat mi je omenila to in česa podobnega pri njej še nikoli nisem opazil. Kot da bi nekako slutila, da tokrat ne bo zmogla, čeprav ji volje niti za sekundo ni zmanjkalo. Prav tako me je ravno tokrat, dan pred smrtjo še prosila, da bi ji pomagal. Sodeloval sem tudi pri sestavljanju pro-

grama. Ne vem, a tokrat je bilo res vse drugače.

Najbrž ni bila lahka odločitev, da samo 10 dni pred tekmovanjem prevzamete zbor, ki je ostal brez svoje zborovodkinje.

Seveda je bila to zares velika odgovornost. Toda oba s Tomažem HABETOM sva to naredila za Meto. Tomaž je namreč v Celje peljal njen mladinski zbor, jaz pa dekliškega. Tudi mladinski zbor se je odlično odrezal, prejel je namreč bronasto plaketo.

Kako ste se vi pripravljali za nastop v Celju?

Seveda to ni bilo zame niti najmanj lahko delo. Zbor je bil sredi dela in moral sem dokončati začeto. Tudi pristopi posameznih zborovodij k zboru se razlikujejo. Nisem mogel predvidevati, kako se bomo razumeli, saj je bil zbor navajen Metkinega načina dela. Odnos dirigent — zbor pa je za vsak

Dekliški zbor kulturnega društva Domžale je dosegel izjemen uspeh na mednarodnem pevskem festivalu v Celju. Tudi ta zbor uvrščamo med najkakovostnejše glasbene skupine v občini, predstavil pa se je tudi na sprejemu, ki je bil v sredo, 14. junija 1989 v osnovni šoli Šlandrove brigade v Domžalah.

uspeh, še posebej pa za tekmovalni nastop, odločilen.

Najprej ste se seznanili s programom...

Da, moral sem doživeti vsako skladbo posebej. Delal in razmišljal sem cele noči, moral sem najti njihovo bistvo, začutili vsako skladbo. Drugače pač ne moreš pesmi prenesti naprej na zbor, kajti nedorečenost bi se zagotovo poznala na izvedbi. Analizirati je treba vsak ton, harmonijo. Skladbo je treba intonacijsko in tehnično analizirati.

Kaj pa zbor, kako je ta doživljal vse to?

Gotovo je bila Metkina smrt še dodatna vzpodbuda za garaško delo. To se je opazilo na vajah, nastopu in tudi kasneje. Dekleta so delala še bolj zavzeto. Metka je pomenila pevkam vse, bila je njihova mati, prijateljica. Pevke je spremljala na njihovi poti od 1. razreda osnovne šole dalje.

Pri tem bi lahko govorili kar o Metkini pevski šoli?

Prav gotovo je ta uspeh v Celju rezultat dolgotrajnega, sistematičnega dela, ko pevca spremljaš od najzgodnejših začetkov dalje. Pri tem ga tudi na nek način vzgajaš. Prav to je bil način Metkinega dela. In kvali-

teta tega zbora je prav v muzikalni prepričljivosti zbora in posameznih pevk, v njihovem muziciranju. Prav to je tisto, kar je osvojilo žirijo in publiko v Celju. Ta zbor ni tekmovalno nabit, a je vendarle osvojil vse. Pri tem je šlo za GLASBO. Tu pa si lahko prepričljiv ali pa ne. To se čuti. In to se da doseči samo s trdim, dolgotrajnim delom. Težko je verjeti, da bo zbor še kdaj dosegel takšen nivo, tudi obdržati ga bo težko.

Kako so potekale priprave zbora?

Veliko, ogromno smo vadili. Še posebno tehnično. Šele na nastopu sem jim zares dovolil, da so zapele. Po vajah so bile utrujene, prav izmučene. A kontakt je bil kljub naporom pristen. Pevke so bile že od prej navajene slediti, sodelovati z dirigentom. To je zbor, ki muzicira, kjer je vsako dekle individuuum, ne pa neka siva gmota.

In kako je bilo v Celju?

Vzdušje je bilo neverjetno. Med pesmimi smo doživljali takšne aplavze, da je bilo že kar moteče. Vsako desetinko ocene smo si morali pošteno prislužiti. Ko smo izvedeli za rezultate, je bilo vzdušje nepopisno: mešali sta se žalost in sreča obenem. Ostali zbori so bili veseli, vriskali so. Naša dekleta

pa so jokala od žalosti in sreče obenem. Vsi smo si želeli, da bi to doživela tudi Metka. Ko smo se vrnili v Domžale, okoli polnoči, smo nesli prisluženi šopek Metki, pa tudi zapeli smo ji na grobu: O pomladi in Vence. Dekleta so vedela, da je Metka živela za zbere, petje, da so bile deležne vse njene ljubezni in da takšnega človeka in zborovodje najbrž ne bodo kmalu srečale.

Kaj pa prihodnost zbora?

Pričakovanja bodo velika, treba bo imeti stalen program, obdržati kvaliteto, raven. Pri padnost zboru je velika; vsa dekleta pridno študirajo, a vendarle nisem nikoli opazil, da bi katera bila odsotna z vaje brez tehtnega vzroka. Seveda pa so to dekleta, ki zahtevajo od svojega dirigenta veliko, zelo so izenačena, veliko znajo. Zato se še ne ve točno, kako naprej. Takšen zbor zahteva velik potencial, zaledje, stalno nove pevke. Te pa bi morale biti vzgajane; z njimi bi moral kdo delati že v osnovni šoli. In prav gotovo je res, da bomo po Metkini smrti težko našli takšnega človeka. Tega se vsi zavedamo.

Pogovor pripravila: Cveta Zalokar-Oražem

Sprejem za glasbene skupine

Ob sklepu letošnje kulturne sezone sta Predsedstvo Skupščine občine in Kulturne skupnosti pripravila sprejem, na katerem so želeli dati povdarek vrhunskim dosežkom naših glasbenih skupin na republiških in zveznih tekmovanjih. O teh dosežkih je spregovoril dr. Miroslav Stiplovshek.

In memoriam:

V Buenos Airesu umrl naš rojak — kipar France Ahčin

Rim in si tam ustvaril atelje. Novembra 1947 je prišel v Argentino in nadaljeval z umetniškim delom. Na začetku je imel predvsem cerkvena naročila, med drugim pa je napravil tudi vrsto portretov tukajšnjih kulturnih delavcev. V Buenos Airesu je imel tovarno keramike. V teh letih je imel veliko samostojnih in skupinskih razstav, ter dobil vrsto pomembnih priznanj.

S svojim umetniškim delom je Ahčin slovenski skupnosti v Argentini vtisnil neprecenljiv

pečat. Med njegovimi najpomembnejšimi deli z argentinskega obdobja je vsekakor kip Marije Kraljice v cerkvi v slovenski vasi v Lanusu, predmestju Buenos Airesa. Poleg tega je sem teba šteti še reliefe, izdelane za ilustracijo slovenskega prevoda Martina Fierro, argentinskega nacionalnega epa, ki je v prevodu dr. Tineta Debeljaka izšla leta 1970.

France Ahčin je imel na svojem domu v Palomarju, pri Buenos Airesu, tudi svojo kiparsko šolo, katero so obiskovali njegovi slovenski učenci. Kljub dolgoletnemu življenju v Argentini je ves čas ostal navezan na Slovenijo. Z nedavnimi razstavami v Domžalah in Ljubljani se mu je izpolnil življenjski cilj, razstavljeni dela pa je podaril domovini. France Ahčin se namreč nikoli ni poistovetil z argentinsko umetnostjo, saj je vse življenje umetniških navdih črpal iz svojih slovenskih korenin.

Ob zadnjem obisku je ugledni ustvarjalec na otvoritvi razstave v Domžalah prejel najvišje odlikovanje za delo v kulturi v občini Domžale — Zlato Kersnikovo plaketo...

Domžalski kulturni delavci so počastili njegov spomin 22. junija v domžalski knjižnici. Predsednik Skupščine Kulturne skupnosti dr. Miroslav Stiplovshek je v svoji spominski besedi poudaril, da bo kipar France Ahčin s svojimi deli ostal med nami, njegove stvaritve pa so postale pomembna sestavina slovenske kiparske umetnosti.

V Mengšu čudovita razstava

Krajinski ciklus Andreje Peklaj

Ob koncu maja sta Knjižnica Domžale in DKD Svoboda Mengeš v avli Kulturnega doma v Mengšu odprli razstavo barvnih fotografij Andreje Peklaj na temo krajine. Kulturni program sta popestrila prof. Pomana Bizjak-Saje in Gorazd Majdič, nekaj besed je spregovoril predsednik DKD Svoboda Mengeš Silvo Pišek, slavnostni govornik pa je bil tokrat dok. Menavaden, znani novinar Radia Ljubljane Silvo Teršek.

Andreja Peklaj je priseljena Mengšanka, stanjujoča v bloku na Dermastjovi ulici, in ker je to njena prva tovrstna razstava v novem kraju, kjer je začela poganjati korenine, ne poznajo pa je niti vsi sostanovanci, je prav, da napišem o njej nekaj besed več.

Rodila se je v Vikrčah pod Šmarno goro. Kot članica fotokluba Planinske zveze Slovenije je kmalu opozorila nase. Fotografije je razstavljala na kar 80. tovrstnih tekmovanjih in zanje dobila čez petdeset priznanj, med njimi tudi enega najvišjih »kandidat mojster fotografije«. Leta 1989 je bila sprejeta v Društvo oblikovalcev Slovenije, hkrati je postala članica Kulturno-umetniškega društva dr. Alojz Krajgher. Aktivno je prisotna na vseh pomembnejših likovnih kolonijah, razstavlja pa po vsej Sloveniji.

Silvo Teršek je njen umetniški pristop k fotografiranju označil s telemi izbranimi besedami:

»Ta ženska suvereno ovlada fotografsko kamero. Ne zbira posebnih ekstravagantnih kompozicij: njeno fotografsko oko preprosto ljubi in se čudi... Čudi se rojstvu

in umiranju letnih časov, čudi se vodi, meglam in meglicam. Njeno čudenje je namenjeno nebu, tudi cvetočemu ali obletelemu drevesu. Svoje ustvarjalno zaznavanje namenja samotnemu gozdovom pa z zlatom prevlečenemu žitnemu polju... Andreja Peklaj, ustvarjalca, postaja del narave...«

Prof. dr. Anton Dolenc je ob njeni mengeški razstavi napisal:

»Ko Andreja Peklaj čara s filtri in s svojimi intimni občutki, je dovršeni impresionist domače pokrajine, ki se ji voda, zemlja in nebo zlivajo v harmonijo, s katero razveseli oko obiskovalca in razburka človekov sivi vsakdan, da se ta zavlepe kot okoli sebe, ki ji je dolžan odziv, občudovanje, če hoče doživeti svojo indentiteto. Bili so pesniki; bili slikarji, ki so zapisali in zarisali v svojo izpoved, bili so igralci, bili potohodci, ki so igrali v sebi svoj in drugi svet, ki so odšli kot deseti brat in se vrnili — vsi pa so bili odraz slovenskega naroda in njegovega samobitnega obstoja in razvoja.

... Andreja Peklaj se je svoji kameri zapisala z dušo in telesom in

kadar se v fotografijah njenih zlatih polj in sončnih žarkov izza krošenj dreves prelivajo zvoki rapso-dije v modrem, je med nami ona sama, čista in polna, kot ustvarjalec, človek, ki s svojo globoko človečnostjo izpričuje včerajšnjo, današnjo in jutrišnjo resnico, ki je ne občuti samo ona, ampak tudi ljudje, ki so ob njej, ki se srečujejo, ki si pogledajo v obraz, si stisnejo roko s prepričanjem, da bo tudi jutri še en dan.

Brane Kovič pa je v spremni list med drugim zapisal:

»Prav zračnost in megličasta svetloba dajeta tem fotografijam čar efemerne, opredeljujeta jih kot ujeti trenutek, ki je samo tu in zdaj; fotografirani predeh bo sicer ostal na svojem mestu, toda nikoli več ne bo isti. Določilo ga je avtoričino življenje vanj, izbrala ga je njena senzibilnost, ki je v njem prepoznala delček celostnega občutenja sveta, poistovetenja z naravo in njeno spremenljivostjo.

Kdor si je Peklajino razstavo ogledal od blizu, je lahko ugotovil na svoje oči, kaj pomeni fotografski aparat v rokah umetnice, kakšna je umetniška fotografija z navdihom kozmične razsežnosti in kako čudovito je lahko videnje sveta iz posebne duše. Čestitamo!

I. Sivec

Vida Retelj

Naša občina je znana daleč naokrog kot močna obrtniška občina, v kateri se po mnenju zunanjih opazovalcev že kar od daleč cedita med in mleko. Poldrugi tisoč obrtnikov zagotovo obeležuje občino tudi na zunaj v dobrem pogledu, kakšna pa sta blišč in beda obrtnišva, lahko ugotovimo tudi v primeru Vide Retelj, domžalske pletilje, ki se je v 23-tih letih prebila iz podstrešne sobice do sorazmerno močne obrtne dejavnosti; toda delovni dan je bil vedno sestavljen vsaj iz dveh delavnikov, v kolektaru do nedavna ni poznala nedelj in praznikov, nasploh se je s potrjenim elanom zagnala v vse tisto, kar zdaj lahko drugi ocenjujejo kot uspeh zasebne obrtnice.

Z motiko h kmetom, po borovnicah, počitniško delo...

Vida Retelj izhaja iz partizanske družine. Sestra in brat sta prišla v Domžale takoj po svobodi, Vida pa z mamo dve leti pozneje, takoj po Vidinem rojstvu.

»Moja mladost je bila eno samo delo,« pripoveduje veselo in zanosno, kot zna le Vida. »Še sama ne vem, kdaj so mi dali v roke motiko. Z mamo sva delali od jutra do večera pri vseh večjih stobljanskih kmetih — za golo preživetje. Mama mi je vedno rekla: Pojdi z menoj in pridno pomagaj, pa ne boš lačna. Poleti smo vse dneve prebili v borovnicah, da smo vsaj nekaj zaslužili. Že z dvanajstim leti pa sem šla na počitniško delo v Toko, iz prve plače, iz izkupička od borovnic in od stričevega darila pa sem si kupila ročni pletilni strojček. Že od

malih nog sem si želela postati pletilja. Še v osnovni šoli sem pod klopio pletla in zato dobila celo nekajkrat — ukor...«

Svoji veliki notranji želji je Vida sledila tudi pozneje. Zaklela se je, da bo postala obrtnica, da bo imela svojo hišo in svoj avto, da je ne bo nihče izkoriščal, da bo gospodarica na svojem. Pot pa je bila kljub veliki volji salamensko dolga...

»Stanovanjska skupnost nama je končno dodelila majhno stanovanje ob kolodvoru, tako da se nama vsaj seliti ni bilo treba več. Sama sem se šla učiti v Ljubljano, najprej pri tako strogi obrtnici, da niti na malico ali stranišče nisem smela, zadnji dve leti pa pri gospe Noldovi, ki je tudi bila stroga, vendar je imela tudi srce za vajenke...«

Vsak dan je vstajala ob petih, domov pa se je vračala ob devetih ali tudi pozneje, večkrat je

delala ob praznikih in nedeljah, seveda pa se je morala z vlakom voziti tudi v šolo v Kranj, preko Ljubljane.

»Domov sem prišla tako stradana, da sem že na dvorišču vpila, naj mi mama kaj pripravi za pod zob. Ko sem prišla k sebi, pa sva skupaj z mamo še delali do enih, dveh ponoči, na tistem malem plastičnem ročnem strojčku...«

Delavnica v kuhinji

Vida je zlahka opravila učno dobo in tudi dokončala vajeniško šolo v Kranju.

»Za izpit sem morala splesti otroški komplet. Naredila sem kar tri, tako mi je šlo dobro od rok. Učiteljica ga je hotela kupiti, jaz pa ga ji nisem hotela prodati, ker sem hotela najlepšega podariti nečakinji za rojstni dan...«

Potem je šla takoj na občino, da bi dobila svojo obrt. Pri svojih osemnajstih letih. Najprej so se ji smejali, nato pa ji potrdili, da obrt lahko vzame in opravlja pletilstvo kar v — podstrešni kuhinji.

Obrtnica Noldova ji je na obroke prodala dve pripravi za pletenje žab, nekoliko je dopol-

nila svojo opremo tudi sama in sčasoma je vendarle steklo. Delala je vsak dan vsaj dvojni šiht, večkrat pa tudi po cele noči.

»Da bi mi bili drugi nevoščljivi, kako zagorelo polt imam, sem najraje delala čez dan na balkonu. Vsi so mislili, da sem bila na morju, a ga še sploh videla nisem od blizu...«

Preko svojega pletilstva je spoznala tudi moža. Njegova sestra ji je pomagala delati, bodoči mož ji je vozil material, pri njem se je precej zadolžila...

»Tako sem se zapufala, da mi ni kazalo drugega, kot da sva se kar vzela. In še danes mi ni žal. Imam dobrega in sposobnega moža, ki je tudi sam za »kšeft«. Pri obrti je že tako, da morata oba biti za stvar. Če eden vleče na en konec, drugi pa na drugi, ni nikoli nič...«

Na Rojah sta si zgradila novo hišo, nanjo pa je mož pribil tudi veliko tablo PLETILSTVO, vse začetne sanje so se Vidi tako uresničile, le tabla ni rdeča, ampak modra...

Cilj — lasten lokal v Domžalah

Tik pred vselitvijo je Vida Retelj doživela veliko nesrečo. Ob dnevu mrtvih, ko je šla mama na grob svojega moža, so mama, sestra in svak izgubili življenja v prometni nesreči. Mama je imela v novi hiši že pripravljeno sobo, a je ostala prazna...

»Sestra je zapustila tri nedoljetne otroke. Najmlajšega sva z možem vzela pozneje k sebi, mislila sem ga usmeriti v našo obrt, a je šel raje v miličniško službo. Odkrito priznam, da mi je bilo za njim hudo, kot če bi mi bil lastni sin...«

Z možem, ki je zdaj zaposlen pri njej — kar pa se ji zdi nesmiselno, da bi ga dražili s tem,

saj delata oba za isto 'firmo' — sta se še močneje zagnala v delo. Hišo sta sčasoma dokončala, prav tako pa sta boljše opremila delavnico.

»Delala sem največ preko ljubljanskega Simpleksa, kjer dobivam tudi največ materiala. Poberejo mi kar precejšen del dohodka, čez 40 %, denarja nikoli ne vidim, vendar vseeno kar gre, saj poskrbijo vsaj za prodajo in za material... Ves čas pa sem si želela imeti tudi svoj lokal, svojo trgovino, da bi imela stik s kupci... Brez tega obrtnik ne more živeti, ker ne ve, kaj si kupci želijo, kakšne barve so jim bolj všeč, koliko lahko sledim modi in koliko so tradicionalno usmerjeni...«

V začetku niti možu ni povedala, da namerava sredi Domžal kupiti prostorček za svojo trgovino. Pozneje pa so vse sami naredili in ga lepó opremili. Zdaj je Vida v lokalu veliko tudi sama.

»Brez ljudi ne morem... Žal so moji puloverji, jopice, brezrokavniki, kape, šali... predvsem jesensko-zimski-spomladanski artikli, zato čez poletje ni posebnega prometa... A se nekako že prebijemo. Rada pa bi vseeno povedala, da nam nič ne pade z neba. Včasih kdo reče: Vam je lahko, ste obrtnica! Jaz pa pravim: Izvolite, začnite na svoje, pa boste videli, koliko časa in koliko dvojnih ali celo trojnih šihtov je potrebnih, da se človek postavi na noge...«

Brez dlake na jeziku

Vida Retelj je ena izmed tistih naših obrtnic, ki ima tudi posluš za revnejše ljudi, v družbi je vedno nasmejana in dobre volje, rada pleše, znana pa je tudi po tem, da je brez dlake na jeziku.

»Cesarju odrajtam, kar je ce-

sarjevega — mož pravi, da sem vedno prepoštena, a kaj hočem, takšna pač sem — jezna pa sem na nelojalno konkurenco, ki se pojavlja tudi v Domžalah. Po hišar in na trgu prodajajo puloverje iz sintetičke, ki so kakšen desetak cenejši, ne plačajo pa nobenega davka; ne v matičnih občinah ne v naši. To so seveda predvsem preprodajalci z južnega dela države, mi pa jim sploh ne znamo stopiti na prste. Če bi bili res reveži, ne bi rekla, a gre za navadne švercarje, ki delajo le za svoje dobro... Ko pa sem na te preprodajalce z nekvadratno robo opozorila občinarje, je bil rezultat ta, da so poostriili kontrolo v naših trgovinah... In da ne bo pomote: puloverji in vse drugo je pri meni, v mojem lokalu, dovolj poceni, precej ceneje kot v drugih, državnih trgovinah...«

Glede podjetništva, ki se nam kaže na obzorju, je Vida Retelj zelo previdna. Boji se, da bo ob tem še več administracije.

»Obrtnik pa mora delati, delati in še enkrat delati. Pri nas pa je že zdaj tako, da en bataljon ljudi dela za drug bataljon lenuhov po pisarnah...«

Drugače pa je Vida Retelj nadvse prijetna ženska, zgovorna, da je kaj odkrita, da bi ji lahko še kdaj škodilo, a ji ne more, ker je preveč pridna. Sinova bosta morda vsaj deloma šla po njenih stopinjah, sicer pa sta še oba z možem polna delovnega elana in bi se rada še naprej razvijala in v miru delala kot doslej. Za uspeh pa ni pomembno, ali bo delo teklo tudi v popoldanskem ali nočnem času, ob petku in svetku.

Eno je gotovo: to, kar ima Vida Retelj, je preklemano drago prigranolo! A ni ji hudo; Vida se zasmeje in pove zadnjo šalo. Ivan Sivec

Občani Maistrove ulice, gradbeni odbor se pritožujejo:

Kdo nas je izigral?

Krajanji iz Maistrove ulice v KS Tomo Brejc Vir smo se v novembru 1988 odločili za sodelovanje pri financiranju komunalne ureditve (asfalt, javna razsvetljava, obnova vodovoda) naše ulice. Po dogovoru s predstavniki KS smo dne 16. 11. 1988 vložili prošnjo na SKIS Domžale za strokovno in finančno pomoč. Prošnja je bila osebno predana tov. Tonkliju z zagotovilom, da bomo v decembru 1988 dobili predračun za izvedbo del po projektih, ki so že narejeni. Predračun

na še nismo dobili. Enaka prošnja je bila vložena 22. 11. tov. tajnici na KS Tomo Brejc Vir ob prisotnosti tov. Zormanca in tov. Leskovca z namenom, da bi bila komunalna ureditev naše ulice uvrščena v plan za leto 1989. Prošnja je bila priložena kopija podpisov dvainvajsetih predstavnikov gospodinjstev iz Maistrove ulice. Na strani 12 glasila KK SZDL Vir, letnik VIII, št. 22 (februar 1989) pa je pod točki 4 navedeno, da je na KS prispela le prošnja s podpisi občanov s Količevega, ki so zato dobili prednost v planu komunalnih del za leto 1989. Ker v omenjenem glasilu vloga krajanov iz naše ulice ni omenjena in je zato Maistrova ulica izpadla iz predloga plana komunalnih del v letu 1989, zahtevamo, da se naša vloga najhitreje reši in se enakovredno upošteva v planu. Istočasno želimo izvedeti, kje je naša vloga obtičala in zakaj ni bila obravnavana.

Zalostno je, da se KS Tomo Brejc Vir ni potrudila do te mere, da bi svojim lastnim občanom odgovorila ali pa predstavnike gradbenega odbora vsaj povabila na pogovor. Namesto tega nas v popolnost ignorira — razen z meglenimi obeti...

Do današnjega dne je tako, sprašujemo se zakaj in doklej. Kje je še KS, ki s svojimi občani tako ravna? Upamo, da bo ta javni poziv za odgovor zalegel in da bomo dočakali najprej odgovor, naposled pa morda tudi asfalt...

Gradbeni odbor Maistrove ulice:
Franc Prelovšek ml.
Rudolf Bensa ml.
Marjan Potočnik in 20 podpisanih občanov — nosilec gospodinjstev

Krajevna skupnost Toma Brejca Vir odgovarja:

Nikogar nismo in ne bomo izigrali!

Samoupravni organi v Krajevni skupnosti Toma Brejca Vir so dobivali več pobud za asfaltiranje cest in ulic. Med njimi tudi od občanov iz naselja Količovo in občanov iz Maistrove ulice na Viru.

Na podlagi takih pobud so se samoupravni organi v KS Toma Brejca Vir odločili, da se bomo pripravili na razpis referendumu za nov krajevni samoprispevek v Krajevni skupnosti Toma Brejca Vir s katerim bi zagotovili finančna sredstva, ker jih Krajevna skupnost sama nima dovolj za te namene.

V okviru priprav na referendum smo slehernemu krajanu naše KS zagotovili popolno informiranost saj je 22. številka našega GLASILA VIR vsebovala predvsem programe za javno razpravo o referendumu.

Objavljeno gradivo je bilo obravnavano v vseh sredinah družbenopolitičnih skupnosti v Krajevni skupnosti in dne 18. januarja 1989 tudi na seji sveta KS Toma Brejca Vir. Svet KS je potrdil tudi vrstni red asfaltiranja cest in ulic, ki bi veljal, če referendum uspe. Vse gradivo z vrstnim redom asfaltiranja cest in ulic je bilo v času predreferendumskih priprav to je od 28. 2. do 2. 3. 1989 obravnavano na zborih delovnih ljudi in občanov. Občani naše KS so se z gradivom strinjali in nanj niso imeli pripomb, razen nekaterih občanov iz Maistrove ulice, ki so želeli, da bi ravno njihova ulica dobila prednostni vrstni red. Po treh navedenih zborih in številnih razpravah je pošteno, da je vrstni red ostal nespremenjen.

Zaključki in sklepi z zborov delovnih ljudi in občanov pa so narekovali, da Skupščina Krajevne skupnosti Toma Brejca Vir lahko sprejme sklep o razpisu referendumu za uvedbo samoprispevka. Zato menimo, da je jeza občanov iz Maistrove ulice in njenega gradbenega odbora neupravičena. Mnenja smo, da so bili člani tega gradbenega odbora dovolj informirani saj so se večkrat posvetovali s predsednikom sveta KS, ki jih je sproti seznanjal z stališči in sklepi njenih samoupravnih organov in s potekom priprav na referendum ter tudi z načinom izvajanja del po uspelem referendumu. Razumeti morate, da se sklepi o katerih se je razpravljalo na zborih delovnih ljudi in občanov in ki so sprejeti na samoupravnih organih ne morejo spreminjati razen, če ni kršena veljavna zakonodaja. Dvomimo, da bi se ostali krajanji strinjali s spreminjanjem sklepov v korist samooskrbe posameznih krajanov. Tudi jeza nad predstavniki KS Toma Brejca Vir ni upravičena, saj so jim bili vsi vedno na razpolago, kadar je kdorkoli iz Maistrove ulice želel. Nazadnje pa so bili podpisani člani tega gradbenega odbora pri predsedniku sveta KS Toma Brejca Vir, dne 22. maja letos. Seznanjeni so bili z vsemi aktivnostmi, ki potekajo pred pričetkom fizičnega asfaltiranja cest in ulic. Izvedeli so, da pri svetu KS Toma Brejca Vir obstaja posebna komisija, ki bo pripravljala letne programe in skrbela za pravilno izvajanje programa sprejetega na referendumu 2. aprila 1989.

Na koncu naj povemo še to, da je Maistrova ulica po objavljenem vrstnem redu v 22. številki GLASILA VIR že na sedmem mestu. Ob tem kontekstu pa upamo ali se vam krajanom ne zdi čudna trditev gradbenega odbora, ki je zapisal:

»Namesto tega nas (KS) v popolnosti ignorira razen z meglenimi obeti.« Je vam sedmo mesto meglina?

Ob koncu 21. mesta pa je ostalim krajanom jasno. Taka trditev je bolj škodljiva, kot koristna.

Za KRAJEVNO SKUPNOST TOMA BREJCA VIR:
Predsednik Skupščine KS Janez Leskovec
Predsednik Sveta KS Franc Zorman

Franc Rakun, Za hribom 11 B:

Zdravnik za kolesa...

Do Franca Rakuna je v Trzinu pot kar zapletena. Trzinu je ne bo težko najti, drugače pa je z Mengšani in Domžalčani. Pot za hribom poteka mimo trzinske cerkve desno gori pod hribom — proti kamnolomu. Rumena tabla pove: Franc Rakun — popravi kolesa.

Franc Rakun je doma iz Zgoranje Savinjske doline, sicer je izučen ključavničar. Popravlja kolesa pa se je lotil iz hobija, pa tudi iz pripravljenosti storiti sosedom, prijateljem uslugo. Iz tega je nastala možnost za kak

zaslužek, ki naj bi šele prišel s popravilom koles in strankam, ki tudi še pridejo...

Kot se je pokazalo je kar nekaj zanimanja za generalne obnove koles (vključno s prebarvanjem celega kolesa), vendar se mora Franc na to šele pripraviti. Doma ima vsak izmed nas kolo, ki ni več primerno za vožnjo pa bi se ga dalo obnoviti...

Drobna popravila, kompletno oprave, delovanje zavor in drugo vam bo Franc opravil sproti, praktično, brez čakanja.

Če želite zvedeti kaj več za »zdravje« kolesa ga lahko pokličete tudi na telefon in sicer popoldne 722-971.

Odrpito ima od 16.30 do 20. ure, ob sobotah pa dopoldne.

Lep uspeh NK Domžale v slovenski nogometni ligi

Nogometaši NK Domžale tekmujejo že več let z uspehom v slovenski nogometni ligi. Uspehi v teh letih so bili sicer različni, vendar se žal pogoji za delo poslabšujejo. To je seveda povezano s sedanjim gospodarskim položajem v družbi. Iz znatnih družbenih sredstev, ki so jih še pred leti prejeli za svoje delovanje, so prišli v položaj, ko morajo večino potrebnih sredstev ustvarjati sami: z javnimi in gostinskimi dejavnostmi (novoletni ples, prireditve ob 8. marcu, tombola, organizacijo raznih tekmovanj in podobno).

Ob tem pa je seveda v delu kluba v vse večji meri potreben entuziazem, ki ga med današnjimi ljudmi zelo primanjkuje. Menda od nogometnega kluba ne bi bilo dosti, če ne bi bilo izredno prizadevanje predsednika ing. Antona Hribarja, ki celotno nogometno organizacijo v Domžalah »gor drži«.

Letos smo bili v tekmovanju slovenske nogometne lige priča dveh različnih »polčasov« tekmovanja. V jesenskem delu tekmovanja je ekipa zaključila polsezono zelo slabo, — saj se je znašla na dnu razpredelnice.

Srečni izbiri kakovostnega trenerja Branka Bošnjaka gre zahvala, da so nogometaši konsolidirali svoje vrste in uspešno zaigrali v spomladanskem delu. S točkami so se nepričakovano vrnil z marsikaterega gostovanja, vse to pa se je rezultiralo z osvojenim 9. mestom v sredini lestvice.

Ta uspeh je gotovo spodbuda za delo z mlajšimi generacijami, saj smo bili v zadnjem letu priča številnejšemu vključevanju mladih — tudi doma vzgojenih igralcev v prvo moštvo.

Morda je tudi to razlog za večje vračanje gledalcev na tribune nogometnega stadiona.

Za lep uspeh, ki so ga dosegli v skromnih gmotnih razmerah, velja trenerju, igralcem in tudi vodstvu kluba NK Domžale iskreno čestitati in hkrati izreči prepričanje, da bo letošnji uspeh vzgon in vzpodbuda za naprej.

M. F.

Naš počitniški dom na Krku:

Trpek okus že na začetku ...

V vasi Vatačiči blizu Malinske na Krku je naša občina (investitor Skupnost otroškega varstva Domžale) zgradila lep počitniški objekt z zmogljivostjo 120 postelj. Dom je nov, lep, na izredni, lepi, osončeni legi. Ogromno truda je bilo potrebno, da so uspeli pridobiti vsa dovoljenja zanj (gre za edini tovrstni objekt na tem delu Krka), seveda pa ni bilo nič manj težav s samo gradnjo. Pa namesto vznosenih besed ob posebno lepem delovnem uspehu lahko zapišemo, da je odprtje in čas po njem že prineslo prenekatero grenko izkušnjo in — trpek okus ...

Dom je namenjen predvsem mladini, mladim, najmlajšim naše občine. Kako in koliko uporabnikov se bo v eni sezoni zvrstilo, ni pomembno, pomembno je, da tak dom naposled imamo, saj smo vsa leta težili za tem, da bi tudi naši otroci poleti imeli kam na morje ... Objekt je torej tu, vendar ...

Prve izkušnje z nekaj skupinami letovalcev v njem so pokazale, da žal ne tako majhno število posameznikov nima do te naše skupne lastnine, ki je povrhu še popolnoma nova, pravega in celo nikakršnega odnosa.

Še več: zgodilo se je, da se ob opozorilu vodstva doma na neustrezen odnos učencev do te lastnine najde »tovarišica«, ki zmore opravičiti njihovo ravnanje z besedami: »Pa kaj, saj so mladi, saj so osem let čakali na ta izlet ...«

Že ob prihodu v dom, ki pač nima recepcije, kavarne, bara ali še česa, ker gre pač za počitniški dom, je bilo moč slišati opazke odraslih, češ, preraskli smo čase takegale socialističnega letovišča, smo pa že vredni boljšega letovalnega standarda, naša civilizacijska raven vendar presega to, kar nam tukaj nudite (nudijo) ...

Človek ne bi verjel, pa je res! S tem si vnovič (katerikrat?) pišemo spričevalo naših v preobilju razvajenih značajih. In če smo taki, kako bodo otroci ravnali drugače?

To so tiste stvari, ob še čem, ki vsem, ki so se za gradnjo doma trudili, povzročajo trpek okus, nam vsem pa prinašajo še enkrat spoznanje, da nam vendarle še ne gre tako slabo ... K sreči ... Ali morda na žalost ...

B.

Strelci iz naše občine so v eni sami tekmovalni sezoni na republiških prvenstvih osvojili kar 26 medalj

Strelci iz naše občine so bili celo sami kar malo presenečeni ko je Strelska zveza Slovenija objavila statistične podatke o tekmovanjih z zračnim orožjem na republiški ravni v pretekli tekmovalni sezoni. Pokazalo se je namreč, da so medalje osvojili strelci iz 28 občin in da je na prvem mestu občina Domžale s 26 medaljami. Naši strelci se lahko pohvalijo tudi z uvrstitvijo na lestvici medalj po posameznih strelskih družinah, saj je Strelska družina »Tine Kmetič« iz Trzina na 2., Strelska družina Domžale pa na 3. mestu.

Te številne odlične uvrstitve so bile dosežene na tekmovanjih, na katera se je bilo moč uvrstiti le z izpolnitvijo zahtevnih norm v predtekmovanjih in v športni panogi za katero je značilna izjemno velika selektivnost.

Preveč bi bilo, če bi ob tej priložnosti našli vseh 26 medalj. Prav pa je da spomnimo na tiste najbolj zlahtne, na zlate:

1. mesto ekipe mladincev SD »T. Kmetič« Trzin v streljanju s standardno zračno puško,
1. mesto ekipe članic SD »T. Kmetič« Trzin v isti disciplini,
1. mesto ekipe mladincev SD »T. Kmetič« Trzin v dopisni republiški ligi s serijsko zračno puško,
1. mesto ekipe mladincev SD »T. Kmetič« Trzin v streljanju s serijsko zračno puško,
1. mesto pionirja Simona Koviča v mladinski konkurenci s standardno zračno puško (SD Domžale),
1. mesto mladincev Damjana Klopčiča s serijsko zračno puško (SD »T. Kmetič« Trzin),
1. mesto pionirja Simona Koviča v finalu lige SRS s standardno zračno puško (SD domžale).

Visoka sposobnost strelcev iz naše občine se kaže tudi v podatku, da jih je kar 5 nastopalo v republiški strelski reprezentanci. To pa so bili Simon Kovič in Robi Galle iz SD Domžale in Irena Perne ter Božo Habjan iz SD »T. Kmetič« Trzin in še Marjan Kovič trener strelcev SD Domžale, ki je v pretekli sezoni nastopal za SD Olimpija.

(MK)

Športniki ABC Pomurke so se srečali v Domžalah ...

ABC Pomurka, katere član je tudi naše trgovsko gostinsko podjetje Napredek, organizira vsako leto svoje športne igre. Tokrat so bile — XI. po vrsti v Domžalah in to v organizaciji Napredka. Iger se je udeležilo 28 delovnih organizacij, vseh udeležencev pa je bilo nekaj nad 950. Tekmovalo se je v naslednjih športnih panogah: v malem nogometu, košarki, odbojki, kegljanju, namiznem tenisu, streljanju, vlečenju vrvi, šahu ter krosu.

Kot zahteva dosedanja tradicija, so bile igre svečano odprte. Vsi udeleženci iger so v povorki ter ob veselih taktih domžalske godbe odšli po domžalskih ulicah do stadiona v športni park, kjer je bila uradna otvoritev. Po pozdravnem govoru direktorja Napredka Staneta Skoka ter predsednika Skupščine občine Domžale Petra Primožiča, je igre odprl predsednik Sozda Gusti Grof. Tudi slovenske himne ni manjkalo.

Tekmovanja so bila živahna in zanimiva, v nekaterih panogah pa tudi dokaj kvalitetna. Tehnično izvedbo tekmovanja so organizirali domžalski klubi v okrilju Občinske zveze za telesno kulturo. Po mnenju udeležencev je bila celotna organizacija prireditve odlična. Tudi zaključka iger, ki je bil v dvorani komunalnega centra pod taktirko Borisa Kopitarja in ob zvokih ansambla Studio 6, udeleženci dolgo ne bodo pozabili.

Skupni rezultati do 10. mesta so naslednji: Potrošnik Murska Sobota 168 točk, Mesna industrija 167, Napredek Domžale 144, Panonka Murska Sobota 132, Vesna Ljutomer 117, Tovarna sladkorja Ormož 107, Loka Škofja Loka 99, Rudar Trbovlje 81, Kmetijsko gospodarstvo Rakičan 79 in Agromer Murska Sobota 73 točk.

Trgovsko gostinsko podjetje Napredek Domžale

Simon Kovič dvakratni prvak in rekorder SRS v streljanju z standardno zračno puško za leto 1989, stalni član republiške reprezentance na letošnjih republiških prvenstvih osvojil že sedem medalj.

Športna tekmovanja ob tednu upokojencev naše občine:

Zveza Društev upokojencev občine Domžale vsako leto v maju organizira meddruštvena športna tekmovanja v kegljanju, streljanju in balinanju. Teden upokojencev je letos potekal v času občinskega praznika od 22. do 27. maja.

V kegljanju so tekmoval posamezne ekipe DU Domžale, Mengeš, Moravče, Radomlje. Ženska ekipa DU Moravče je premagala domačinke iz DU Domžale in prejela pisno priznanje. Zmagala je tudi moška ekipa DU Domžale.

Ostale ekipe so zasedle: Mengeš drugo mesto, Radomlje tretje mesto in Moravče četrto mesto. Vse ekipe so prejele pisna priznanja in simbolična darila.

V streljanju z zračno puško so tekmoval ekipe DU Moravče, Mengša in Domžal. Prvo mesto je dosegla ekipa strelcev DU Moravče s 455 krogi, drugo mesto DU Domžale s 362 krogi in tretje mesto DU Mengeš s 355 krogi. Vse ekipe so prav tako prejele pisna priznanja in simbolične nagrade.

Omenimo naj, da so uspehi tekmovalcev rezultat vsako tedenske vadbe na kegljišču »REPOVŽ« v Domžalah.

Pisna priznanja in praktična darila so podelili na skupnem srečanju predsednikov DU v društvenih prostorih Simona Jenka v Domžalah.

Tekst in foto: Jože Novak

Skupina strelcev — upokojencev ŠD Invalid Domžale po enem od tekmovanj.

Na športnih igrah ABC Pomurke, ki so potekale 10. junija 1989 v Domžalah so športniki v povorki iz centra odšli na športna igrišča. Pozdravni govor direktorja TGDO Napredka Staneta Skoka udeležencem športnih iger ABC Pomurka.

Aleš Šinko republiški prvak

Pionirjem SD Domžale kar štiri kolajne na republiškem prvenstvu v streljanju z MK puško

Občinska strelska zveza Kranj je na svojem strelišču v Predosljah izvedla letošnje Republiško prvenstvo v streljanju z MK puško za pionirje.

Tekmovanja se je udeležilo preko 150 tekmovalcev v dveh disciplinah — 30 strelcev leže in 3 x 10 strelcev.

Tega tekmovanja se je udeležila tudi ekipa pionirjev SD Domžale v postavi Aleš Šinko, Gregor Kovič in Simon Kovič. Osvojili so dve bronasti medalji.

V posamezni konkurenci pa je najbolj presenetil Aleš Šinko z os-

vojitvijo naslova republiškega prvaka za leto 1989, v disciplini 30 strelcev leže. Te uspehe pa je dopolnil še Simon Kovič s 3 mestom, v disciplini 3 x 10 strelcev z 1 krogom zaostanka za zmagovalcem, kar je bila posledica slabšega streljanja v ležečem položaju.

Ceprav v Domžalski občini nimamo strelišča za MK orožje, je vrednost osvojenih odličij toliko večja.

REZULTATI:

30 leže — ekipno	
1. ABC Pomurka	695 krogov
2. SD Kranj	683 krogov
3. SD Domžale	679 krogov
itd ...	
— posamezno	
1. Aleš Šinko	244 krogov
7. Simon Kovič	233 krogov
31. Gregor Kovič	202 krogov
(vsi SD Domžale)	
3 x 10 — ekipno	
1. ABC Pomurka	680 krogov
2. SD Celje	637 krogov
3. SD Domžale	608 krogov
itd ...	
— posamezno	
3. Simon Kovič	232 krogov
9. Aleš Šinko	213 krogov
39. Gregor Kovič	163 krogov
(vsi SD Domžale)	

Simon Kovič je z rezultatom 232 krogov v disciplini 3 x 10 strelcev krepko presejal normo za nastop na prvenstvu SFRJ, ki bo v začetku julija v SR Makedoniji na Ohridu. Ker pa je to njegova zadnja sezona v pionirski kategoriji, bi se moral tekmovanja vsekakor udeležiti.

Marjan Kovič

Mali oglasi

Družina z 10-letnim otrokom najame kakršnokoli stanovanje v Domžalah. Naslov v uredništvo.

Pomagam ti pri težavah z osnovnošolsko in srednješolsko angleščino. Nena, 722-266.

Polaganje, brušenje in lakiranje parketa, polaganje plastike, tapisona in plute ter polaganje lesenih stenskih in stropnih oblog. STRAŽAR, telefon: 724-176.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 737-278.

Montaža TV ANTEN, Sašo Pavlič, Ljube Šerčerja 4, Domžale. Telefon: 722-240.

SERVIS IN MONTAŽA OLJNIH GORILNIKOV. Rajko Avguštin, Koželjevo nabrežje 2, Mengeš. Telefon: 737-482. Sprejem naročil od 7.—8. ure. Čiščenje in popravilo električnih bojlerjev.

Pomlad se na zemljo vrne, petje slavcev se zbudi, s cvetjem zemlja se zagrne zame pa pomladi nil!

V SPOMIN

24. julija 1988 bo minilo leto žalosti, odkar nas je zapustil dragi mož

RUDI KUŽELJ

Mnogo prezgodaj je prišlo spoznanje, da tvoje srce ne živi več, pa vendar ljubi mož, kdo pravi, da te več ni med nami. Še zmeraj si v naših srcih, v vseh nas, ki smo te imeli radi.

Spomin nate je neizbrisen.

V imenu vsega sorodstva žena Vera.

ZAHVALA

Ob nenadni in mnogo prerani izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in strica

ANTONA HABJANA
iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste z nami sočustvovali, nam pomagali v težkih trenutkih, izrekli ustna in pisna sožalja, sosedom, prijateljem in vsem, ki ste mu podarili cvetje in ga v tako velikem številu spremljali na zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi Kočni — kooperaciji iz Kamnika za podarjeno cvetje. Iskrena zahvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in pevcem za lepo odpete žalostinke. Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti mojega očeta

JANEZA BOGATAJA
iz Srednjega brda
v Poljanski dolini

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki so ga pospremili na zadnjo pot, mu darovali cvetje in izrekli sožalje.

Zaljuči vsi njegovi.

»Zakaj usoda je hotela iz naše sredine te je vzela, v naših srcih boš ostala ker si bila res zlata mama.«

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame in babice

TILKE CERAR
iz Račnega vrha

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znanecem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in vsem, ki ste namesto cvetja darovali v druge namene in jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot. Posebno se zahvaljujemo dr. Petru Cerarju in patronažni sestri za zdravljenje v času njene težke bolezni. Iskreno se zahvaljujemo bratu Vinku Klopčiču, ki ji je v času njene boleznj krajšal ure trpljenja. Globoko zahvalo namenjamo gospodu župniku iz Doba za lepo opravljen poslovljni obred in pevcem DO Tosame za zapete žalostinke.

Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Hčerke z družinami!

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta, tasta, starega ata in strica

ANTONA SEŠKA
iz Loke pri Mengšu

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znanecem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali in izrekli sožalje ter darovali cvetje ali namesto cvetja darovali v druge namene. Zahvaljujemo se tudi dr. Celestini, sestri Francki in patronažnim sestram za dolgoletno zdravljenje in obiske na domu. Zahvaljujemo se tudi Zdenki Novak, Rotarjevim, Schirovim in Repanškovicim za nesebično pomoč ter DO Svila nit TOZD Svila. Posebna zahvala ZB Loka za ganljive poslovilne besede in gasilcem Loke za častno spremstvo, mengeškimi pevcem za zapete žalostinke ob slovesu, gospodu Zajcu za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

O, saj ni smrti! Samo tišina je pregloboka...

(Kosovel)

V SPOMIN

HILDI KOS

4. julija mineva leto neizmerne žalosti, kar te ni več med nami, draga naša žena in mami. Ko bi vedela, kako te pogrešamo!

Vsi tvoji.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadni izgubi našega dragega moža, očeta, deda, brata in strica

JURIJA VILIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanecem za izrečeno ustno in pisno sožalje, podarjeno cvetje in vsem, ki ste namesto cvetja darovali v druge namene in ga v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot.

Posebno hvala družinama Kaliman in Oštir. Hvala tudi članom GD Helios, domžalski godbi, pevcem ter delavcem Heliosa za denarno pomoč in cvetje.

Hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega ata, starega ata, tasta, brata in strica

JOŽETA PODBEVŠKA
iz Moravč

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znanecem in sodelavcem za izrečeno sožalje, cvetje in tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Đuriču za njegovo zdravljenje, prav tako tudi moravškimi gasilcem in pevcem.

Hvala tudi obema govornikom za lep govor ob njegovem grobu. Zahvaljujemo se tudi gospodoma župnikoma Viktorju Primožiču in Vinku Podbevšku za lepo opravljen pogrebni obred.

Nikoli ga ne bomo pozabili!

Vsi njegovi.

Ob izgubi našega dragega moža, očeta, brata, dedka in pradedka

ŠTEFANA SRŠENA
Žnidarjevega ata
iz Depale vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spoštovali in v tako velikem številu spremljali na zadnjo pot. Posebno zahvalo smo dolžni gospodu župniku Balohu za iskrene besede ob slovesu, enako se zahvaljujemo gospodu Tonetu Štruklju, gospodu Janezu Šketu, g. Janezu Celarju, Štefanu Rozmanu za spremstvo in sodelovanje pri pogrebni obredu, pevcem Stobljanskega okteta za prelepo petje, vsem darovalcem cvetja, izraze ustnega in pisnega sožalja, vsem, ki so namesto cvetja darovali v druge namene. Hvala dr. Hacetu, ki ga je obiskoval na domu, sosedom in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali še enkrat hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame

ANTONIJE ZUPAN
iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanecem za izrečeno sožalje in cvetje ter vsem, ki ste namesto cvetja darovali v dobre namene in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Še posebno se zahvaljujemo dr. Farkašu za patronažni sestri Vidi Čeh za dolgoletno zdravljenje in pomoč pri premagovanju njene bolezni.

Iskrena hvala Gasilskemu društvu iz Trzina in gospodu župniku za lep cerkveni obred.

Sin Roman z družino.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame

PAVLE PETERC
iz Dol pri Moravčah

se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in znanecem, ki so nam ob tej težki uri stali ob strani. Zahvaljujemo se vsem darovalcem cvetja, posebno DO Papirnici Količevo in sosedom.

Zahvalo smo dolžni vsem, ki so nam izrazili sožalje ob maminu smrti in se v velikem številu udeležili pogrebne svečanosti, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, kot tudi za vse obiske na domu v času mamine bolezni. Hvala tudi dr. Francu Novaku, ki je zdravil pokojno mamo v času njene bolezni in pa Ivanka Prodarjevi za lep poslovilni govor.

Še enkrat vsem in za vse iskrena hvala.

Vsi njeni.

DO Papirnica Količevo razpisuje štipendije:

- papirničar, IV. stopnja — 10 štipendij
- papirniški tehnik, V. stopnja — 5 štipendij
- kovač, IV. stopnja — 1 štipendija
- elektronik, IV. stopnja — 2 štipendiji
- pnevmatik, IV. stopnja — 2 štipendiji
- strojni tehnik, V. stopnja — 1 štipendija
- dipl. stroj. inž., VII. stopnja — 1 štipendija
- dipl. elek. inž., VII. stopnja — 1 štipendija

Zaradi deficitarnosti poklica papirničar in papirniški tehnik, se izplačujejo štipendije za te poklice v povečanih zneskih. Prijave za razpis kadrovskih štipendij morajo prosilci vložiti v kadrovske službe do 15. julija 1989.

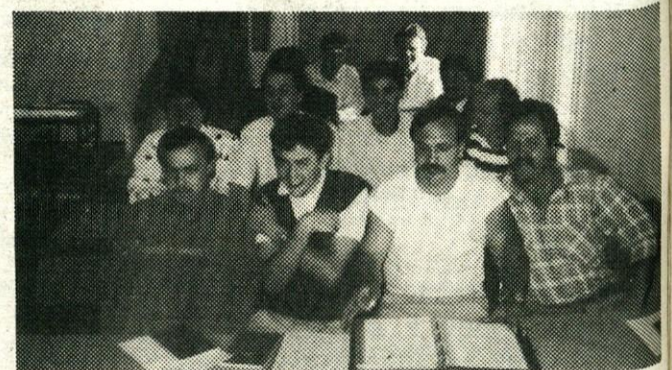
Kandidati morajo prijaviti oz. vlogi (obr. DZS SPN-1, »Vloga za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic«) priložiti:

- potrdilo o vpisu v šolo
- overjen prepis oz. fotokopijo zadnjega šolskega spričevala oz. potrdilo višješolske oz. visokošolske organizacije združenega dela o opravljenih izpitihi
- potrdilo o premoženjskem stanju družine in številu družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu

Predhodne podrobnejše informacije so vam na razpolago v kadrovski službi.

Vodja spl. kadr. sektorja

Janko Kralj

Udeleženci izobraževanja Delavske univerze — smer elektro.

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE

Uspeh Delavske univerze Domžale:

Prva skupina elektrotehnikov-energetikov uspešno dokončala šolanje...

Delavska univerza Domžale je za svojo 30-letnico delovanja dosegla nov uspeh na področju izobraževanja odraslih, kajti v sodelovanju s Srednjo šolo za elektroenergetiko iz Ljubljane je prva skupina 17-ih slušateljev uspešno zaključila dvoletno elektro šolo V. stopnje z nazivom elektrotehnik-energetik.

Večina slušateljev je bila iz naše občine in iz domžalskih delovnih organizacij, kot so: Helios, Melodija, Napredek, Papirnica, Tosama. Ta skupina predstavlja nov doprinos koriščenja domačih izšolanih kadrov za potrebe našega gospodarstva za boljši izkoristek drage energije, za večji in boljši proizvodni dosežek.

Do znanja tujih jezikov — zakaj pa ne poleti?

Delavska univerza Domžale razpisuje v poletnem času (junij, julij, avgust) 5 dnevne intenzivne tečaje angleščine in nemščine:

- za učence 8. razredov osn. šol in učence v usmerjenem izobraževanju — priprava na popravni izpit
- za slušatelje višjih in visokih šol — priprava za izpit
- za mladino, odrasle — obnovitev slovnice, konverzacija

Pouk po 5 krat tedensko po 4 šolske ure, poteka pa bo v učilnicah

— Kolodvorska 8 (dopolodne ali popoldne).

S tečajem bomo pričeli takoj, ko bo v skupini vsaj 8 slušateljev. Vpišete se lahko vsak dan — osebno ali telefonsko: 721-082.

Za vami so šolske skrbi.

Pred vami je sončno poletje!

Olepszajte si ga z novo garderobo!

Pridite na Delavsko univerzo, kjer organiziramo 20-urni tečaj krojenja in šivanja. Vse informacije dobite na Delavski univerzi Domžale, Kolodvorska 6 ali po telefonu 721-082 in 722-278.

Stopite v poletje delovno in moderno!

Priveditve ob radomeljskem Krajevnem prazniku

Krajevna skupnost, Gasilsko društvo, družbenopolitične organizacije in društva KS Radomlje

vabijo

vse krajanje in občane na prireditve, ki jih ob 27. juliju, prazniku KS Radomlje, in 60-letnici delovanja Gasilskega društva Radomlje prirejajo Gasilsko društvo Radomlje ter organizacije in društva v KS Radomlje v času od 26. do 30. julija 1989:

- Sreda, 26. 7. ob 16. uri:** Delovna akcija — postavitve mlajev in ureditev prireditvenega prostora.
- Četrtek, 27. 7. ob 19. uri:** Velika medsektorska vaja gasilskih enot občine Domžale v Radomljah.
- ob 20³⁰. uri:** Večer z Mavrico in folkloro ob tabornem ognju pri gasilskem domu v Radomljah.
- Petek, 28. 7. ob 20. uri:** Slavnostna seja Gasilskega društva in nastop MPZ Radomlje v gasilskem domu.
- Sobota, 29. 7. ob 18. uri:** 9. tradicionalni tek na Kolvec. Organizira ŠD Radomlje; start in cilj pred Kulturnim domom v Radomljah.
- ob 20. uri:** Razglasitev rezultatov teka in velika veselica pri gasilskem domu.
- ob 20³⁰. uri:** Spominska slovesnost v Kriškarjevih smrečicah s prižigom žare in kulturnim programom MPZ Radomlje in OŠ Radomeljske čete, Preserje.
- Nedelja, 30. 7. ob 10. uri:** Otvoritev nove zbiralnice mleka v prizidku gasilskega doma v Radomljah.
- ob 16. uri:** Velika gasilska parada ob 60-letnici delovanja Gasilskega društva Radomlje. Sodelujejo gasilske enote, godba, narodne noše in mažoretke. Po paradi bo velika gasilska veselica s srečolovom pri gasilskem domu.

Nasvidenje v Radomljah!

DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE Cesta talcev 7

»Komisija za delovna razmerja Doma upokojencev Domžale objavlja naslednja prosta dela in naloge:

- Hišnika in kurjača centralnega ogrevanja za nedoločen čas**
Pogoji:
— KV monter vodovodnih inštalacij ali centralne kurjave
— strokovna usposobljenost za ravnanje z napravami za zemeljski plin
— 2 leti delovnih izkušenj
— 3-mesečno poskusno delo
- Višje medicinske sestre — pripravnice za določen čas**
Pogoj:
— višja šola za zdravstvene delavce
- Srednje medicinske sestre — pripravnice za določen čas**
Pogoj:
— srednja šola za zdravstvene delavce

Kandidati naj pošljejo ponudbi z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh na naslov:

DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE
61230 DOMŽALE
Cesta talcev 7

O izbiri bomo kandidate obvestili v 10 dneh po oddaji, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka objave.

Gostilna »Keber« išče dekline za čiščenje tujskih sob. Informacije: gostilna Keber, Ljubljanska cesta 112, Domžale.

Občani Domžal in okoličani

Obveščamo vas, da je v centru Domžal odprt nov

AUDIO VIDEO CENTER
BLACK & WHITE
Cesta talcev 2

DELOVNI ČAS

Vsak dan od 16. do 21. ure,
sobota od 10. do 21. ure.
nedelja zaprto.

Poleg standardne izposoje video kaset, katerih kopije so najboljše doslej, vam nudimo tudi naslednje usluge:

- dostava kaset na dom (samo za člane)
- snemanje z video kamero (poroke, koncerti ter razne druge svečanosti)
- izdelava priključnih kablov za AV
- priključitev vaših videorekorderjev

Posebna novost za občane Domžal ter okolice pa je: PRODAJA IN SNEMANJE AUDIO kaset z glasbo, ki je primerna za vaš avtomobil, gostinski lokal ...

SE PRIPOROČAMO ZA OBISK!

ELEKTRO SERVIS

ELSN

HALID BEHRIČ

Delovni čas:

vsak delavnik od 14. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Ob prazniku KS Mengeš čestitam vsem občanom, predvsem svojim strankam in se za storitve lepo priporočam.

Halid Behrič

Univerza Edvarda Kardelja v Ljubljani
VDO Biotehniška fakulteta n. sol. o.
VTOZD ZA ŽIVINOREJO o. sub. o.
Groblje 3, 61230 Domžale

Komisija za delovna razmerja
razpisuje

prosta dela in naloge delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

POMOČNIK PREDSTOJNIKA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, predpisanih z zakonom, izpolnjevati še naslednje:

- da imajo visoko strokovno izobrazbo ekonomske smeri
- da imajo pedagoške in organizacijske sposobnosti, sposobnost koordinacije in dela z ljudmi
- zaželeno je aktivno znanje slovenskega in enega tujega jezika ter znanje računalništva

Mandat za razpisana dela in naloge traja štiri leta. Kandidati morajo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev poslati v 8 dneh po objavi razpisa z oznako »za razpisno komisijo« na naslov: VDO Biotehniška fakulteta, VTOZD ZA ŽIVINOREJO, Groblje 3, 61230 Domžale.

NOVA PONUDBA

METALKINE PRODAJALNE V DOMŽALAH:

- odlična izbira domačih in uvoženih keramičnih ploščic 15 % popusta pri plačilu z gotovino ali ugodno obročno odplačevanje
- rezilno orodje
- ležaji

Nov, lasten parkirni prostor in nova kakovost postrežbe v preurejenem prodajnem skladišču!

Vedno smo dobro založeni z izdelki črne metalurgije, električnim in ročnim orodjem, vijaki, okovjem, gradbenim materialom, vodovodnimi in električnimi instalacijami, opremo za centralno ogrevanje ter kmetijsko mehanizacijo in orodjem.

Metalka, PRODAJALNA DOMŽALE,
Ljubljanska 63, tel. 721-216.

METALKA

Obiskali smo Napredkovo mini blagovnico v Mengšu:

»Zarja« mengeške trgovske ponudbe . . .

Na prvi pogled človek tej mengeški trgovini, ki deluje v najbolj znani mengeški hiši na Kidričevi 30 (to je stavba, v kateri najdete tudi krajevno skupnost in Trdinov hram) ne bi prisojal take prostorske razprostranjenosti. Mengeška Zarja je trgovina, ki je pravzaprav že blagovnica. Napredek si je z njo pred nedavnim (novembra lani) bogato razširil svojo mengeško trgovsko ponudbo. V sklopu Napredkove TOZD Maloprodaja se je razvila pestra ponudba (blagovnica se razprostira na 250 m² in je dolga kar 40 m), ki omogoča Mengšanom ter prebivalcem tako domžalske, kamniške in celo kranjske občine nakupe, po katerih je bilo doslej mnogokrat treba iti v Ljubljano. Odslej to ni več potrebno!

O ponudbi v tej trgovini, o delu in življenju 10 članskega kolektiva smo se pogovarjali s poslovodkinjo Olgo GROŠELJ in njeno namestnico Majdo PIRNAT.

Kaj vse ponujajo?

Zarja so adaptirali iz nekdanje špicerijske trgovine, prostorov nekdanje zavarovalnice, ob tem pa so uporabili v razširitev tudi prostore nekdanje že obstoječe trgovine TKANINA.

Po dobrem pol letu poslovanja so ponudili na policah in prodajnih pultih sledeče vrste blaga, izdelkov in predmetov:

- različne posamezne kose oblačil (bluze, krila, hlače)
- konfekcijo vseh vrst (opozarjajo na izbor dekliških oblekic)
- pozamentერიო
- otroško, žensko in moško perilo
- šolske potrebščine (opozarjajo na cene zvezke!)
- trenirke, majice, druga športna oblačila
- posteljno perilo
- volno in volnene izdelke
- metrsko blago
- pribor za šivilje (sukanci, zadržge, podloge in podobno)
- zavese
- kopalke, poletno kozmetiko (prodaja v pripravi)
- darila, drobnarije, galanterijske izdelke

Čemu bi namenili pozornost?

Pravzaprav je v tolikšni količini artiklov težko izdvojiti kak artikel, ki naj bi bil za kupce zanimivejši od drugih. Obe navzoči trgovki sta nas opozorili, da v tem času velja še posebno pozornost nameniti izjemno velikemu izboru in ponudbi kopalke vseh vrst. V trgovini najdete (dokler ne bo pošla) veliko izbiro kopalke iz Jutranjke, Beti, Lisce, Pletenine. Kaj bi hodili v Ljubljano po napornih in mučnih nakupih, če pa v Mengšu najdete tudi najsoodnejše oblikovan in izdelan poletni artikel — kakršen so kopalke!

Mnoge šivilje so v tej trgovini že našle svoje »servis«, v katerem se lahko oskrbijo z vsem, kar šivilje za denimo manj zahtevno šiviljsko delo potrebujejo (sukanci, zadržge, podloge). Celo sam priznani moj-

ster Ivan Debevc v velikem izboru metrskega blaga najde marsikaj, kar potrebuje pri oblikovanju in izdelavi svojih vrhunskih modelov. Mojster Ivan Debevc deluje v isti hiši, tako da Zarjin izbor tkanin, ki mu je pri roki, vsakodnevno vključuje v svoje delo . . .

V tem času se marsikateri šolar ali pa njegovi starši že oskrbujejo s šolskimi potrebščinami, ki so vsak dan dražje. V počitnicah se bodo že sedaj drage potrebščine še podražile. Čemu jih ne bi kupili že sedaj, zlasti še, ko pa imajo v Zarji še staro zalogo. Menda so na voljo tudi še zelo cene zvezke, ki so kupcu na voljo iz stare dobave. Kdo ne bi izkoristil te priložnosti?

Povejte, vaše želje zapišete — drugič boste kupili . . .

Delavke v blagovnici Zarja v primeru da česa, kar želite, ne boste našli, zapišete. Drugič boste to željeno stvar že lahko kupili. Modno in modne trende spremljajo, skušajo zagotavljati za prodajo najsoodnejše zasnovane artikle, zato ni čudno, da trgovino obiskujejo tudi kupci iz Kamnika, Most, Komende in celo Kranja.

Od dojenčka, ki sam sicer ne bo kupoval, bodo pa zanj starši našli vse, kar najmlajši v družini potrebuje do odraslega, zrelega in priletnega človeka — vse to boste našli v Mengšu. Trgovina je odprta neprekinjeno vsak dan od 7.30 do 19. ure, ob sobotah pa od 7.30 do 13. ure.

Kaj naj bi vam za konec še povedali. Seveda to: »Zarja« se je Mengšanom in drugim resnično pokazala nova prava zarja njihove konfekcijske, tekstilne, oblačilne in tudi druge ponudbe.

Kaj bi hodili vodo žagat k tuji »štetni«, če pa je doma poln vodnjak, ali ne?

S. L.

Terapija in oblikovanje nohtov

B B
Bojana Brinšek
Ljubljanska 91
Domžale

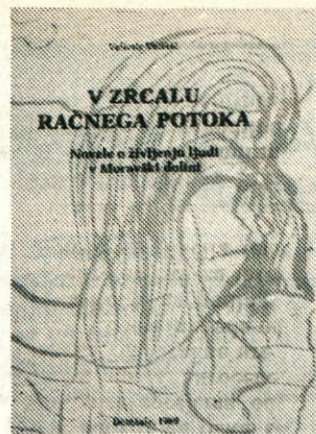
ŠPECERIJA

MARKO ALIČ
VIR
Šaranovičeva 28
061 721-072

Delovni čas:

vsak dan od 0. do 21. ure
sobota od 7. do 18. ure
nedelja od 9. do 12. ure

KAVA BAR LEONARDI sprejme dekline za strežbo v lokalu redno ali honorarno. Informacije v lokalu, Vir, Šaranovičeva 18.

Nova knjiga dr. Velimirja Vulikića:

V zrcalu Račnega potoka

(novela o življenju ljudi v Moravški dolini)

Naš, domžalski javni in kulturni delavec dr. Velimir Vulikić se je že pred časom lotil uresničitve zanimivega literarnega cilja. Svoje izkušnje dela z ljudmi ter moč svoje literarne veščine, pronicljivost opazovalca človeških usod, poti in stranpoti ter zablod je strnil v zanimivo leposlovno delo — zbirko štirih novel V zrcalu Račnega potoka. Delo, ki je šele začetek Vulikićeve leposlovne ustvarjalnosti (Vulikića poznamo zlasti kot plodovitega zgodovinarja — kronista o začetkih in razvoju sanitete in zdravstvene dejavnosti med NOB in po vojni), nima velikih pretenzij, četudi je za začetek dosežena velika mera človeške prepričljivosti likov, ki jih avtor prikazuje.

Štiri novele V zrcalu Račnega potoka, Grenka sreča, Klobuk nad zapečkom ter Cesarjevi so zanimivi, berljiva pripoved o ljudeh nekega časa, ki je pravkar mimo. To je tudi pripoved o ljudeh, ki so usodno zaznamovani vsak s svojo zlo usodo, ki se ji posameznik nikakor ne more izogniti, saj vsaka od usod neodjenljivo vodi k dokončnosti nekega dejanja, stanja ali k dokončni tragični razrešitvi. Seveda imam v mislih smrt, ki je kdaj že bila deus ex machina literarnih dejanj pri nas: v mislih imam pač Kersnikove Kmetske slike, kjer je bila smrt, kot je znano, pač glavni igralec. Mislim, da je v knjigi več kot očitno prepričljiva človeška verjetnost obstojanja likov, ki naj bi bili doma v Moravški dolini. Avtor je znal tenkočutno zaznati različne plasti medosebnih odnosov, kakršni se na podeželju uresničujejo in ta tenkočutnost ter sposobnost za zaznavanje najdrobnejših detajlov življenja in čustvenih vzgibov je gotovo tisto, kar avtorju podaljšuje začetek njegove ustvarjalne poti in leposlovju v neko trajno ustvarjanje. Ta sposobnost Vulikića upravičeno usmerja naprej v nove literarne poizkuse s prepričanjem, ki mu ga želimo okrepiti, da je na pravi poti.

Tenkočutno človeško zaznavanje je potrebno, da nastane novela kot je denimo Klobuk nad zapečkom. Sposobnosti zaznavanje, občutenja in literarne ubeseditve ni mogoče pridobiti. Lahko samo obstoja v avtorju — ali pa je ni. Vulikić ima teh, za leposlovno ustvarjanje neobhodnih subtilnih frekvenc na voljo dovolj, da smem spremiti njegova literarna prizadevanja tudi za prihodnje z optimizmom.

Ta optimizem temeljim na zgornjih dejstvih z iskreno željo, da se ustvarjalni žar in izpovedna moč pri Veljku Vulikiću krepita še naprej. Gotovo pa knjiga, ki je izšla v samozaložbi v nakladi 400 izvodov, sama po sebi pomeni največjo vzpodbudo in vzgon za leposlovno Veljkovo delo v prihodnje.

M. Brojan

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Marjan Bolhar, Matjaž Brojan, Anton Orel, Marjan Gorza, Pavel Pevec, Franc Tekavec, Vera Vojska, Cveta Zalokar-Oražem.

Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-359, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841. Fotografije: Vido Repanšek. Glasilo izhaja v nakladi 15.500 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 70, Domžale, p.p. 2, naročene oglase posredujete v uredništvo, Ljubljanska 70. Uradne ure uredništva: ponedeljek in petek od 10. do 13. ure in sreda od 10. do 13. ure in od 14. do 17. ure. Glasilo je na podlagi sklepa št. 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretarijata za informacije izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

Nova zasebna trgovina ATRANS na Trojanah:

Izjemna trgovska ustrežljivost — pohvale kupcev

Na Trojanah, zraven pošte, sta jo pred nedavnim odprla Nuša in Boris STUPICA. Trgovca je pri nas mnogo. Praktično jih je vse več. Vsakršni so, kot smo vsakršni ljudje. Med najprijaznejše, med najuslužnejše moremo in moramo uvrstiti Nušo Stupico na Trojanah, ki je z možem Borisom v tem »mejnem« kraju naše občine odprla (sicer že pred časom) novo zasebno trgovino MINI MARKET ATRANS.

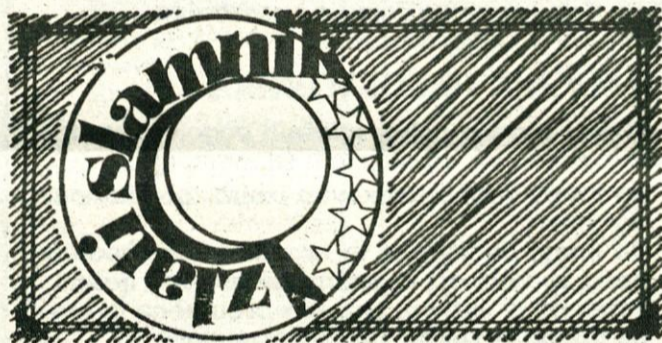
Oba z Borisom sta trgovca. Nuša je ob tem izučena cvetličarka, tako da ji to delo še ni docela ušlo iz rok. Na Trojanah je trgovina, ki je pravi vzorec, kako naj trgovec uredi tako trgovino, ki bo v polno in res veliko zadovoljstvo občanov. V trgovini ATRANS, ki se razteza na 136 m² prodajnih in skladiščnih

površin, dobite praktično vse. V to besedo »vse« uvrstimo:

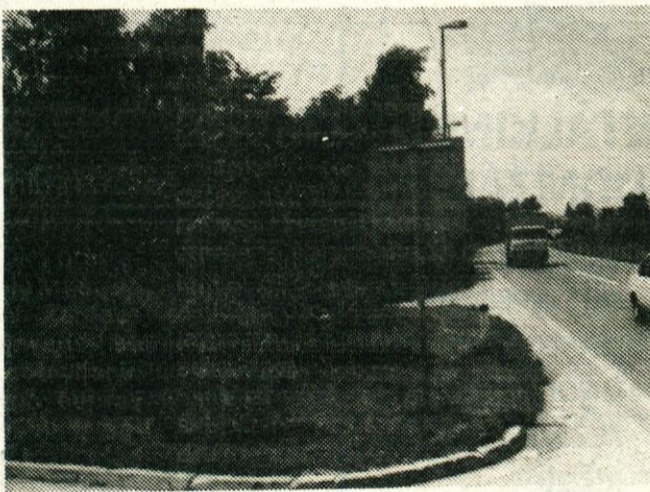
- špecarijo v celoti
- suhe mesnine, sveže piščance
- sadje, zelenjavo
- mlečne izdelke
- različno galanterijo in kozmetiko

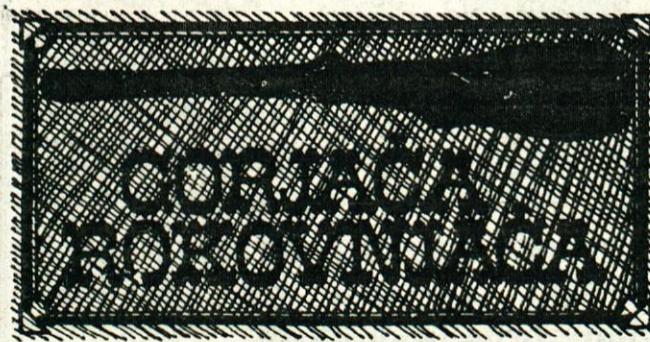
Boris in Nuša Stupica sta na Trojanah, z zasebno trgovsko ponudbo kraju prinesla pomembno možnost storitve, po kakršno so morali Trojančani doslej v Domžale.

PRIZNANJE »ZLATI SLAMNIK« tokrat podeljujemo družini TÖNIG iz Domžal, ki je na lastno iniciativo hortikulturno uredila ne — kot se dogaja — za povečanje lastnega vrta — javno komunalno površino — (trikotnik med Stobovsko cesto, Poljsko potjo in cesto M-10). Za to površino družina TÖNIG tudi vzorno skrbi... Ljubiteljsko in brezplačno...

Javna komunalna površina (na levi), ki jo hortikulturno urejuje družina TÖNIG.

Grajo »Gorjača rokovernjača« namenjamo izvajalcem gradbenih del v sklopu športnega parka, ki so ob odvozu odpadnega gramozja uničili ograjo in delno zelene površine. Za uničevanje težko zgrajenega športnega parka jih grajamo z grajo »Gorjača rokovernjača.«

- konfekcijo — otroško, moško, žensko (perilo, nogavice, itd.)
- pijače vseh vrst
- krmila v živinoreji
- spominke (stekleno vitrino bodo uredili v kratkem)
- trgovka Nuša zagotovi cvetje, vence, aranžmaje: z Vira za preskrbo Trojancev.
- kruh, ki ga pripeljejo vsak dan iz Lukovice...

Ljudje, ki poleg domačinov od vseposod, celo iz Izlaka, Zagorja, Šentožbolta, iz hribovskih vasi in celo iz Celja, hodijo v to trgovino, so zelo zadovoljni, saj tega zadovoljstva ob obisku trgovine ne skrivajo. Ko se mnogi lotevajo tedenskega nakupa, ugotovijo, da živijo preprosto in skromno. Hvalažni so za vsako malenkost in to se jim zdi za kvaliteto življenja pomembno. Kako drugače je to, kot v mestu, dolini...

Stupiceva trgovina je odprta vsak dan, razen ponedeljka. Tako imata odprto ves teden od 9. do 18. ure, (prav tako ob sobotah), v nedeljo pa imata odprto od 9. do 12. ure.

In kaj pomeni dejstvo, da je to »mejna« trgovina — na začetku ali na koncu občine? Nič! Morda edine to, da je treba malo daleč iti pogledat, kakšna naj bo zasebna trgovina. Domala v vsem! In pa še nekaj: Unionskega piva popijejo približno enako kot Laškega. Pač: tod se kranjska dežela končuje, začena se štajerska...

NAGRAJENCI NAGRADNE KRIŽANKE

Komisija v sestavi Marija Kovič, Majda Popovič, Milena Aleš in Matjaž Brojan je dne 20. 6. 1989 izžrebala med 109 brajci, ki so poslali izpolnjene križanke, naslednje nagrajence:

1. BARBARA KNAVS Zupančičeva 6, 61230 Domžale
2. MITJA ŠILAR, Trdinova 4, Trzin, 61234 Mengeš
3. SAŠO SEVER, V. Vlahovičeva 9, 61230 Domžale
4. MILENA VRHOVNIK, Lukovica 20, 61225 Lukovica
5. LEOPOLD FLIS, Prešernova 34, 61230 Domžale
6. PETRA URANKAR, Lukovica 15, 61225 Lukovica
7. JOŽE FRECE, Maršala Tita 89, 64270 Jesenice
8. JOŽE ZAJC, Vegova c. 13, 61251 Moravče
9. ANI KOKALJ, Cesta talcev 4, 61230 Domžale
10. HERMINA ŽALAC, Hribarjeva 28, 61234 Mengeš

Izžrebanci bodo prejeli knjižne nagrade po pošti v nekaj dneh. Cestitamo!

UREDNIŠTVO

Slamice

VSAK PO SVOJI MERI

Ob mnogoštevilnih pripravah na RAZGIBAJMO ŽIVLJENJE je bilo potrebno tudi veliko fizičnih naporov. Ugotavljamo, da so bili nekateri črni od garanja, drugi pa modri od točenja po prsti, kako zaslužen je kdo za uspešno organizacijo prireditve...

SVOJI K SVOJIM...

Medtem, ko so se nekateri prekreirali na glavnem igrišču, drugi na vrsti stranskih poligonov, so nekateri vneto trmili okoli pečnega vola. Bi morali lahko rekli: Svoji k svojim...

TUDI TO JE REKREACIJA

Budnemu opazovalcu športnih dogajanj na akciji RAZGIBAJMO ŽIVLJENJE ni ušlo, da je cel vrsta aktivnih in rekreativnih športnikov vneto trenirala na športni panogi: treniranje vrtnih mišic pri vztrajnem metanju vratu nazaj (kozarec) in krepitev ročnih mišic pri zdravljanju in napitnicah...

DRUGI ŠOK ŠE PRIDE

Za dobro razpoloženje je poleg vrste gostincev skrbel tudi ansambel ŠOK. Lepo in prijetno je bilo. Organizatorjem pa svetujemo: bodite pozorni, drugi naši: ko dobite vse račune, privede drugi ŠOK...

NETOČNOST

Glede na pisanje naših sodilavcev v prejšnji številki in izražanje gnusa prizadetih, prebravte popravek. Cigaret pred večer blagovnico niso ponujali na Dan mladosti 25. maja, temveč dan prej... V tem je bistvo bistva...

JEZNI MLADINCI

Še k članku o funkcionarjih plačah v prejšnji številki. Najbolj jezni so bili mladinci, ker smo objavili plač funkcionarjev. Še najbolj jezni pa so nemarajoči, zato, ker je tako izpadel podatek, da je bivši mladinski funkcionar več mesecev prejmal redno plačo — za neplačilo...

Akcija — 10:

21. občinsko tekmovanje: Kaj veš o prometu

Kakor vsa leta doslej, je tudi letos Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Domžale organiziral in izvedel 21. občinsko tekmovanje »Kaj veš o prometu«, ki je bilo pri osnovni šoli Jurij Vega v Moravčah pod pokroviteljstvom Rašice in Termite Moravče. Kljub deževnemu vremenu je na tekmovanje prišlo 15 ekip. Tekmovanje »Kaj veš o prometu« je ekipno in posamezno. Ekipo sestavljajo štirje tekmovalci in tekmujejo v skupini 5—6 razredov in 7—8 razredov. Tekmovanja se je udeležilo 60 tekmovalcev z vseh osnovnih šol v občini Domžale, tekmovalcev iz srednjih šol pa letos ni bilo. Vse sodelujoče je najprej pozdravil ravnatelj osnovne šole Jurij Vega Maks Zajc v imenu gostitelja in ing. Miha Pavlič v imenu tehnične kulture.

Tekmovanje se je začelo točno po programu, ki je vseboval tri dele in sicer: testiranje znanja iz cestnoprometnih predpisov, vožnjo po prometnih površinah v Moravčah in spretnostno vožnjo na poligonu. Pri ocenjevanju so sodelovali inštruktorji Združene avto šole Domžale — Moravče in ZSAM Domžale, mentorji prometne vzgoje po osnovnih šolah in člana izpitne komisije za voznike motornih vozil. Prisotna sta bila tudi delavca PM Domžale.

Doseženi so bili naslednji rezultati:

- ekipe 5. in 6. razred:
1. OŠ Martin Koželj, Dob
 2. OŠ Olge Avbelj, Domžale
 3. OŠ Šlandrove brigade, Domžale

ekipe 7. in 8. razred:

1. OŠ Jurij Vega, Moravče
2. OŠ Martin Koželj, Dob
3. OŠ Janko Kersnik, Brdo

Med posamezniki je zmagal Borut Jančigaj iz OŠ Jurij Vega, Moravče.

Na koncu bi se zahvalili pokrovitelja Rašice in Termite za podeljene nagrade, gostitelju OŠ Jurij Vega Moravče, mentorjem prometne vzgoje po osnovnih šolah, ki so dobro pripravili učence za tekmovanje, inštruktorjem inštruktorjem inštruktorjem inštruktorjem Domžale, saj smo z izvedbo tega tekmovanja prispevali svoj delež k akciji — 10 odstotkov t. j. zmanjšanje števila prometnih nezgod.

ing. Miha Pavlič